



సనాతన సారథి

ఏప్రిల్ 2013





“అందాల చిరునవ్వు డెందాన ముద్రించు అనందస్థాయికి వందనాలు”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 56
సంచిక 4

ఏప్రిల్ 2013

ప్రచురణ తేదీ
మార్చి 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. రామావతార విశిష్టత	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	4
3. 'ఓం శ్రీసాయి రత్నాకర వంశోద్భవాయ నమః'	ఆర్.జె. రత్నాకర్	10
4. లక్ష్మం గుర్తించి సేవలు చెయ్యండి	అవతారవాణి	14
5. జనార్దనుడు (కవీనాం కవి: - 3)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	15
6. పరమాత్మతోడిదే జీవితం	వి.ఎన్.ఆర్. మూర్తి	17
7. నిదానమే ప్రధానము	ప్రొ జి.ఎన్. మూర్తి	19
8. సమాధి నుండి స్వామి రక్ష	దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు	20
9. జ్ఞాపకాల పందిరి (18వ భాగం)	ప్రొ కె. అనిల్ కుమార్	22
10. విభిషణుడు (రామాయణంలో కీలక పాత్రలు - 5)	గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి	25
11. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (23వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	27
12. చిరుప్రార్థన సాయి ప్రభూ!	సాయి శ్రీనివాస్	30
13. 'నువ్వు నాకు కావాలి'	యు. తులసీరాం	31
14. అభయప్రదాత	ఎ. జనార్దన్ రెడ్డి	32
15. 'మిరకిల్ స్కూల్' (విక్టర్ కానూ అనుభవం)	'సత్యం శివం సుందరం' 7వ భాగం నుండి	34
16. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	36
17. స్వభావం	చిన్నకథ	39

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD : 08555 E-mail: editor@sssbpt.org

వార్షిక చందా: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, చందా 1 లేక 2 లేక 3 సం||లకు స్వీకరింపబడును; మనియార్డరుద్వారాగాని, బ్యాంకు డ్రాఫ్టుద్వారాగాని, నేరుగా క్యాష్‌ద్వారాగాని చెల్లించవచ్చును. చిరునామా : కన్యనూర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134. సనాతన సారథి వెబ్‌సైటు (www.sanathanasarathi.org) కూడా చందా రుసుము చెల్లించడానికి వీలుకల్పిస్తున్నది.

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ పెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

అభివృద్ధి

సాయి భక్తులు ఒకరినొకరు కలుసుకున్నప్పుడు ఆత్మీయంగా 'సాయిరాం' అంటూ పలకరించుకుంటారు. అది పలుకరింపు కావచ్చు, ప్రేమాస్పదమైన పిలుపు కావచ్చు; స్వాగతించడం కావచ్చు, లేక వీడ్కోలు చెప్పడం కావచ్చు.... సమయం ఏదైనా, సందర్భం ఎట్టిదైనా 'సాయిరాం' అన్న మాటే మహామంత్రంగా, వేదనలు తొలగించే వేదనాదంగా, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యాన్ని జాగృతం చేసే శంఖారావంగా సాయి భక్తులను ఉత్తేజపరుస్తోంది.

ఆ శుభనామానికి గల విశిష్టత ఏమిటి? రాముడంటే దశరథ తనయుడు. ఇది వ్యావహారిక వివరణ. ఇక, తత్వార్థాన్ని విశ్లేషిస్తే, ఆత్మకే 'రామ' అని పేరు. కనుకనే, 'సాయికృష్ణ' అనో, లేక, 'సాయిశివ' అనో కాకుండా 'సాయిరాం' అని పలుకరిస్తున్నాము. ఆత్మీయమైన ఆ పలుకరింపు మన అంతరంగానికి మేలుకొలుపు; మనలోనూ, ఎదుటి వ్యక్తిలోనూ సాయి ఆత్మరూపుడై, ఆత్మారాముడై వెలుగొందుతున్నారన్న స్పృహను, స్ఫూర్తిని కలిగించడమేగాక, రోమరోమంలో రామనామం నింపుకొని రామసేవలో తరించిన మారుతి ఆదర్శాన్ని మనకు గుర్తు చేస్తుంది. "మర్కటములై పుట్టి, భగవత్పింకరులుగా సేవచేసి సాక్షాత్కార సౌభాగ్యములను పొందినవారు వానరులు. అయితే, నరులు వానరులకన్న తక్కువ కాదే! మరి భగవచ్చింతనలో, భగవదాదరాధనలో నరులు తమ జీవితమునెందుకు వినియోగం చేయరు?" అని ప్రశ్నించారు భగవాన్.

ఆకార మానవుణ్ణి ఆచార మానవునిగా తీర్చిదిద్ది ఆత్మతత్వాన్ని బోధపరచడానికి యుగయుగాలలో భగవంతుడు లీలా మానుష వేషధారియై అవతరిస్తున్నాడు. నాటి శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణ, నేటి శ్రీ సత్యసాయి అవతారాల పరమార్థం ఇదే! సత్యధర్మస్వరూపుడు శ్రీరామచంద్రుడు; శాంతిప్రేమలకు ప్రతిరూపం శ్రీకృష్ణ భగవానుడు; సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసల కలబోత శ్రీ సాయినాథుడు.

అవతారమూర్తుల జీవితమే అవనీ జనులకు సందేశం. వారి ఆదర్శాలను అనుసరించడమే అసలైన ఆధ్యాత్మిక సాధన. అదే వారికి సిసలైన ఆరాధన. శ్రీసాయీరాముడు స్వయంగా వివరించిన రామావతార విశిష్టత భక్త పాఠకులకు వెలుగుబాట.

రఘుకుల భూషణుడు శ్రీరాముడు. యదుకుల తిలకుడు శ్రీకృష్ణుడు. రత్నాకర కుల దీపకుడు సాయి భగవానుడు. "నా పుట్టుకను నేనే నిర్ణయించుకొన్నాను, నా తల్లిదండ్రులను నేనే ఎన్నుకొన్నాను" అని ఉద్ఘాటించారు భగవాన్. వారి అవతరణతో యావత్ భూమండలమే తరిస్తుంటే ఇంక, వారు ఎన్నుకొన్న కుటుంబము మరియు వంశములయొక్క మహద్భాగ్యాన్ని ఏమని కొనియాడాలి?! అది మాటలకందని మధురానుభూతి అంటున్నారు, ఆర్.జె. రత్నాకర్ గారు. 85 దివ్యవసంతాలు అవతారమూర్తి యొక్క నిరంతర సామీప్య, సాన్నిధ్య, సాన్నిహిత్యములతో తమ వంశంలోని ఐదు తరాలవారు ఏవిధంగా తరించినదీ, తరిస్తున్నదీ హృద్యంగా వివరిస్తూ, "ఓం శ్రీసాయి రత్నాకర వంశోద్భవాయ నమః" అని కీర్తిస్తున్నారు.

అలతి అలతి పదాలతో గంభీరమైన ఆధ్యాత్మిక సత్యాలను ఆవిష్కరించడం భగవాన్ పద్యసూక్తుల విశిష్టత. చిన్న మట్టి విత్తనంలో మహావృక్షం దాగియున్నట్లు భగవాన్ ప్రయోగించే ప్రతి పదములోనూ ఒక మహత్తరమైన భావం ఇమిడియుంటుందంటున్నారు శ్రీమతి జయాశాస్త్రిగారు. 'జనార్దనుడు' అన్న వారి రచన శ్రీ సత్యసాయి హృదయ బృందావనిలో విరిసిన ఒక పద్యసుమముయొక్క అలౌకిక సౌందర్య, సౌరభములను ఆస్వాదించి ఆనందించి తరించే సదవకాశం కల్పిస్తుంది.

ఒక పర్యాయం భగవాన్ మందిరం వరండాలో ఒక వృద్ధ భక్తునితో సంభాషిస్తున్నారు. మాటల సందర్భంలో ఆయన వయస్సుగురించిన ప్రస్తావన వచ్చింది. "స్వామీ, నాకు పదేళ్ళు" అని ఆయన చెప్పాడు. సర్వజ్ఞులైన స్వామి

చిరునవ్వులు చిందించారు. కానీ, చుట్టూ కూర్చున్న విద్యార్థులు ఆశ్చర్యపోయారు. స్వామి సన్నిధికి రాకపూర్వం తాను ప్రాపంచికమైన విషయాలనతో నిరర్థకమైన జీవితం గడిపాననీ, పదేళ్ల క్రిందట తొలిసారిగా స్వామిని దర్శించి వారి దివ్య ఆదేశ, సందేశాలను అనుసరించడం మొదలుపెట్టిన తరువాతనే తన జీవితానికి సార్థకత చేకూరిందని, కనుకనే తనకు పదేళ్ళని భావిస్తున్నట్లు ఆయన విద్యార్థులకు వివరించారు. ఇదే అంశాన్ని సుస్పష్టం చేస్తుంది వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తిగారి రచన, “పరమాత్మతోడి జీవితం”.

భగవంతుని ఖజానాలో ఎంత విలువైనవి ఉన్నాయో నీకేమి తెలుసు?! నీవు ప్రార్థించేది గాఢముక్తకోసం కావచ్చు, దైవం నీకు అమూల్యమైన వజ్రాన్నే ఇవ్వాలని సంకల్పించుకొని ఉండవచ్చు. కాబట్టి, ఏది జరిగినా మన మంచికే అన్న భావంతో అంతా భగవంతుని ఇష్టానికి వదలిపెట్టాలి, అన్న భగవాన్ సందేశ స్ఫూర్తిని ప్రతిబింబిస్తూ, ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో నిదానమే ప్రధానము అంటున్నారు ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తిగారు.

సాకార నిరాకారముల సమ్మిళిత స్వరూపమే అవతార తత్త్వం. “నిరాకార సాకార తుష్టిహో... పూర్ణ బ్రహ్మ అవతార తుష్టిహో... పర్తిపురీశ్వర సాయి మహాదేవా” అన్న గీతం శ్రీ సాయి అవతార తత్త్వాన్ని ప్రస్ఫుటం చేస్తోంది. సగుణ సాకార సత్యసాయిగా ఎనిమిది దశాబ్దాలకు పైగా భక్తులకు దివ్యానందం పంచిపెట్టిన స్వామి నేడు నిర్గుణ నిరాకార నిత్యసాయిగా భక్తులను అలరిస్తూ, ఆదరిస్తూ, ఆదుకొంటూ, అనుగ్రహిస్తూనే ఉన్నారు. ‘నా సమాధి నుండే సర్వ కార్యములు నిర్వహింతును’ అని స్వామి నాడు శిరిడీలో ఇచ్చిన వాగ్దానాన్ని నేడు పర్తిలో కూడా నెరవేరుస్తున్నారని సోదాహరణంగా, స్ఫూర్తిదాయకంగా వివరించే రచన “సమాధి నుండి స్వామి రక్ష”.

అకుంఠిత సేవాతత్పరతతో, అంకిత భావంతో, క్రమశిక్షణతో ఇతర రాష్ట్రాలవారికి అదర్శంగా నిలిచి, సాయి భగవానుని ప్రేమాభిమానములను చూరగొన్న ఒడిషా భక్తులు తమ రాష్ట్ర సాయిసంస్థలకు జాతీయ స్థాయిలో గుర్తింపు తీసికొని వచ్చారు. ఈ మాసం జ్ఞాపకాల

పందిరిలో అనిల్ కుమార్ గారు ముప్పుయి అయిదేళ్ళ నాటి తమ ఒడిషా పర్యటనానుభవాలను నెమరు వేసుకుంటూ, అర్థికంగా వెనుకబడినా ఆధ్యాత్మికంగా అందరికన్నా ముందున్న రాష్ట్రం ఒడిషా అని కొనియాడుతున్నారు.

‘నీవాడన’ని శరణు వేడినంతనే రావణుని తమ్మునికి సహితం ఆశ్రయమిచ్చి ఆదరించిన ఔదార్యం శ్రీరామునిది. రామునికి విరుద్ధంగా పోరాడినందుకు కన్న కొడుకును సహితం కాదనుకొన్న శరణాగతి తత్త్వం విభీషణునిది. భీష్మునికంటే విభీషణుడే గొప్పవాడన్నారు భగవాన్. గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తిగారు భగవాన్ దివ్యోపన్యాసాల నుండి సంకలనం చేసిన ‘విభీషణుడు’ భక్తునికి ఉండవలసిన లక్షణాలను వివరిస్తుంది.

అవతారమూర్తి ‘మిరకిల్స్’ (అద్భుతాలు) చేయడంలో ఆశ్చర్యమేమున్నది! అద్భుతాలు చేయకపోతే ఆశ్చర్యపడాలి. చక్కెరలోని తీయదనాన్ని మనం అస్వాదించి ఆనందిస్తామే కానీ, అది తీయగా ఉందేనని ఆశ్చర్యపడము కదా! అట్లాగే, మానవాళిని దైవోన్ముఖులను గావించడమే పరమ లక్ష్యంగా కలిగిన స్వామి మహిమలను కన్నా, విన్నా, చదివినా నిజ భక్తులు అందులోని దివ్యప్రేమ మాధుర్యాన్ని అస్వాదించి, వారి లీలావైభవాన్ని ప్రస్తుతించి పరవశిస్తారే కానీ, సంభ్రమాశ్చర్యాలకు గురికారు. సకల భువన భాండములను సంకల్పమాత్రాన సృజించిన పరమాత్మకు అసాధ్యమేమున్నది?! స్వామి సాక్షాత్తు పరమాత్మయేనన్న అచంచల భక్తివిశ్వాసాలతో శరణాగతులైన భక్తులకు అసాధ్యాలు సుసాధ్యాలౌతాయి, వారి జీవితాలే సాయి అద్భుతాలవుతాయి. అటువంటి కొన్ని దివ్యానుభవాలతో ‘మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి’ ధారావాహికం మిమ్మల్ని పరవశింపజేస్తుంది.

భానుడు పశ్చిమాన ఉదయించవచ్చు, మన్నూ మిన్నూ ఏకం కావచ్చు. కానీ, స్వామి సంకల్పానికి ఎదురులేదన్నది తిరుగులేని సత్యం. మరి “నీకు పండంటి బిడ్డ పుడతాడు” అని భగవాన్ ఒక భక్తురాలికి అభయమిస్తే ఆమెకు ప్రాణం లేని బిడ్డ పుడుతుందా! “అభయప్రదాత” వాక్కు సత్యవాక్కు.

- స॥



అవతార అనుగ్రహ భాషణం:

రామావతార విశిష్టత



శ్రీరామ నవమి సందర్భంగా



మనము వాల్మీకి రామాయణమునందున్న పరమ పవిత్రమైన విశిష్టతను గుర్తించడము అత్యవసరము. రామజననము మొదలు రావణవధ వరకును రాముని కేవలము ఆదర్శమానవునిగా నిరూపిస్తూ వచ్చాడు వాల్మీకి. రాముడు సాక్షాత్ భగవంతుడని తనకు తెలియకపోలేదు. కానీ మానవ సహజమైన నైతిక ప్రవర్తనకు ఆదర్శమైన జీవితాన్ని అందించే నిమిత్తమై, రాముని కేవలము మానవ ఆదర్శ జీవిగా నిరూపిస్తూ వచ్చాడు.

ఇదే రామాయణమును వేదవ్యాసుడుకూడను రచించినాడు. ఆధ్యాత్మిక రామాయణమని దానిపేరు. ఆ రామాయణమునందు, రాముడు భగవంతుడని స్పష్టంగా

ప్రకటిస్తూ వచ్చాడు వేదవ్యాసుడు. వాల్మీకి రామాయణమునకు, వేదవ్యాసుని రామాయణమునకు ఉన్న తారతమ్యాన్ని మనము ఒక చక్కని ఉదాహరణతో నిరూపించవచ్చు.

మనము ఒక డ్రామా వేస్తున్నామనుకోండి. ఆ నాటకమునందు ఎల్లయ్య అనే ఒక వ్యక్తి రాముని వేషమును ధరించి, స్టేజిపైన నటిస్తున్నాడు. ఆ రాముని అభినయము, ఆ రాముని గానము, చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది. చూస్తున్నటువంటి ప్రేక్షకులు, “రాముడు చక్కగా నటించాడు; రాముడు చక్కగా పాడినాడు” అని హర్షిస్తూ ఉంటారు. కానీ తెరవెనుక ఉన్నటువంటి

వ్యక్తులందరూ, “ఎల్లయ్య చక్కగా నటించాడు, ఎల్లయ్య చక్కగా పాడినాడు” అని అతనిని వర్ణిస్తూ ఉంటారు. ఈ రెండింటియందున్న తారతమ్యమేమనగా, వాల్మీకి రామాయణం ప్రేక్షకుల ఆనందమును నిరూపిస్తుంది; వేదవ్యాసుని రామాయణం తెరవెనుక ఉన్నవారు గ్రహించిన రహస్యాన్ని నిరూపిస్తుంది.

యువకులకు రాముడందించిన ఆదర్శాలు

రాముడు బాల్యమునుండియు మితభాషి. మితభాషణముయొక్క ఆదర్శమును లోకమునకు చాటే నిమిత్తమై తాను ఆరీతిగా నడుస్తూ వచ్చాడు. మితభాష దివ్యశక్తిని అభివృద్ధి గావించుతుంది. జ్ఞాపకశక్తిని కూడా పెంపొందిస్తుంది. సమాజములో గౌరవమును కలిగింప చేస్తుంది. “అతిభాష మతిహాని, మితభాష అతిహాయి” దీనిని పురస్కరించుకొనియే మహనీయులు మౌనము అను ప్రతమును పాటించుట. ఈనాటి యువకులు అతిభాషులు అయిపోవటంచేత, వారు చదివినదికూడా పరీక్ష హాలులో మరచిపోతున్నారు. కనుక, రాముడు యువకులకు అందించిన ముఖ్యమైన ఆదర్శములలో మితభాష మొదటిది. రెండవది పెద్దలను చూచి గౌరవించటము. మూడవది తల్లిదండ్రుల ఆజ్ఞను శిరసావహించటము.

విశ్వామిత్రుడు తన దీక్షారక్షణకై రామలక్ష్మణులను గొనిపోయే ముందు దశరథుని దర్శించాడు. దశరథుడు రామలక్ష్మణులను రప్పించాడు. ఆ సమావేశమున వసిష్ఠ, విశ్వామిత్ర, కౌసల్య, దశరథులు కూర్చొనియున్నారు. ఆ సమయములో రామలక్ష్మణులు వచ్చి మొదట తల్లికి నమస్కరించి, తరువాత తండ్రికి, పిమ్మట వసిష్ఠునకు, అటుపిమ్మట విశ్వామిత్రునకు నమస్కారములు సలిపారు. దీనిని పురస్కరించుకొనియే “మాతృదేవో భవ; పితృదేవో భవ; ఆచార్యదేవో భవ; అతిథిదేవో భవ”. ఇంటికి వచ్చినటువంటి అతిథి విశ్వామిత్రుడు. ఈ నమస్కార మర్యాదను రాముడు తాను ఆచరించి ఆదర్శముగా యువకులకు అందిస్తూ వచ్చాడు.

రామచంద్రుడు పరులను అనుకరించేవాడు కాదు. ఇతరులను అనుకరించుట మహాబలహీనతయని తన ప్రవర్తనచేత ప్రబోధించాడు. కౌసల్య సుమిత్రా కైకాదులు,

“వారు ఆరీతిగా వేసుకున్నారు, ఆ రాజకుమారులు ఈరీతిగా వేసుకున్నారు” అని అనేక రకములైన డ్రెస్సులు తెచ్చి అందించినప్పటికిని, ఒకరిని అనుసరించటానికి తాను ఏమాత్రము అంగీకరించేవాడు కాదు. “అమ్మా! నాకు ఒక ఇష్టమున్నది, ఒక సంతోషమున్నది. నా సంతోషమును, నా ఇష్టమును, నా ఆనందమును నేను అనుసరించునుకాని, పరులను అనుసరింపను” అని పలికెడివాడు. “పరులను అనుకరించటమనేది కేవలము బానిసత్వము” అనికూడను నిరూపిస్తూవచ్చాడు.

ఈనాడు అదికాదు; జీవితమంతయు అనుకరణ, అనుకరణ! ఎవరో సైడ్ బర్న్స్ (Sideburns) పెట్టారంటే, తానుకూడా సైడ్ బర్న్స్ పెట్టడము, ఎవరో టైట్ ప్యాంటు వేశారంటే, తానుకూడా టైట్ ప్యాంటు వేయటము; ఎవరో బెల్ బాటమ్స్ (Bell-bottoms) వేశారంటే తానుకూడా బెల్ బాటమ్స్ వేయటము... ఈరీతిగా పోతున్నది మానవ జీవితము.

వ్యక్తి స్థాయిలో, కుటుంబ స్థాయిలో ధర్మాచరణ

అంతర్భూతమైయున్న సత్యమును ప్రకటింప జేయునదే వ్యక్తిత్వం. హృదయస్థాయియందున్న దివ్యత్వమును ప్రకటింపజేయునదే వ్యక్తిత్వం. వ్యక్తి అనగా ఆకారవ్యక్తి కాదు, ఆచరణ వ్యక్తి. ఇట్టి వ్యక్తిధర్మాన్ని ప్రపంచానికి చాటినవాడు రాముడు. పితృవాక్యపరిపాలన నిమిత్తం తాను అడవులకేగి అనేక బాధల ననుభవించాడు. కానీ వాటిని తాను బాధలుగా భావించలేదు. ఇక్ష్వాకు వంశమువారు ఆడిన మాట తప్పనివారన్న కీర్తిని నిలబెట్టి కుటుంబ ధర్మాన్ని పోషించాడు.

అరణ్యానికి బయల్దేరే ముందు తాను నారవస్త్రములు ధరించి తల్లియైన కౌసల్యయొక్క అనుమతి పొందాలని ఆమెవద్దకు వచ్చాడు. రాజ్యాభిషిక్తుడు కావలసిన కుమారుడు నారవస్త్రములు ధరించి రావటం చూసి కౌసల్య ఆశ్చర్యపడింది. రాముడు చిరునవ్వుతో, “అమ్మా! ఈనాడు నా తండ్రి నన్ను అరణ్యానికి రాజుగా చేశాడు. ఈనాటినుండి నేను అరణ్యాన్ని పరిపాలించాలి. ఇది మన కుటుంబ ధర్మం” అన్నాడు.

ఇంతలో లక్ష్మణుడు ప్రవేశించి క్రోధావేశంతో “అమ్మా! జరిగిన సంగతి ఇది కాదు. ఆ కైక మాటలు విని నాన్నగారు ఈ దుర్మార్గానికి పాల్పడ్డారు” అంటూ జరిగిన విషయాలను చెప్పాడు. “నేను రామాజ్ఞకోసం నిరీక్షిస్తున్నాను. రాముడు ఆజ్ఞ ఇచ్చిన క్షణంలో నేను వెళ్ళి ఆ మంథరను, కైకను హతమార్చి రామునికి పట్టాభిషేకం చేస్తాను. తండ్రిమాటను కూడా లెక్కచేయను” అన్నాడు.

లక్ష్మణుడీరీతిగా మాట్లాడుతుంటే రాముడు వెళ్ళి అతని నోరు మూశాడు. “లక్ష్మణా! ఈ దుర్మార్గం మన కుటుంబానికి తగినది కాదు. ధర్మాచరణయే మన కుటుంబలక్ష్యం. వ్యక్తి ధర్మమును, కుటుంబ ధర్మమును మనం కాపాడాలి. లోకంలో కారణం లేని కార్యం జరగదు. కారణం లేక నాన్నగారు నాకీవిధమైన ఆజ్ఞ ఇవ్వరు. కనుక శాంతించు, శాంతించు” అన్నాడు.

అప్పుడు కౌసల్య, “రామా! కేవలం పితృవాక్య పరిపాలన మాత్రమే నీకు ప్రధానం కాదు. నేను దశరథుని అర్ధాంగిని, నీకు తల్లిని. కాబట్టి, నీవు నా కోరికనుకూడా నెరవేర్చాలి. నన్నుకూడా నీవెంట అరణ్యానికి తీసుకు వెళ్ళు” అన్నది. అప్పుడు రాముడు, “అమ్మా! ఇప్పటికే నా వియోగంచేత తండ్రి చాలా పరితపిస్తున్నాడు. ఇలాంటి పరిస్థితిలో నీవు అతనిని వదలిపెట్టి నావెంట రావటం న్యాయం కాదు. నీవు అతని అర్ధాంగివి. అతనిని ఓదార్చి, అతనికి ఉపశమనం కల్పించటానికి ప్రయత్నించు. పతిని అనుసరించటమే సతికి ధర్మం. పతిని సేవించటమే నీ కర్తవ్యం” అన్నాడు.

ప్రక్కనే ఉన్న సీత ఈ మాటలను విని, “రామా! నీవు సమయానుకూలంగా ధర్మాన్ని బోధిస్తున్నావే! నేనుకూడా నీవెంట అరణ్యానికి వస్తానంటే, రాకూడదు, వృద్ధులైన తల్లిదండ్రులకు సేవ చేయాలన్నావు. ఇప్పుడేమో సతికి పతియే దైవమనీ, పతిని అనుసరించటమే సతికి ధర్మమని నీ తల్లికి బోధిస్తున్నావు. మరి నాకు నా పతి దైవం కాదా?! నాకొక ధర్మం, నీ తల్లికొక ధర్మం ఉంటుందా?! కాబట్టి నేనుకూడా నీవెంట బయల్దేరుతున్నాను” అన్నది. అప్పుడు రాముడు సీత తన ధర్మాన్ని సరిగా గుర్తించిందని మెచ్చుకున్నాడు.

తండ్రి దశరథుడు వేరు, రాజా దశరథుడు వేరు

రామచంద్రుడు సీతాలక్ష్మణ సమేతుడై, అరణ్యమునకు రథమునెక్కి వెళ్ళుతున్నాడు. దశరథుడు మహావిచారంతో బాధపడుతూ, ‘తిష్ఠా, తిష్ఠా’ అని అరుస్తూ వస్తున్నాడు. దీనిని విన్నటువంటి సుమంతుడు రథమును నిలుపటమా? లేక, ముందుకు పోవటమా? అనేటువంటి దృష్టితో రామచంద్రుని చూచాడు. రామచంద్రుడు చెప్పాడు, “యాహి, యాహి”, “బయలుదేరు, వెళ్ళు, వెళ్ళు” అన్నాడు.

“రామచంద్రుడు సత్యవాక్పరిపాలకుడు కదా! ఇక్కడ సత్యమును ఏమాత్రము పాటించక, తండ్రి ఆజ్ఞను పాటించక, రథమును నిలుపక వెళ్ళిపోవుట ధర్మవిరుద్ధమైనటువంటి మార్గాన్ని అవలంబించడం కాదా?” అని కొంతమంది భావిస్తున్నారు.

కేవలము తండ్రి ఆజ్ఞను మీరటముకాకుండా కొంత అసత్యమునుకూడను ఆడినట్లు నిరూపిస్తూవచ్చారు. ఎట్లనగా, కొంత దూరము వెళ్ళిన తరువాత సుమంతుడు రామునితో, “స్వామీ! నేనుకూడను తమతో అరణ్యవాసము చేసి ఉండిన ఎంతయో ధన్యుడనై ఉండెడివాడను. నేను రేపో, ఎల్లుండో అయోధ్యకు వెళ్ళవలసివస్తుంది. అప్పుడు దశరథుడు, “నేను రథమును ఆపమన్నాను. నీవు ఎందుకు ఆపలేదు? అని అడిగినపుడు, ఆయనకు ఏమని జవాబు చెప్పాలి?” అని ప్రశ్నించాడు. “నేను మీమాట వినిపించుకోలేదు” అని సమాధానము చెప్పమన్నాడు రాముడు.

అది అసత్యము కాదా? అంటారు కొందరు. కానీ, అది అసత్యము కాదు. దీనికి కారణాలు ఉంటున్నవి. రామచంద్రుడు అరణ్యమునకు వెళ్ళక తప్పదు. వెళ్ళుటకు ఎంత ఆలస్యము చేస్తే అంత యెక్కువ దుఃఖము తల్లిదండ్రులకు కలిగించినవాడవుతాడు. ఇంతియే కాకుండా, దశరథుడు కైకకు వరమును చక్రవర్తి స్థాయియందు ఇచ్చాడు. ఆ వరమును పూర్తి కావించుటకు, చక్రవర్తి స్థాయియందున్న దశరథుడే, రాముణ్ణి అరణ్యమునకు పంపినాడు. ఇప్పుడు, “రామా నిన్ను చూడవలె; రథమునాపు, ఆపు” అని వచ్చే దశరథుడు

చక్రవర్తి కాదు; తండ్రి మాత్రమే. ఇది తండ్రి కొడుకులకు సంబంధించిన విషయముకానీ, రాజ్యమునకు సంబంధించినది కాదు. సుమంతుడు రాజుజ్ఞును పాలించాలికానీ, దశరథుని ఆజ్ఞను పాలించటములో ఏమాత్రము అర్థములేదు. కనుక “నేను రాజుయొక్క ఆజ్ఞను పాటిస్తానుకానీ, రాజుకానటువంటి మీ ఆజ్ఞను వినిపించుకోలేదు” అని చెప్పమన్నాడు రాముడు.

ఈనాడు రాజు, వ్యక్తి ఇద్దరూ ఒకటే అవుతున్నారు. ఆనాడు రాజు రాజే: వ్యక్తి వ్యక్తే. ఈనాడు ఒకడు మినిష్టరయితే, అతడు, తానే మినిష్టరు అనుకుంటాడు. అట్లనుకొనుట పొరపాటు. తాను - తానే; మినిష్టరు - మినిష్టరే. ఎల్లయ్య మినిష్టరుగా ఉంటున్నాడంటే, మినిష్టరు - మినిష్టరే; ఎల్లయ్య - ఎల్లయ్యే. ఎల్లయ్య మినిష్టరు కానేరడు. ఎల్లయ్యకు నలుగురు కొడుకులు ఉండవచ్చు. కానీ, మినిష్టరుకు కొడుకులు లేరు. మినిష్టరుకు రాజ్యములో ఉన్న ప్రజలంతా బిడ్డలే. ఈనాడు ఎల్లయ్య బిడ్డలంతా మినిష్టరుకు బిడ్డలు. “మినిష్టరు” అనునది పదవి అనే భావముతోనే వారు యేలుతున్నారు తప్ప, నిజమైనటువంటి బాధ్యతను గుర్తించేటువంటి చిత్తము ఎక్కడనూ కన్పించటంలేదు.

రాముని సోదర ప్రేమ

ఇంక, శ్రీరామచంద్రుడు అనసూయాపరుడు. భరతుడు చతురంగబలసమేతుడై చిత్రకూట పర్వతానికి వచ్చినప్పుడు, రాముడు భరతునిపై చూపిన ప్రేమ వర్ణనాతీతము. ఇంకా అంతో ఇంతో లక్ష్మణుడైనా అసూయతో అతనిపై ద్వేషమును పూని క్రోధమును సాధించడానికి ప్రయత్నము చేశాడుగాని, రామచంద్రుడు ప్రేమతో చెంత చేర్చుకొని, అతనియొక్క దుఃఖమును చల్లార్చుచూ, అతనికి ఉపశమన వచనములు చెప్పుచూ, ధర్మనీతులు బోధిస్తూ తల్లికంటే ప్రేమతో ఆదరించాడు. “పితృవాక్య పరిపాలనయందు కేవలము నాకే కాదు; ఇందులో నీకుకూడను ప్రాధాన్యమున్నది. గతించినటువంటి తండ్రికి సద్గతులు కలగడానికి మనము ఆడినమాట తప్పుకూడదు. తండ్రి నాకు యిచ్చినటువంటి రాజ్యమును నేను ఆనందముగా యేలుతున్నాను. నీకు తండ్రి

ఇచ్చినటువంటి రాజ్యమును నీవుకూడను ఆనందముగా యేలవలె. నీకు అయోధ్యా రాజ్యము, నాకు అరణ్య రాజ్యము. ఇవి రెండుకూడను తండ్రి కట్టినటువంటి పట్టాభిషేకములే” అని భరతునికి బోధించాడు.

వాలి వధ

రామాయణమునందు దుస్సంగమువలన కలిగిన దోషమును, ఆ దోషమును తొలగించి మన్నించిన రాముని క్షమాగుణముయొక్క మహత్తును తెలుపు ఘట్టమొకటి కలదు.

నేలకూలిన వాలి, రామచంద్రుని అనేకరకములుగ తూలనాడుతూ, “రామచంద్రా! నీవు రాజువైతే కావచ్చు. నీవు పరిపాలన చేపట్టవచ్చు. కానీ నీ పరిపాలన, నీ ధర్మములు అన్నియుకూడను మానవులకు మాత్రమే వర్తిస్తాయికానీ, అరణ్యములో సంచరించే మృగములకు వర్తించవు” అన్నాడు.

అప్పుడు రాముడు, “నేను రాజుననీ, నీవొక మృగము వని ఒప్పుకున్నావు. రాజులు మృగములను వేటాడుట సహజధర్మము. కనుక, నేను ఆ దృష్టితో కూడను నిన్ను చంపినట్లుగా నీవు భావించవచ్చును కదా!” అన్నాడు. “అంతేకాదు. రాజులు అన్యాయ అక్రమాలను సహించు వారుకారనీ, అన్యాయ, అక్రమములతో వర్తించేవారిని శిక్షించి ధర్మమార్గమున ప్రవేశపెట్టుట వారి కర్తవ్యమనీ యెరిగినవాడవు కనుక, నీవు మృగమువైనను మానవునితో సమానమే” అన్నాడు.

ధర్మము నెరుగని మానవుడు కేవలము మృగముతో సమానమని, మృగమైనను, ధర్మము నెరిగియున్నప్పుడు, అది మానవునితో సమానమేయనికూడను నిరూపించాడు. “నీవు మృగమువు; నేను రాజును. కనుక, నేను నిన్ను వేటాడినాను. లోదృష్టితో చూచినప్పుడు, నీవు అధర్మముగా ప్రవర్తించినవాడవు గనుక, నేను నిన్ను శిక్షించినాను. తప్పేమి?! ఏవిధముగా చూచినను, నేను నిన్ను శిక్షించుటలో అధర్మమేమీ లేదు” అని స్పష్టపరిచాడు.

ఈ సమయమునందు రాముడు ఎంతో క్షమతో, ఎంతో ఓపికతో వాలి వేసిన ప్రశ్నలకన్నింటికిని చల్లగా జవాబు లిచ్చాడు. అతనిని ఓదార్చడానికి పూనుకొని, అతని

శిరస్సును నిమిరుతూ రాముడు చెంత కూర్చున్న సమయములో అతని దర్శన స్పర్శన సంభాషణలచేత వాలి యొక్క పాపములు పరిహారమై దుర్గణములు దూరమై పవిత్రమైన పరివర్తన ఏర్పడుతూ వచ్చింది.

“సుగ్రీవునియొక్క సత్యమును, ధర్మమును, న్యాయమును ఆధారము చేసుకొనియే నిన్ను ఈరీతిగా వధించడమయినది. నిన్ను ఒక్క అస్త్రముతోనే వధింతునని వాగ్దానము చేశాను సుగ్రీవునికి. నిన్ను ఎట్టైనా సంహరించుట తప్పదు. నీకు ఎదురుగా యుద్ధము చేసిన రెండవ అస్త్రము ఉపయోగించవలసి వస్తుంది. కనుకనే, నేను చెట్టుచాటునుంచి ఒక అస్త్రముతోనే కొట్టాను” అన్నాడు. ఈవిధమైన న్యాయాన్ని, సత్యాన్ని, తనలో ఉన్నటువంటి దుర్గణములను రామునిచేత విని, తన యొక్క హృదయమును మార్చుకొని, తనయందలి దోషములు తెలుసుకొని, వాలి రాముని పాదములపైన పడ్డాడు.

రాముని ధర్మ నిరతి

రాముడు దేశకాలపాత్రల ననుసరించి, కాలకర్మ కర్తవ్యములను పురస్కరించుకొని నడుచుకొన్న మహావ్యక్తి. మరణించిన రావణునికి అంత్యక్రియలు చేయుటకు విభీషణునికి మనస్కరించలేదు. శ్రీమన్నారాయణుడైన రామునిపైన ఇంత పగబూనిన యీ దుర్మార్గునికి అంత్యక్రియలు చేయటము మహాపాపమని భావించాడు విభీషణుడు. సర్వధర్మములు ఎరిగినవాడు కనుక రాముడు విభీషణుని దగ్గరకు పిలిచి, “ద్వేషమనేది మరణమువరకు మాత్రమే ఉండాలి; మరణించిన తరువాత ద్వేషము ఉంచటము చాలా అధర్మము” అని తెలిపి “అతని మరణముతో నీ ద్వేషముకూడా మరణించాలి” అన్నాడు. “నీవు ఈ అంత్యక్రియలు ఆచరింతువా లేదా? నీవాచరింపవేని, సోదరభావముచేత ఈ అంత్యక్రియలు నేనే ఆచరింతును” అని తాను సంసిద్ధుడైనాడు. ఈ మాట విన్న తక్షణమే విభీషణుడు రావణునియొక్క అంత్యక్రియలు చేయుటకు పూనుకొన్నాడు. ఈవిధముగా సర్వధర్మములు ఎరిగినటువంటివాడు కనుకనే “రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః” అన్నారు.

జననీ జన్మభూమిశ్చ...

రావణ సంహారం తరువాత లక్ష్మణుడు రామునివద్దకు వచ్చి, “అన్నా! ఈ లంకా రాజ్యం ధన, కనక, వస్తు వాహనాదులతో తులతూగుతున్నది. కాబట్టి, అయోధ్యను భరతునికి వదిలిపెట్టి మీరు ఈ రాజ్యాన్ని పరిపాలించ వలసింది” అని కోరాడు. విభీషణుడుకూడా రాముని పాదాలపై పడి లంకా రాజ్యాన్ని పరిపాలించమని ప్రార్థించాడు. అన్నీ విని రాముడు ఏమన్నాడు? “జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసీ”, “నాకు జన్మనిచ్చిన తల్లి, నేను పుట్టిన దేశం స్వర్గముకన్న మిన్నయైనవి. నా మాతృదేశాన్ని వదిలి నేను పరదేశంలో ఉండలేను. కాబట్టి నాకు లంకారాజ్యం అక్కర్లేదు” అన్నాడు.

ఇంతేకాదు; రాముడు కృతజ్ఞుడు. ఇతరులు చేసిన చిన్నమేలును కూడను ఘనముగా భావించటము, తాను చేసిన ఘనకార్యమునుకూడను చిన్నదిగా భావించటము రామునియొక్క తత్త్వము. సుగ్రీవుడు చేసిన మేలు మరువక అతనికి పట్టాభిషేకమును ప్రత్యుపకారముగా చేశాడు. విభీషణునికి యిచ్చిన మాట దక్కించే నిమిత్తము, అతడు తనకు చేసిన సహాయమును మరువక అతనికి పట్టాభిషేకము గావించాడు. ఇంతమాత్రమే కాదు; తన జీవితవ్యర్థంతముకూడా విభీషణ, సుగ్రీవులను తన సోదరులుగా భావించుకొంటూ వచ్చాడు.

ఇంకను రామునిలో ఉన్న మరియొక గొప్పగుణము దృఢసంకల్పము. ఇదియే దృఢవ్రతమనియు చెప్పవచ్చును. తండ్రి మాటను పాటించే నిమిత్తమై పదునాలుగు సంవత్సరములు అరణ్యమునందు సంచరించుటకు దీక్షను వహించినాడు కనుకనే, సుగ్రీవుని పట్టాభిషేకమునకు కిష్కింధలో కాలుపెట్టలేదు, పట్టణవాసము చేయలేదు, విందు ఆరగించలేదు.

ఇంతేకాదు; రామునియందు ఉన్న ప్రత్యేక లక్షణము భూతదయ. తనకు అపకారము చేసినటువంటివారిని, తనకు కీడు చేసినటువంటివారిని కూడను ప్రేమించి, ఆదరించి, వారికి మంచిని కోరేటటువంటిది రామతత్త్వం. దీనినే ‘క్షమ’ అని చెప్పవచ్చును. యుద్ధ సమయమునందు రావణుని సైనికులు కొంత రహస్యమును తెలుసుకోవాలని

వానరులలో చేరి మారు వేషములతో సంచరించు సమయమునందు విభీషణుడు వారిని పట్టినాడు. వారు రాముని, “రామా! మమ్ము రక్షించుమ”ని కోరినపుడు రాముడు క్షమించి వదలినాడు.

ఇంతేకాదు. రావణ వధానంతరము ఒకానొక సమయమునందు తన తండ్రియైన దశరథుని దర్శించాడు. ఆ సమయమునందు దశరథుడు ఆనందమును పట్టలేక “నీకు ఏమి కావలయునో కోరుకో” అని ఆజ్ఞాపించాడు. అప్పుడు రాముడు, “తండ్రి! మీరు ఈవిధమున నాకు దర్శన మివ్వటము చాలా ఆనందకరమైనది. కాని, మా మాతృమూర్తి అయిన కైకను క్షమించి, భరతుని క్షమించి, ఆదరించి, వారికి మీరిచ్చియున్న శాపములను ఉపసంహరింతురేని నేనింకనూ ఆనందింతును. ఇదియే నాకు కావలసినది” అని అన్నాడు. రాముని అరణ్యమునకు పంపే సమయమున దశరథుడు పట్టలేని దుఃఖముతో, క్రోధముతో, “కైకా! నీకు నరకప్రాప్తి చేకూరుగాక! నీ కుమారుడు అయిన భరతుని చేతి పిండమును కూడా నేను అందుకోను” అని అన్నాడు. ఆవిధమైనటువంటి మాటలను ఉపసంహరించుకోవాలని రాముడు తండ్రిని ప్రార్థించాడు. ఇలాంటి పవిత్రమైన హృదయము మానవాదర్శములకు ఎంత ఉపకరిస్తుందో యోచించాలి.

పతి ధర్మముకంటే రాజధర్మమునకే ప్రాముఖ్యత

ఇంకా కొన్ని ఘట్టములందు మనము చూచినపుడు ‘ప్రజారాజ్యమే రామరాజ్యము’ అన్నట్లు కనపడుతుంది. రాముడు ప్రజావాక్యమునకు చాలా ప్రాధాన్యము యిచ్చినట్లు తెలుస్తుంది. సీతను వనవాసమునకు పంపు ఘట్టము చూడగా అక్కడ పతిధర్మమునకు, రాజ ధర్మమునకు సంఘర్షణ ఏర్పడింది. ఈ రెండింటిలో తాను రాజధర్మము ముఖ్యమా? లేక, పతిధర్మము ముఖ్యమా? అనే విచారణ చేసి రాజధర్మము ముఖ్యమనియు, పతిధర్మము అముఖ్యమనియు తాను నిర్ణయం చేసుకున్నాడు. పతిధర్మము వ్యక్తికి సంబంధమైనటువంటిది. రాజధర్మము సమష్టికి సంబంధించినటువంటిది. కనుక, రాజధర్మమునకు ప్రాముఖ్యమిచ్చి ఆ ధర్మమును పురస్కరించుకొని సీతను వనవాసమునకు పంపినాడు.

తరువాత తన సింహాసనమున సీతకు అర్థభాగము ఉన్నట్లుగాను, సీత వనవాసమున తనకర్థభాగము ఉన్నట్లుగాను భావించుకొన్నాడు. అర్థాంగియైన సీత అరణ్యవాసములో ఉండినపుడు అర్థస్వరూపమైనటువంటి రామునకు మాత్రము అరణ్యవాసము కానేరదా?! తాను శారీరకంగా అయోధ్యలో ఉన్నాడుకానీ మానసికంగా తానుకూడను అరణ్యవాసం చేస్తున్నాడు. దయా దాక్షిణ్యములు లేక నిండుచూలాలిని అరణ్యమునకు పంపించిన రామచంద్రుని చర్య ప్రజలకు చాలా కష్టముగను, అధర్మముగను తోచింది. కాని, రాముడు ధర్మమునకు విరుద్ధముగా ఏక్షణముకూడను నడిచేవాడు కాదు. అతడు పతిధర్మమునకు, రాజధర్మమునకు ఉన్న వ్యత్యాసమును గుర్తించే వర్తిస్తూ వచ్చాడు.

ఎంతటి బలవంతుడైనను, ఎంతటి గుణవంతుడైనను, ఎంతటి మహనీయుడైనను ప్రతికూలములు చేకూరినపుడు బలహీనుడై నిరుత్సాహమునకు గురికావటము లోకవిదితము. అట్టి పరిస్థితులందు శ్రీరామచంద్రుడు ధైర్యసాహసములతో వాటిని ఎదుర్కొని, తద్వారా మానవులకు ఆదర్శపురుషుడుగా, తనను నిరూపించి నటువంటి ఘట్టములు రామాయణమునందు అనేకము కలవు. మనము రామచంద్రుడు భగవంతుడని స్మరించి, చింతించి, సాధనలచేత అతనిని సాక్షాత్కరింప చేసుకొన్నప్పటికీ, అతని మానవతత్వాన్ని గుర్తించుకోలేక పోయిన, అతని మహత్తరమైన దివ్యశక్తిని ఏమాత్రము గుర్తించలేము. రామచంద్రుని కేవలము భగవంతుడని స్మరించేదానికంటే, అతనిని ఆదర్శపురుషునిగా భావించి చింతనచేయటం, అత్యవసరము. ఆదర్శ మానవునిగానే రాముణ్ని మనము అర్థము చేసుకోలేని పరిస్థితులందు, అతనిని భగవంతుడని ఏరీతిగా విశ్వసించడానికి వీలవుతుంది?! ప్రతి కుటుంబమునందును తండ్రికీ కొమరునకు, భార్యకూ భర్తకు, అన్నకూ తమ్మునికి మధ్యనుండు సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యాన్ని గుర్తించే పరిస్థితిని రామచంద్రుడు తన పవిత్ర వర్తనముచేత లోకమునకు సాక్షాత్కరింపచేసినాడు.

(“అత్మారామమ్” నుండి సంకలితము)

ఓం శ్రీసాయి రత్నాకర్ వేంకోబ్బవాయ నమః **ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు**

బహుని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జున
తా న్యహం వేద సర్వాణి న త్వం వేత్త పరస్తవ

“ఓ పరంతప! అర్జున!

నాకును నీకును పెక్కు జన్మలు గతించినవి.

వాటినన్నింటినీ నేను ఎఱుంగుదును.

కానీ, నీవెఱుంగవు.”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 4 శ్లో. 5)

భగవదవతారములన్నియూ లోకకళ్యాణమునకై స్వీయ సంకల్పముతో దేహమనే ఉపాధితో ఈ భూమిపై ప్రకటితమవుచుండును. ఎప్పుడు ధర్మగ్లాని ఏర్పడునో అప్పుడు తప్పక నేను అవతరించి ధర్మోద్ధరణ చేస్తుంటానని శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ భగవద్గీతలో తెలిపియున్నారు.

అవతారపురుషులు సర్వజ్ఞులై సర్వమెఱింగియుండురు. జగత్తుయొక్క భూత, వర్తమాన, భవిష్యత్తులు వారి మనములో నిక్షిప్తమైయుండును. వారికి సర్వమూ వర్తమానమే!

మనము కర్మశేషమువలన ఈ భూమిపై జన్మించుచున్నాము. అయితే, అవతార పురుషులు ఈ భూమిపై ప్రకటితమైనప్పుడు మనము వారికి సమకాలీనులుగా జన్మించడం, వారి సాంగత్యంలో జీవించడమనేది ఎన్నో వేల జన్మల సత్కర్మల పుణ్య ఫలముతో తప్ప కలుగదు. అంతేకాక, అది కేవలము దైవానుగ్రహమువలననే మనకు ప్రాప్తించును.

జన్మతః సర్వమెఱిగి భక్తులను రక్షించి సన్మార్గమున నడిపించుటకే అవతరించితిమని భగవాన్ తమ పదునాల్గవ యేటనే తెలిపియున్నారు. మానవ చరిత్రలో మనుజులుగా జన్మించి, భక్తి సాధనలతో

అత్మసాక్షాత్కారము పొంది పరమ గురువులుగా పూజింప బడినవారు అనేకులు. కానీ, దైవప్రజ్ఞతో జన్మించి, ఆ రహస్యాన్ని అందరికీ ప్రకటించి, తమ దివ్య అవతారోద్యమాన్ని ప్రపంచం నలుమూలలకూ వ్యాప్తి గావించినది మాత్రము భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారే నని నా దృఢ విశ్వాసము.

ప్రేమరతనాలు - 16

ఒక మహాపురుషునియొక్క దర్శనం, సంభాషణం, వారితో సాంగత్యమనేది ఎంతో అరుదైనది మరియు మహాపుణ్యప్రదమైనది.

మరి సాక్షాత్తు పరమేశ్వరుడే అవతరించినప్పుడు, వారి దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలు ప్రాప్తమైతే?

ఆ అవతార పురుషుడు ఎన్నుకున్న కుటుంబంలో నీవు భాగమైతే?

ఆ దేవదేవుడే ఇష్టంగా ఈ కుటుంబాన్ని ఎన్నుకున్నానని ప్రకటిస్తే?

ఆ అదృష్టాన్ని వర్ణింపడానికి మాటలు రావు. వ్రాయడానికి పదాలు దొరకవు. ఆ అనుభూతిని వ్యక్తపరచడానికి మానవాళి నేర్చుకొన్న ఏ భాషలుకూడా ఎంతమాత్రమూ పనికిరావు. అది అనుభవైకవేద్యం.

భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం రాకపూర్వం పుట్టపర్తి కరెంటు, రోడ్డులవంటి కనీస వసతులకు సహితం నోచుకోని కుగ్రామం. ఓ యాభై కుటుంబాలు మాత్రమే నివసించే ఒక మారుమూల పల్లె. అందులో నివసిస్తున్న ప్రజలు సాధుస్వభావులు, సత్ప్రవర్తనా శీలురు.

ఆ కుగ్రామంలో వెంకావధూత ప్రార్థనను మన్నించి పరమ శివుడు వారి వంశంలో ఉద్భవిస్తానని ఇచ్చిన వరం వలన శ్రీ కొండమరాజుగారి జ్యేష్ఠపుత్రుడైన శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు, శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ దంపతులకు నాలుగవ సంతానంగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు అవతరించారు.

శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు దంపతులకు మొదట కలిగిన ముగ్గురు సంతానం శ్రీ శేషమరాజుగారు, శ్రీమతి వెంకమ్మగారు మరియు శ్రీమతి పార్వతమ్మగారు.

శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు దంపతులు శ్రీ సత్యనారాయణ స్వామి ప్రతమాచరించిన పిమ్మట శ్రీ స్వామివారు జన్మించడం, వారికి 'సత్యనారాయణరాజు' అని పేరు పెట్టడం ఇదంతా స్వామివారి దివ్యజీవిత చరిత్ర 'సత్యం శివం సుందరం'లో సాయి భక్తులందరూ చదివే ఉంటారు.

ఈ దంపతులకు చివరిదైన ఐదవ సంతానం, స్వామివారికి అనుంగు సోదరులు అయిన శ్రీ జానకి రామయ్యగారు సాయి భక్తులందరికీ చిరపరిచితులే!

రత్నాకరం వంశీకులు ప్రతి ఒక్కరూ సున్నిత మనస్కులు, మృదుస్వభావులు. చేతనైనంతవరకు ఇతరులకు సహాయపడాలనే విశాల దృక్పథాన్ని కలిగిన ఈ కుటుంబాన్ని స్వామి ఎన్నుకొని తరింపజేశారు.

స్వామివారికి తాతగారు, నాకు ముత్తాతగారు అయిన శ్రీ కొండమరాజుగారు 112 సం॥లు జీవించి, స్వామి దైవత్వాన్ని తొలిరోజుల్లోనే గ్రహించి తరించిన ధన్యజీవి. స్వామివారు పలుమార్లు తమ దివ్యోపన్యాసములలో శ్రీ కొండమరాజుగారి భక్తిప్రపత్తులను కొనియాడటం జరిగింది. వారి అంతిమ ఘడియల్లో స్వామివారు ప్రక్కనే ఉండి, నోట్లో తులసీ తీర్థం పోసి, ఉత్తమ గతులు ప్రసాదించారు.

స్వామివారి తండ్రిగారైన శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజుగారు చాలా నిరాడంబరులు. గ్రామపెద్దగా పుట్టపర్తి ప్రజల ప్రేమాభిమానములను చూరగొన్న వ్యక్తి. స్వామి సన్నిధికి వచ్చిపోయే భక్తుల అవసరాలు తీర్చడానికి వారు ఒక చిన్న అంగడి నడిపేవారు. అవసరమైనప్పుడు బుక్కపట్నం సంతకు కూడా నడుచుకుంటూ వెళ్ళి భక్తులకు కావలసిన సరుకులు తెచ్చి ఇచ్చేవారు. పాతమందిరం రోజుల్లో స్వామి

సన్నిధికి వచ్చిన భక్తులు నేటికీ శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు గారి ఔదార్యాన్ని ఎంతో ప్రేమతో తలుచుకుంటారు.

భగవాన్ ఒక పర్యాయం తమ దివ్యోపన్యాసంలో ఇలా సెలవిచ్చారు:

“పెద్ద వెంకమరాజు మరణించే కొద్ది రోజులకు ముందు మందిరానికి వచ్చి, ‘స్వామీ! ఇది నేను కష్టపడి సంపాదించుకున్నాను’ అంటూ కొంత డబ్బు తీసి నా చేతిలో పెట్టి, ‘ఐదు మూటల బియ్యం, బేడలు తీసిపెట్టాను. రెండు మూటల బెల్లం తీసిపెట్టాను. నేను పోయిన తరువాత 12వ రోజున బీదలకు అన్నదానం చేయించడని కోరాడు.”

స్వామివారు తమ తండ్రిగారి అంతిమయాత్రలో ముందుండి పాల్గొని, సంస్కారాలను వారే స్వయంగా నిర్వహించారంటే, శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజుగారిది ఎంత విశిష్టమైన దివ్యజీవితమో మనము అర్థం చేసుకోవచ్చు.

సాక్షాత్తు ఈశ్వరునికే జన్మనిచ్చిన ఈశ్వరమ్మ సాధ్వీమణి గురించి ఎంత కొనియాడినా తక్కువే అవుతుంది. యావత్ ప్రపంచమే ఆవిడకు ఋణపడి ఉంది అంటే అతిశయోక్తికాదు. భగవంతునిచే మాతృమూర్తిగా ఎన్నుకోబడిన ఆ సాధ్వీమతల్లి వలన రత్నాకరం వంశానికి కలిగిన కీర్తి అంతా ఇంతా కాదు.

ఈ కుటుంబంలో జన్మించిన మా అందరికీ స్వామి పంచిన ప్రేమ, వాత్సల్యములు వెలకట్టలేనివి. వారి దివ్యానుగ్రహముతో మాకు కలిగిన వ్యక్తిగతమైన దివ్యానుభూతులు కొన్ని మీకోసం....

నేను కాలేజీలో చదువుతున్న రోజులవి. ఆశ్రమానికి సంబంధించిన పనుల విషయంలో నిర్లక్ష్యం చేసిన ఒక అధికారిని నాన్నగారు తీవ్రంగా మందలించడం స్వామి దృష్టికి వెళ్ళి, వారు అసంతృప్తిగా ఉన్నారట. ఆనాటి నుండి మా తండ్రిగారితో ముఖావంగా ఉన్నట్లు నటించసాగారు. స్వామి పెట్టే పరీక్షల్లో ‘మౌన పరీక్ష’ కూడా ఒకటని స్వామివారితో సన్నిహితంగా మెలిగిన భక్తులందరికీ అనుభవమే! కొద్ది రోజులలో సర్దుకుంటుందనుకున్న ఈ పరిస్థితి కొన్ని నెలలు కొనసాగింది. ఈ విషయంలో అమ్మానాన్నలు కొంత ఒత్తిడికి లోనైనట్లు నాకనిపించింది.

ఒకరోజున ఏదో పనిమీద భగవాన్ ఇద్దరు ముగ్గురు విద్యార్థులతోపాటు నన్నుకూడా ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి పిలిచారు. పని అయిన తరువాత కూర్చుని మాతో మాట్లాడుతూ కొద్దిసేపు గడిపారు. ఆ సమయంలో ధైర్యం చేసి నాన్నగారితో స్వామి మాట్లాడకుండా ఉన్న విషయాన్ని భయపడుతూనే వారికి మనవి చేశాను. అప్పుడు స్వామివారు నాతో అన్న మాటలు నేను జన్మజన్మలకూ మరచిపోలేను. “నేను మీ తండ్రికి ఇచ్చిన స్థానం ఎవ్వరికీ ఇవ్వలేదురా! ఈశ్వరమ్మ నవ మాసములు మోసి ఈ దేహానికి జన్మ ఇచ్చింది. అదే పవిత్ర గర్భంలో నవ మాసములు ఉండి జన్మించే భాగ్యం మీ నాన్నకిచ్చాను. ఆయన గురించి నీకెందుకులే చింత?!” అని నవ్వుతూ భుజం తట్టారు. జీవుల జన్మరహస్యాలు దేవుడికి తప్ప ఇంకెవరికి తెలియగలవు?! వారిమధ్యగల ప్రేమానుబంధం ఎంత గాఢమైనదో నాకు సుస్పష్టమైంది. నేనెంత భాగ్యశాలినో కదా అని పొంగిపోయాను.

నేను డిగ్రీ చదువుతున్నప్పుడు మా అమ్మగారు తీవ్ర అనారోగ్యానికి గురి అయ్యారు. కొద్ది నెలల వ్యవధిలోనే దాదాపు 20 కేజీల బరువు తగ్గిపోయారు. ఎంతమంది వైద్యులకు చూపించినా అమ్మగారు కోలుకోలేదు. మెరుగైన చికిత్సకోసం అమ్మను తమ వెంట బెంగళూరుకు తీసుకు రమ్మని స్వామివారు నాన్నతో చెప్పారు.

అప్పుడు వేసవి సెలవులు కావడంచేత నేనుకూడా వెంట వెళ్ళాను. బెంగళూరులో స్వామివారి ఆజ్ఞ మేరకు కొందరు వైద్య నిపుణులు వచ్చి అమ్మగారికి పరీక్షలు చేసి, పరిస్థితి ప్రమాదకరంగానే ఉందని స్వామివారితో తమ నిస్సహాయతను వ్యక్తపరుస్తున్నప్పుడు నేను ప్రక్కనే నిల్చుని ఉన్నాను. అది గమనించి స్వామివారు వెంటనే వాళ్ళని తోడ్కొని ప్రక్క గదిలోకి వెళ్లారు.

సాయంకాలం భోజన సమయంలో నాన్నగారితో మాట్లాడుతూ, వైద్యుల సలహా మేరకు అమ్మను బెంగళూరులోని సెయింట్ ఫిలోమినా ఆసుపత్రిలో చేర్చితే మంచిదని స్వామివారు సూచించారు.

మరుసటి రోజు నడువలేని స్థితిలో ఉన్న అమ్మను కారులో ఎక్కించుకొని త్రయీ బృందావన మందిరం వెనుక భాగాన ఉన్న ద్వారం దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళాము.

స్వామివారు స్వయంగా కారు దగ్గరకు వచ్చి అమ్మకు ధైర్యం చెప్పి విభూతి ప్రసాదం అనుగ్రహించారు. “స్వామీ, పిల్లల బాధ్యతను మీకే అప్పగిస్తున్నాను” అని అమ్మగారు అన్నప్పుడు మా అందరి కళ్ళు చెమర్చాయి. స్వామి మా అందరికీ ధైర్యం చెప్పి ఆసుపత్రికి అమ్మను తీసుకు వెళ్ళమని ఆదేశించారు. కారు ఆసుపత్రికి కదిలింది.

స్వామివారి వెంట నేను మందిరంలోకి వెళ్ళాను. అక్కడ సెయింట్ ఫిలోమినా ఆసుపత్రిలో అధికారిగా ఉన్న డా॥ హెచ్.ఎస్. భట్గారు స్వామికోసం కాచుకొని ఉన్నారు. ఆయన ఆసుపత్రికి బయల్దేరడానికి సెలవు తీసుకుంటూ, “స్వామివారే మీనమ్మగారిని రక్షించాలి” అని ప్రార్థించాడు. వెంటనే స్వామివారు, “నీ పని నీవు చెయ్యి. నా పని నేను చేస్తాను” అన్నారు.

వేసవి సెలవుల అనంతరం ప్రశాంతి నిలయం తిరిగి వెళ్ళి కాలేజీలో చేరమని నన్ను స్వామివారు ఆదేశించినప్పుడు ఒక్కసారిగా ఆసుపత్రిలో ఉన్న అమ్మ గుర్తుకు వచ్చింది. “స్వామీ! వెళ్ళి అమ్మను చూసి పుట్టపర్తికి వెళతాను” అని మనవి చేశాను. తడబడిన మాటను గమనించిన స్వామి నా భుజంపై చేయి వేసి, “నేనింకా ఇక్కడ పదిరోజులుంటాను. ప్రశాంతినిలయానికి తిరిగి వచ్చే ముందే మీ అమ్మను నడిపించి వస్తానులే” అన్నారు. భరోసా అయితే చిక్కిందికానీ భయం మాత్రం వీడలేదు.

జూన్ 11వ తేదీ స్వామివారు వైట్ ఫీల్డ్ నుండి ప్రశాంతి నిలయం తిరిగి వచ్చారు. సాయంకాలం దర్శనం టైమ్ లో స్వామి రాగానే వరండాలో ఎవరికోసమో వెతుకుతున్నట్లనిపించింది. నేను విద్యార్థులందరితోపాటు వరండా మధ్యలో ఎక్కడో కూర్చుని ఉన్నాను. వెతుకుతున్న స్వామి దృష్టి నాపై పడింది. అంతే! నేరుగా వచ్చి నాముందు నిల్చున్నారు. “రత్నాకర్! నేను నా మాటను నిలబెట్టుకున్నానయ్యా! నిన్నటి దినం మీ అమ్మ నడిచి వచ్చి స్వామి దర్శనం చేసుకుంది” అన్నారు. స్వామివారి అవ్యాజ కరుణకు శతకోటి ప్రణామములు.

శ్రీ జానకి రామయ్య, శ్రీమతి మీనాకుమారి, పుణ్యదంపతుల సంతానంగా జన్మించడంవలన పుట్టుకతోనే నేను స్వామివారి సన్నిధి భాగ్యాన్ని పొంది వారి ప్రేమానుగ్రహాలకు పాత్రుడనయ్యాను.

స్వామివారు, నాకు నామకరణం చేసే సందర్భంలో, “రత్నాకరం వంశంలో పుట్టాడు కదా! ఆ పేరే పెడతాను” అంటూ ‘రత్నాకర్’ అని పేరు పెట్టారట. చిన్నతనం నుండి స్వామివారు తమ సాన్నిహిత్యాన్ని ప్రసాదించి ఎన్నో రకాలుగా నన్ను తీర్చిదిద్దారు. నేను ఆరవ తరగతి చదువుతున్న రోజుల్లోనే స్వామివారు ఒక వాచీని నా చేతికి కట్టి, సమయం ఎలా చూడాలో నేర్పించారు. ఎనిమిదవ తరగతిలో ఫోటోలు తీయడమెలాగో స్వయంగా చూపించి, ఒక కెమెరా నాచేతికిచ్చారు. డిగ్రీ అయింతర్వాత బెంగళూరులో ఒక డ్రైవింగ్ స్కూల్లో చేర్పించి కారు నడపటం నేర్పించారు.

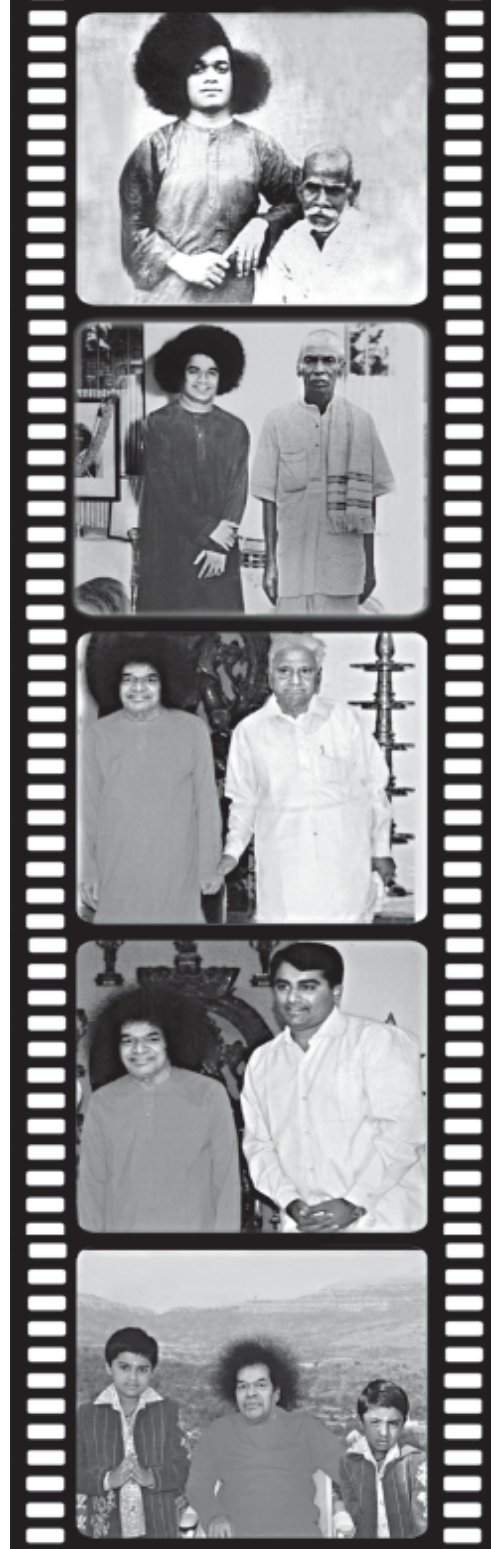
నా వివాహం తరువాత నా భార్య హిమవహ్ని మరియు పిల్లలిద్దరిపైనే స్వామివారు అపరిమితమైన ప్రేమ, వాత్సల్యములను కురిపించారు. పెద్దవానికి ‘సర్వజ్ఞ కుమార్’ అని, రెండవవానికి ‘ప్రజ్ఞాత్’ అని నామకరణం చేశారు. పిల్లల అన్నప్రాశన, కేశ ఖండనము, అక్షరాభ్యాసము అన్నీకూడా వారే స్వయంగా చేశారు.

2011 మార్చి 25వ తేదీ సాయంత్రం స్వామివారు భక్తులకు దర్శనమిచ్చి యజుర్మందిరానికి తిరిగి వచ్చిన తరువాత నన్ను చూసి, “పిల్లలను పిలచి మాట్లాడి వచ్చాను. వాళ్ళను బాగా చదివిండు. నీ భార్య చాలా మంచిది. ధైర్యంగా ఉండమని చెప్పు” అన్నారు. చిట్టచివరి దర్శనం రోజున స్వామివారు చెప్పిన ఈ మాటలు గుర్తుకొచ్చినప్పుడల్లా మాపై వారికున్న ప్రేమకు పులకితుడనవుతుంటాను. ఇంత ప్రేమను కురిపించిన స్వామి ఋణం ఎన్ని తరాలైనా తీర్చలేనిది. శ్వాస ఉన్నంతవరకు వారి సేవ చేసుకోవడం తప్ప స్వామివారికి ఇంకేరీతిగా కృతజ్ఞత తెలుపగలము?!

నాటి కుగ్రామమైన పుట్టపర్తి ఏవిధంగానైతే ఈనాడు ప్రపంచంలోనే ప్రఖ్యాతి గాంచిన ఒక ఆధ్యాత్మిక పుణ్య క్షేత్రంగా విరాజిల్లుతున్నదో అదేవిధంగా స్వామి జన్మించిన రత్నాకర వంశం కూడా తరతరాలకు తరగని చిరకీర్తిని తన స్వంతం చేసుకుంది.

స్వామివారిని సాక్షాత్తు భగవంతునిగా గుర్తించి ఆరాధించే భక్తులందరికీ వారు ఆత్మబంధువే! వారికి తమ, పర భేదాలు లేవు. ఈ విశ్వమంతా స్వామి కుటుంబమే! లక్షలాది కుటుంబాలతో మమేకమై ప్రతి భక్తునికీ కుటుంబ పెద్దగా ఉండి, వారి యోగక్షేమాలను చూసిన, చూస్తున్న ఆ అవతార పురుషుణ్ణి మా ఇంటిపెద్దగా పొందడం మా భాగ్యం. అట్టి అనుగ్రహమూర్తి దయాప్రేమలు భక్తులందరిపై వర్షించాలని మనసారా ప్రార్థిస్తూ....

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు”



ఆత్మబంధువు దివ్యసాంగత్యంలో
ఆనందంగా అయిదు తరాలు

లక్ష్మం గుర్తించి సేవలు చెయ్యండి

ప్రపంచంలోని సమస్త పదార్థములు భగవత్ ప్రసాదములే. అవి పంచభూత సమ్మిళితములే, మానవుని మనుగడకు ఆధారములే... వాటిని ఆరాధన భావంతో సద్వినియోగం చేసుకున్నప్పుడు అవి మానవజాతికి, జీవకోటికి క్షేమాన్ని అందిస్తాయి. ఈనాడు మానవుడు వాటియెడల నిర్లక్ష్యం చూపటంవల్లనే కలుషితములై ప్రకృతి వైపరీత్యాలకు దారితీస్తున్నాయి. ఆకాశంలో ఎగిరే పక్షులు వలసపోవడమే, మరణించడమో జరుగుతోంది. సముద్ర, నదీ జలాల కాలుష్యంవల్ల జలచరాలు అంతరిస్తున్నాయి.



మీరు సేవాదశంవారు, ఎన్నో గ్రామాల్లోనూ, మురికివాడల్లోనూ పర్యటిస్తూ సేవలు చేసినప్పుడు ఆ ప్రజలకు వాతావరణ కాలుష్యాన్ని గురించి హెచ్చరించండి. పరిసరాల పారిశుధ్యం, నీటి వనరుల నిర్మలత్వాన్ని కాపాడుకోవడం, అగ్నిని, విద్యుత్తును ఉపయోగించే కార్యకలాపాలలో చూపవలసిన శ్రద్ధను బోధించండి. మొక్కలను నాటండి. వైద్యులద్వారా, అనుభవజ్ఞులద్వారా శారీరక, మానసిక, ఆరోగ్యాలను కాపాడుకొనే విధి విధానాలను నేర్పండి.

అన్నింటికీ ప్రభుత్వం మీద ఆధారపడడం, ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యాన్ని నిందించడం ప్రజలకు పరిపాటయింది. మీరు నడుములు కట్టి వాళ్ళకు మార్గదర్శకులు కావాలి. ఒక దుర్గంధ భూయిష్టమైన మురికి కాలువ కనబడితే, అవసరమైన పనిముట్లు సేకరించి, ఆ కాలువను లోతుచేసి, త్రోవచేసి, పరిశుద్ధం చేసి చూపండి. ప్రజలు చైతన్యవంతులై స్వయంశక్తిమీద ఆధారపడటం నేర్చుకుంటారు. ప్రభుత్వానికి కూడా కనువిప్పు కలిగి కార్యరంగంలో ప్రవేశిస్తుంది. ఒక ముఖ్యమైన హెచ్చరిక చేస్తున్నాను. ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ ఆయా ప్రాంతీయ రాజకీయాలలో జోక్యం చేసుకోకండి. విమర్శలు, ప్రశంసల జోలికి పోకండి.

మీరందరూ ప్రశాంతి నిలయం వచ్చి ఎన్నో విధములైన సేవలలో, ఆస్పత్రులలో, కేంటీన్లలో, పరిసర పారిశుధ్యంలో శ్రద్ధతో పనిచేస్తున్నారు. ఆశ్రమ కార్యనిర్వాహక సంఘం కూలి పనివాళ్ళకి డబ్బు ఇచ్చి చేయించుకోలేకకాదు. మీలో సేవాసక్తిని పెంచి, సమాజ సేవా మహోద్యమంలో యోధులుగా తయారు చేయడానికి ప్రశాంతి నిలయం ఒక శిక్షణా కేంద్రం కావాలన్నదే స్వామి సదాశయం. ఈనాడు మీరిక్కడ ప్రత్యక్షంగా స్వామి ప్రసాదం, ఆశీస్సులు అందుకుంటున్నారు. ఈ అనుభవం, శిక్షణ, శ్రద్ధాసక్తులతో మీమీ గ్రామాలకు, పట్టణాలకు వెళ్ళి అక్కడ సేవాకార్యక్రమాలు ఆదర్శప్రాయంగా నిర్వహించినప్పుడు, స్వామియొక్క ఆశీస్సులు పరోక్షంగా పదిరెట్లు లభిస్తాయని గుర్తించండి. ఈ వింటున్న మాటలకు మహోద్వేగంతో తప్పట్లు కొట్టడం కాదు, ఈ మాటలను మీ హృదయాలలో భద్రపరచుకుని కార్యరూపంలో చూపించగలరని ఆశిస్తూ, ఆశీర్వాదిస్తున్నాను.

- 1986 శివరాత్రి మర్నాడు సేవాదళ్ సభ్యులనుద్దేశించి

భగవాన్ ప్రసాదించిన దివ్య సందేశం (సంక్షిప్తం)

జనార్దనుడు

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రతి దివ్యోపన్యాసంలోనూ వారు చెప్పబోయేది పద్యాలలో ఇమిడ్చి భక్తులను భావాసక్తులను చేసి భక్తి శ్రద్ధలతో నిశ్చలంగా ఉండేటట్లు చేస్తారు. వివిధ విధములుగా వివరించి జీవిత పరమావధిని తెలుపుతుంటారు.

చీకటుల్ విడగొట్టి చింతలెల్లను బాపి

శీఘ్రంబె నా చింత జేర్చుకొందు

నిరాశ, నిస్సహాలు వద్దని ఎంతటి ధైర్యాన్నిస్తున్నారు! ఇక స్వామి కవి చరణములను ఆశ్రయిస్తే పై పద్యపాదములో ‘చీకటుల్’ అనే పదానికి అర్థం బాహ్య చీకటి తొలగించడము అని కాదు కదా! మన మనస్సు ఎప్పుడూ తమో తిమిరంతో నిండి ఉంటుంది. ఈ తమస్సు అనే చీకటివలన మన మనస్సు భ్రాంతులతో నిండి తప్పులు ఒప్పులుగానూ, ఒప్పులు తప్పులుగానూ కనబడి బాధాకరమైన తప్పుల చీకటి బాటలో దారి కనబడక అక్కడ గుండ్రముగా తిరుగుతున్నాము, కంటికి గంతలు కట్టిన గానుగ ఎద్దు మాదిరిగ. మన బంగారు స్వామి చూపే అనంత తేజోమయ గుణరహిత జ్ఞానమార్గమువైపు కనుక అడుగులు వేయగలిగితే మన జీవిత బాటలో స్వామి దివ్య వెలుగులు తప్ప ఏ క్రీనీడకీ అవకాశమే లేదు.

తరువాత పదంలో చెదరగొట్టటము, పోగొట్టటము అనకుండా భగవాన్ విడగొట్టి అని అన్నారు. దేనిని విడగొట్టాలి? మన మనస్సు ఎల్లప్పుడు ఏదో ఒకటి కోరుకుంటూ దానిని పొందడానికై ఎన్ని దురవస్థలు కొనితెచ్చుకోవడానికైనా సిద్ధపడుతుంది, ఇష్టపడుతుంది. దానివలన మనస్సు క్షణం తీరిక లేకుండా కోరికలనే తాళ్ళతో దానికదే బంధించుకుంటోంది. స్వామి ఎప్పుడూ చెబుతుంటారు, హాయిగా స్వేచ్ఛగా ఉండవలసిన రెండు కాళ్ళ మానవుడు అరు కాళ్ళ సాలీడుగా మారి గూడులో చిక్కుకుని బాధలు అనుభవించుకోవడానికి కారణం

మనస్సేనని. ఐతే, స్వామి మనల్ని బాధ్యతలనుండి పారిపొమ్మనమనికానీ, తప్పించుకొమ్మనికానీ ఏనాడూ చెప్పట్లేదు. ఏ పని చేసినా ఫలితం ఆశించకుండా తామరాకుమీద నీటిబొట్టులాగ ఉండిననాడు ఈ వ్యామోహాల బంధన బాధలుండవంటారు. స్వామికి ఏ క్షణమైతే మనము నిజాయతీగా మనోవాక్యాయములు అప్పగిస్తామో ఆ క్షణమే మనల్ని ఈ చిక్కుముడులనుండి విడగొడతానంటున్నారు. మన స్వామి దగ్గర ఆపద మ్రొక్కులు, సంపద మరపులు పనికిరావు.

చింతలెల్లను బాపి అంటున్నారు. చింతలు అంటే బాధలు మాత్రమే కాదు, వ్యర్థ చింతనలు చేసే చిత్తాన్ని సరిచేస్తానంటున్నారు. చితి నిర్జీవ దేహమును కాల్చివేస్తే, చింత ప్రాణమున్న దేహమును దహింపజేస్తుందని స్వామి ఎప్పుడూ చెబుతుంటారు. మనకు ఒక ఆలోచన కలిగితే దాని ఫలితము సంతోషానికి గురిచేయవచ్చు, లేదా బాధలకు గురి చేయవచ్చు. ‘నాకు ఏది మంచిదో నీవే నిర్ణయించు భగవాన్’ అని మనం మనస్ఫూర్తిగా కోరితే శీఘ్రమే సంశయ చింతలు బాపుతానంటున్నారు. అంటే, చింతలు పోగొట్టడమే కాదు, చింత చెట్టును సమూలంగా పెకిలించివేస్తానంటున్నారు. (స్వామి సర్వజ్ఞులు కనుక కల్పవృక్షంగా చింత చెట్టునే ఎన్నుకున్నారు, మనకున్న ఎడతెరిపి లేని కోరికలు, తీరని చింతలకి గుర్తుగా).

మనం ఎంత శీఘ్రముగా స్వామియొక్క చింతనతో అడుగులు వేస్తే స్వామి అంతకన్నా శీఘ్రముగా మనవైపు అడుగులు వేస్తానని అభయమిస్తున్నారు. ఇప్పుడే, వెంటనే అనేదానికి బదులు స్వామి శీఘ్రంబె అని సంస్కృత పదముతో సంస్కరించడానికి కారణం వేగము కన్నా వేగమైనది శీఘ్రము. దానికి పర్యాయ పదము లేదు.

**మమకారముల్ మాన్చి మాంద్యంబు పోగొట్టి
మున్ముందు నిన్నేను భ్రోచుచుందు**

మమకారముల్ మాన్చి అన్నదానికి, ఏ ఆకారములైనా అనిత్యములేనని తెలిసికూడా మమ (నాది) అని ప్రతిదానిమీద మమకారము పెంచుకుని విపరీతమైన బాధలు పడుతున్నాము. అది ప్రణమై బాధిస్తోంది. భగవాన్ తమ ప్రేమ లేవనంతో మన మమకార ప్రణాన్ని పోగొడతా నంటున్నారు. మంచి, చెడు నిర్ణయించవలసిన మన సునిశిత బుద్ధి మందగించడంవలన దానిని హెచ్చరిస్తూ స్వామి 'మాంద్యంబు పోగొట్టి' అన్నారు. మున్ముందు అంటే ఇప్పుడే కాదు, ఎల్లప్పుడు భవిష్యత్తునందుకూడను నిన్నేను అనగా ఏనాడైతే మనము ప్రతి ఒక్కరము స్వామియొక్క అంశలమే కాని వేరుకాదు అన్న ఏకాత్మ భావం కలుగునో అంతవరకు **భ్రోచుచుండు**, కాపాడుదునని స్వామి అభయమిస్తున్నారు. ఏకాత్మభావం కలుగకపోవడంవలననే ఈ మమకారములు, మాంద్యంబులు అని సుస్పష్టం చేస్తున్నారు, శ్రీ సత్యసాయి కవిశేఖరులు.

భవలోక పాశంబు బంధనంబు సడల్చి

పరమార్థపుం ద్రోవ బనుపుచుండు

పైన మమకారముల్ అన్నారు. ఇక్కడ **భవలోక పాశంబు** అంటున్నారు. రెండూ ఒకటే అర్థం అనుకుంటున్నాము. కానీ, స్వామి ప్రతి దానికి ఒక ప్రత్యేకతనిస్తున్నారు. మన కంటికి కనబడే ఈ ప్రపంచము కాదు భవలోకమంటే, ఊగిసలాడే మన మనస్సే **భవలోకం**. దానిని ఆశ్రయించి ఉన్న కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యాలే అరిషడ్వర్గ **పాశంబు** అంటే, బలమైన త్రాడు. దానిని సడల్చి అంటే విప్పివేస్తాను అంటున్నారు. అంతేకాకుండా, **పరమార్థపుం ద్రోవ** అంటే పరమాత్మను చేరుకునే ద్రోవ అని జన సామాన్యమైన పదం ఉపయోగించారు. **బనుపుచుండు**, చూపిస్తాను, తీసుకుని వెడతాను అని ధైర్యమిస్తున్నారు మన స్వామి.

పాపకూపంబు బడనీక నిన్నేలి

మంచంత నీకొసగి భ్రోతునప్ప

పాపాల నూతిలో పడనివ్వక నిన్నేలి అని నీ బాధ్యతనంతా చూసుకుంటానంటున్నారు. **మంచంత నీకొసగి భ్రోతు**, ఏది మంచో అది నీకిచ్చి రక్షిస్తాను అప్పా (నా తండ్రి) అని ఆప్యాయంగా మారాము చేస్తూ మాండలీకాన్ని వాడి కవితా పరిమళాన్ని వెదజల్లుతున్నారు శ్రీ సత్యసాయి.

అంధకారమగు నీ యాత్మలోన

నాదు జ్యోతి వెలిగించి నిలుపువాడ

జాగుసేయక నిను గాచు జనార్దనుండు

నేటి సుదినంబు నీకజ్ఞె సాటిరాదు

నీ అంతరంగములో ఎన్ని అలజడులున్నాయో నాకు తెలుసును. అంధకారమైన నీ **యాత్మలోన** అంటే మసిబారిన నీ మనస్సుని శుభ్రపరచి, నా దివ్యజ్యోతిని వెలిగించి ఆ ప్రకాశములో నీ నిజస్వరూపము నీకు తెలియజేస్తాను. **జాగుసేయక**, మీలో పశ్చాత్తాపము, శరణాగతితత్త్వము కలిగినంతనే ఆలస్యము చేయకుండా రక్షించు రక్షకుడను.

ఇక్కడ **జనార్దనుండు** అన్నారు. స్వామియొక్క అనంత నామాలలో జనార్దనుండు అని మాత్రమే స్వామి ఇక్కడ అనడానికి కారణం జనార్దనుడు అనగా నీటినందుండు అసురులను సంహరించువాడు అని అర్థము. అంటే, ఈ భవ సాగరంలో కన్నుమిన్నుగానక దరిజేరు ఒడ్డు తెలియక దుర్మార్గ భావాలతో మునిగిపోతున్న మనలను భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి సన్మార్గంలో పెట్టి తమ ఒడ్డుకు చేర్చుకుంటున్నారు. ఇంతటి పవిత్ర దినము చిక్కితే దీనికి ఏదీ సాటిలేదు కదా, అని హృదయానికి హత్తుకునే శ్రీ సత్యసాయి కవన మయూఖానికి సదా ప్రణతులు.

ఇది యది యంచు

ఏమి కోరాలి స్వామి

సర్వస్య శరణాగతిగ

ఉంటే సకల సౌభాగ్యాలు

సమకూర్చు స్వామివి

సరిజూచు సాయివి

అర్థమేలేని జీవితం

అర్థవంతం జేసి

నిశ్చలత నిర్మలత

నిందుజేయు స్వామి

పట్టిన రోజున ఇస్తావు

పుట్టెడు వరాల విరులు

పట్టెడు మనసున

విరిసెను నిత్య మల్లెలు

✽

పరమాత్మతోడిదే జీవితం



వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి



అడిగి పొందేవి వరాలు.
అడగకుండా లభించేది కరుణ.
అడగటానికి అంతులేదు. అడగటం
తెలియక పొందినవన్నీ బాధామయ
అనుభవాలే!

బంగారు లేడిని అడిగిన సీతకు
లభించింది రామ వియోగం;

అధర్మ కామంతో రాముణ్ణి
కోరుకున్న శూర్పణఖ పోగొట్టుకున్నది
రెండు ప్రధాన అవయవములు - ముక్కు,
చెవులు. రూపం మాసిపోయింది;

అందరికీ జ్ఞానవరదానం చేయగల
నారదుడు వరమడిగి ప్రతిఫలంగా
పొందినది స్త్రీ రూపం;

అహంకారంతో అన్నాన్ని కోరుకున్న
దూర్వాసుడికి దక్కింది దుర్భరమైన
అజీర్ణగత ఆయాసం;

భగవంతుణ్ణి కుమారుడిగా
ఆశించిన దేవకికి, లాలన భాగ్యం దూరమై ఆ అదృష్టం
యశోద పరమైంది;

కానీ, భగవత్సేవలో రెండు రెక్కలూ కోల్పోయిన
జటాయువుకు రాముడు అగ్ని సంస్కారం చేసి కరుణను
కురిపించాడు;

రామసేవలో తనువును, మనసును సవినయంగా,
సంపూర్ణంగా సమర్పించుకున్న హనుమకు శాశ్వతత్వాన్ని
కరుణామయంగా అనుగ్రహించింది శ్రీరామ కరుణా స్పర్శ;

వికార రూపిణి కుబ్జకు సుందర సర్వాంగీణ దేహాన్ని
కరుణా స్ఫోరకంగానే రససిద్ధం చేసింది శ్రీకృష్ణ కరుణ;

ఒక అన్నం మెతుకును అక్షయాన్నం చేసి ద్రౌపదీ దేవి
స్త్రీ ధర్మాన్ని రక్షించింది శ్యామన్న కరుణ;



సమర్పణ, శరణాగతి, వినయం
ముప్పేటగా సాగించిన సేవే
వారివారియందు భగవంతుని కరుణ
మహారక్షగా అవిష్కృతమైంది.

సమకాలీనంగా, మానవ
పరిణామస్పృహమైన స్వామి అవతారమూ
ఈ విషయాలను మరింత స్పష్టంగా
అనుభవంలోకి తేవటం, అందరికీ ఎరుకే!

అవతారమూర్తుల కాలంలో జీవిస్తూ
వారి బోధలను ఆచరించగలిగినవారికి
పరిణామమూ, ముక్తి సులభసిద్ధమౌతయే.

స్వామి దర్శనం పాప నాశనం,
స్పర్శ కర్మత్రయ ధ్వంసిని, సంభాషణ లోక
లోకాంతర ప్రాణాలలో అవ్యక్తంగా
ఉన్న మూలవాసనలను వినిర్మూలించే
పరమాద్భుత విక్రమం.

వీటన్నిటినీ మించి, సాధనా
మార్గంగా, యోగ త్రయాలక్షణంగా స్వామి

ప్రవచించి, ప్రబోధించి, ప్రసరించిన సేవ మున్నెన్నడూ ఏ
జాతీ అందుకోని భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక దివ్య మార్గం.

వేవేల సందర్భాలలో స్వామి ఉద్ఘోషించిన సేవామార్గం
నిజానికి శ్రేయోమార్గం. వ్యక్తిగత స్థాయినుంచీ సామూహిక
స్థాయిలో సర్వ ప్రపంచాన్నీ ఏకం చేసిన సర్వోత్తమ
అనుష్ఠాన వేదాంత భూమిక సేవ!

వ్యక్తిస్థాయిలో సేవ అహంకార నిర్మూలనకు
దివ్యాస్త్రం.

సేవామార్గంలో మాత్రమే, పరిమితమైన మమకారం
అపరిమిత అనంత ప్రేమగా పరిణామం చెందుతుంది.

స్త్రీ, బాల, వృద్ధులకు మాత్రమేకాక సమస్త మానవ జాతికి
స్వామి అందించిన సందేశ, ఆదేశ, ఉపదేశాలు

మానవుణ్ణి మానవునిగా జీవించమన్న విస్ఫుల్ల బోధకు సంకేతాలు.

దేశ ధర్మాన్ని విద్యార్థులు కాపాడుకోవాలి,
గృహ ధర్మాన్ని ఇంటి ఇల్లాలు పాటించాలి,
సంఘ ధర్మాన్ని గృహస్థు రక్షించాలి,
వేద ధర్మాన్ని పండితుడు సంరక్షించాలి,
జ్ఞాన ధర్మాన్ని అధ్యాత్మవాది రక్షించాలి,
మానవీయ ధర్మాన్ని సర్వ మానవులూ రక్షించాలి. ఇదే
అధ్యాత్మ!

మతం కేవలం మార్గమే! అధ్యాత్మ గమ్యం! అందువల్ల
మానవుడు అధ్యాత్మ జీవితాన్ని జీవించాలి.

అవతార స్వరూపమైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి
సంచరించిన కాలంలో జన్మ ఎత్తి, స్వామి సాలోక్య,
సామీప్య, సాన్నిధ్యాలను అనుభవించిన జాతిముందున్న
ప్రధాన కర్తవ్యం, అతి గంభీరమైనది.

స్వామి ప్రబోధం వ్యక్తిమీద కలిగించే ప్రభావం
తీవ్రంగా ఉంటుంది. స్వీయ సాధనలో సాధకుడు
ముందుగా తనను తాను సంస్కరించుకుని, సాధనను
ఎందరితోనో కలిసి సాగిస్తూ తీవ్రతరం చేసుకోవాలి.

దివ్యప్రేమద్వారా స్వామి సమస్త ప్రపంచ
హృదయాలలో పరదైవతంగా సుప్రతిష్ఠితులైనారు.
సాధకుడు సైతం రాగ, అనురాగ బంధాలను దాటి ప్రేమ
బంధాన్ని స్వంతం చేసుకోవాలి.

అసమానత, అసమగ్రత సమాజ స్వరూపంలో రెండు
పార్శ్వాలు. వీటి మధ్య అగాధం పెరగకుండా సేవా
భావంతో అడ్డుకోవాలి. ప్రచారం వదల్చుకుని ప్రసారగత
జీవన విధానం అలవాటు చేసుకోవాలి.

భగవంతుడి మాటను ఆజ్ఞగా భావించాలి.

అందరికీ ఆనందాన్నందించి, దారి తప్పినవారికి
సన్మార్గం చూపించి, ఆ దారిలో వారిని నడిపించి, దారిద్ర్య
బాధను తప్పించి, మానవుడికి తనలోని మాధవుణ్ణి
దర్శించగల దృష్టిని అలవాటుచేసి, సర్వాత్మ బంధువుగా
మెలగటమే తమ అవతార లక్ష్యమని ప్రకటించిన స్వామి
తదనుగుణంగానే ఈ ప్రపంచంలో సంచరించారు.

ఇవ్వటం నేర్చుకోవాలి. ఇవ్వటంలో ఉన్న ఆనందాన్ని
ఎవరికి వారు అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవాలి.

అడగటం, పొందటం నెమ్మదించాలి. అవి దీనత్వానికి
గుర్తులు.

దయ, సానుభూతి, జాలి వంటి మానవతా లక్షణాలను
నిరంతరం పరిపోషించుకోవాలి.

నాగరికతా దర్పణమైన సమాజ అవసరాలను
గమనిస్తూ, విలువలు పాటిస్తూ, సంఘ పురోగమనంలో
క్రియాశీలంగా ఉండాలి;

పరులను బాధించే ఆలోచనలను సైతం వదులుకుని
సదా సేవాకృతులుగా మెలగాలి;

జగన్నాయకుడిపట్ల సంపూర్ణ విశ్వాసంతో మనము
జీవించాలి;

పరమాత్మతో కలిసి జీవించిన జీవితమే జీవితం.
అటువంటి జన్మ మనందరకూ లభించింది. ప్రతి క్షణమూ
పరిణామం చెందగలిగిన అవకాశం దొరికింది.

స్వామి అవతారానికి పరిసమాప్తి లేదు. అదొక
అవిచ్ఛిన్న అఖండ అమృతానందమయ కరుణా
ప్రవాహం. రాబోయే కాలమంతా స్వామిమయమే,
పరమానందప్రదమే!

వర్తమానంలో జీవిస్తున్న మనం, రాబోయే
సర్వకాలాలకూ మార్గదర్శనం చేయగల స్థాయిలో మన
యాత్రను సాగించాలి.

స్వామి చెప్పవలసినదంతా చెప్పారు.

మనకు చేయటమే మిగిలిన కర్తవ్యం.

సిరితోపాటు హరి; సుఖంతోపాటు సుముఖం;
శాంతం, ఆనందం, హాయి, తృప్తి స్థిరమయ్యే రీతిలో మన
కార్యకలాపాలు సాగాలి.

“ఇచ్చినవి యేవో యున్నవి, ఇంతె చాలు

అధికములకేమి, అవి ఎప్పుడైన గలుగు

వీడు నా భక్తుడని యెల్లవేళ నీకు

ఒక్కరీతి అనుగ్రహమున్న చాలు”

అనగలిగిన స్థాయిని అందుకునే దిశగా మన జీవనశైలి,
విధానమూ, దృష్టి విస్తృతమౌగాక!

సమస్త సృష్టికీ స్వామి కరుణ కలుగుగాక!

అనంత ప్రేమధారా సమన్విత జీవన గమనమే స్వామి
ఆరాధనగా రూపుదాల్చుగాక!

✽

నిదానమే ప్రధానము



ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి



ఒకసారి అనంతపురం మహిళా కళాశాలకు చెందిన ఈప్పితరాయ్ చౌదరి వార్షిక క్రీడోత్సవాల ప్రారంభోత్సవ కార్యక్రమం తిలకించడానికి హిల్ వ్యూ స్టేడియంకి వచ్చి, స్వామి దర్శనానికి అనువైన కీలక ప్రదేశాన్ని ఎంచుకుని కూర్చుంది. తన సహాధ్యాయుల వివిధ అపూర్వ క్రీడా ప్రదర్శనలను వీక్షించడంతోపాటు ప్రధానంగా స్వామిని తదేకంగా దర్శించుకుని తన్మయురాలైంది.

క్రీడోత్సవాలు ముగిసి హారతి ఇస్తున్న సమయంలో ప్రసాద వితరణ జరిగింది. తన తోటి విద్యార్థినులందరికీ ప్రసాదం లభించింది. తనకు మాత్రం లభించనందుకు ఆమె చింతిస్తూ కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతం అయింది. హారతి ముగిసింది. స్వామి మందిరానికి బయల్దేరుతున్నారు. అందరూ లేచి స్వామిని దర్శిస్తూ ప్రశాంతి నిలయానికి వెళ్ళడానికి ఉద్యుక్తులవుతున్నారు. ఈప్పిత కూడా లేచి ప్రశాంతి నిలయానికి బయల్దేరబోతున్నది. ఎక్కడినుంచో ఆకస్మికంగా ఆమె చేతిలో ఒక కాగితం ముక్కు పడింది. ఆత్రుతతో ఆమె అది విప్పి చూస్తే అందులో ఇలా ఉంది:

“నేను ‘ఔను’ అంటే నీవు కోరుకున్నది ఇస్తాను”

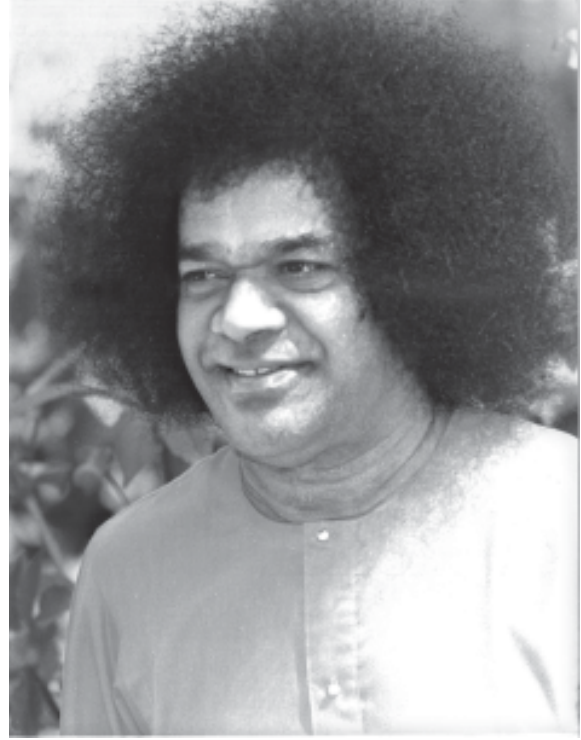
(When I say 'yes', I will give you what you want) **“నేను ‘కాదం’టే నీకు అవసరమైనదేదో అది ఇస్తాను** (When I say 'no', I will give you what you need).

“నేను ఆగమంటే నీకు అత్యుత్తమమైనది ఇస్తాను”

(When I say 'wait', I will give you the best)

భగవాన్ బాబా ప్రసాదించిన ఆ దివ్యసూక్తిని చదివి పరవశురాలై తన కళ్ళు తుడుచుకుని సంతోషంతో ప్రశాంతి నిలయానికి బయల్దేరింది.

ఇంతలో ఆమె లెక్చరర్ ఈప్పితను చూసి, క్రీడోత్సవ ప్రదర్శనానంతరం అందులో ఉపయోగించిన వస్తువుల్ని



సర్ది ప్రశాంతి నిలయానికి తీసుకువెళ్ళడానికి ఆమె సహాయం, సహకారం కోరింది. ఈప్పిత ఆనందంతో అంగీకరించి లెక్చరర్ చెప్పిన పని ముగించి ప్రశాంతి నిలయానికి బయల్దేరుతూ ఉండగా, ఆ లెక్చరర్ గారు ఈప్పితకు స్వామి పంపించేరంటూ మూడు రకాల ప్రసాదం ఇచ్చారు. ఈప్పిత ఆనందానికి అవధుల్లేవు. కనీ వినీ ఎరుగని తన్మయత్వానికి లోనై, “నేను ఆగమంటే అత్యుత్తమమైనది ఇస్తాను” అన్న స్వామి వాక్కు తనపట్ల యధార్థమైనదని తన ఆనందాన్ని అందరితో పంచుకుంది. ఆమెకు కాగితంలో స్వామి ప్రసాదించిన సూక్తులు మనందరికీ శిరోధార్యం, ఆచరణ యోగ్యం. ✽

సమాధి నుండి స్వామి రక్ష

— బి దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు — ఆ

కొద్ది రోజులుగా పుట్టపర్తి వెళ్లాలని నా మనస్సు పరితపిస్తున్నది. ఈవిషయాన్ని నా మిత్రునితో ప్రస్తావించగా అతను యథాలాపంగా, “ఇప్పుడు బాబా లేరు కదా” అన్నాడు.

అతనికి స్వామి దివ్యత్వంపట్ల అవగాహన లేదు. స్వామిని భగవంతుడని ఆరాధించకపోయినా ఒక గొప్ప ఆదర్శమూర్తిగా అభిమానించేవారిలో అతనొకడు. భగవాన్ తమ శరీరాన్ని వీడగానే, ఇక వారు లేరని భ్రమపడుతున్నాడు.

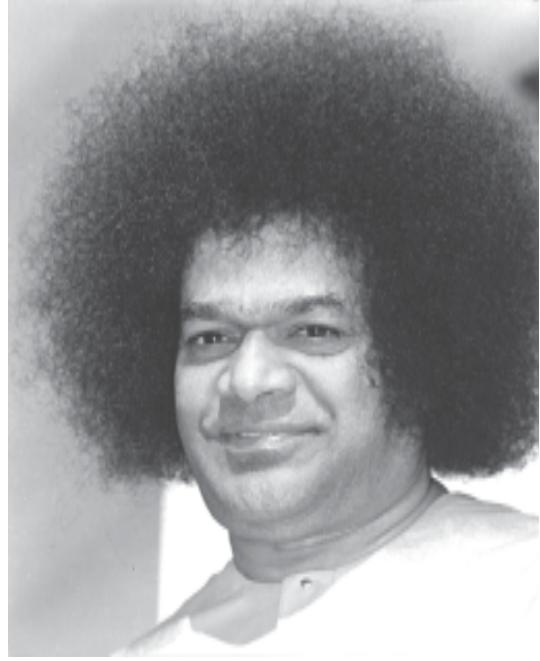
“నీవు భగవంతుడని ఆరాధించే శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు, శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబా ఇప్పుడున్నారా? అయినా ఆయా క్షేత్రాలకు వెళ్లి ఆయా శిలామూర్తులను, సమాధిని దర్శించి, స్పృశించి మనశ్శాంతితో తిరిగి వస్తున్నావు కదా!” అన్నాను.

అతను మౌనం వహించాడు.

“ఒక్కసారి ఆలోచించు, భగవాన్ బాబావారు ఒక్క దేహానికే పరిమితమై ఉంటే, వారు సర్వుల హృదయాలలో లేకపోయినట్లయితే మనకు తప్ప రెండో వ్యక్తికి తెలియని మన వ్యక్తిగత విషయాలు వారికి ఎలా తెలుస్తాయి? ఎన్నో దేశాలలో ఎందరికో ఎలా దర్శనం ఇవ్వగలుగుతున్నారు? వందల వేల మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న భక్తులను వివిధ రూపాలలో వెళ్ళి ఎలా ఆదుకోగలుగుతున్నారు?”

ఈ మాటలు అతనిని ఆలోచింపజేశాయి.

నిజమే కదా! భగవాన్ భౌతికంగా పుట్టపర్తిలో కొలువై ఉండినా నిజానికి వారు లేని ప్రదేశం లేదన్నది లక్షలాది భక్తుల ప్రత్యక్షానుభవం. “స్వామీ, మా ఊర్లో ఇంటింటిలో మీ ఫోటోలున్నాయి” అన్నప్పుడు “బంగారూ, ఇంటింటిలో కాదు, ఇంచించిలోనూ నేనున్నాను” అన్నారు భగవాన్. ఓస్లోకు చెందిన టిడ్ మన్ భగవాన్ తనకు ప్రసాదించిన ఉంగరాన్ని బంగ్లాదేశ్ లోని చిట్టగాంగ్ నదిలో



‘ఇంటింటిలో కాదు, ఇంచించిలోనూ నేనున్నాను’

పోగొట్టుకున్నాడు. ఆ తరువాత అతను పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు భగవాన్ అదే ఉంగరాన్ని అతనికిస్తూ, “నీవు నదిలో పోగొట్టుకున్న ఉంగరం నా చేతిలోనే పడింది. ఎందుకంటే, నేను ఆ నదిలోకూడా ఉన్నాను కనుక” అన్నారు. ఒక్క దైవానికి తప్ప ఇది మరెవరికి సాధ్యం?!

ఒక విద్యార్థి ప్రశాంతి నిలయంలో శివరాత్రి అఖండ భజనలో పాల్గొన్నాడు. మధ్యలో రెండు గంటలు బయటికి వెళ్ళి వచ్చాడు. మరుసటిరోజు భగవాన్ అతనిని పలకరించారు. మాటల సందర్భంలో అతను, “స్వామీ, నేను రాత్రంతా భజనలో పాల్గొన్నాను” అన్నాడు. “కాదు, కాదు, మధ్యలో రెండు గంటలు బయటికి వెళ్ళివచ్చావు” అని సరిదిద్దారు భగవాన్. అంటే, మనం భజనలో

పాల్గొన్నప్పుడు స్వామి అదృశ్యంగా మనతోనే ఉంటారన్నమాట.

అంతేకాదు. స్వామికి ప్రశాంతి నిలయం అంటే మహా ఇష్టం. “అందరూ ఇక్కడికి రావలసిందేకాని, నేను మాత్రం పుట్టపర్తిని వదిలిపెట్టను” అని భగవాన్ తమ మాతృమూర్తి ఈశ్వరమ్మగారికి మాట ఇచ్చారు కదా! అందుకే భగవాన్ ప్రశాంతి నిలయంలో నిత్యం కొలువై ఉంటారు. స్వామి నడయాడిన పవిత్ర భూమి అది. సాయికుల్యంత్ హాలులో భగవాన్ నిత్యం దివ్య దర్శన భాగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తూ వచ్చారు. కొన్ని వందలసార్లు తమ దివ్య ప్రసంగాలను వినిపించారు. నిత్యం ఆ హాలు వేదఘోషతో, భజన గీతాలతో ప్రతిధ్వనిస్తుంటుంది. భగవద్భక్తుల గాఢలు నృత్య సంగీత రూపకాలుగా అక్కడ ప్రదర్శితమవుతుంటాయి. కనుకనే, ప్రశాంతి మందిరం ప్రపంచానికే కాదు, యావద్విశ్వానికే శాంతి, ప్రేమతరంగాలను ప్రసరించే మహోన్నత ఆధ్యాత్మిక స్వర్గధామం. అక్కడ మహాసమాధిని దర్శిస్తూ భజనలో పాల్గొనటం జన్మ జన్మల సుకృత ఫలం.

శిరిడీ బాబా “నా సమాధినుండి సర్వ కార్యములు నిర్వహింతును” అని ప్రవచించినట్లుగా భక్తాభీష్టవరదాయి అయిన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారుకూడా నేడు మహాసమాధినుండియే భక్తుల కోరికలను నెరవేరుస్తున్న సంఘటనలు అనేకం.

ఇటీవల 2013 జనవరి 15వ తేదీన కేరళ రాష్ట్రం నుండి సేవాదళ్ వచ్చారు. వారిలో మీనాక్షి ఒకరు. ఆమె అక్షరజ్ఞానం లేని ఒక అమాయక గ్రామీణ గృహిణి. తాను క్యాంటీన్లో సేవ చేస్తున్న సమయంలో తన మంగళ సూత్రాన్ని పోగొట్టుకున్నానని గమనించి తీవ్రమైన మానసిక క్షోభకు గురి అయింది. ఇతర మహిళా సేవాదళ్ ఆమె మంగళసూత్రంకోసం క్యాంటీన్ అంతా గాలించారు. రెండు రోజుల తరువాత సెక్యూరిటీ ఆఫీసులో ఫిర్యాదు చేశారుకూడా. లాభం లేకపోయింది. ఐదు రోజులు గడచిపోయాయి. ఇక స్వామే తనకు దిక్కని నమ్మి ఆమె తమ గ్రూపు లీడరు అనుమతితో జనవరి 20 సాయంత్రం 6.30 గంటలకు మహాసమాధి దర్శనానికి వెళ్ళింది.



మహా సమాధి

సమాధిచెంత మ్రోకరిల్లి, “స్వామీ, మంగళసూత్రం లేకుండా నేను ఇంటికి వెళ్ళలేను. నీదే భారం” అని కన్నీటితో ప్రార్థించింది.

ఆరోజున వైట్ ఫీల్డ్ లోని శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ వార్షికోత్సవం అవడంచేత, అందరితోపాటు తనూ స్వీటు ప్రసాదం అందుకుంది. తానున్న డార్మిటరీకి తిరిగివచ్చి తోటి సేవాదళ్ సభ్యురాలిని, “మీకందరికీ ప్రసాదం అందిందా?” అని అడిగింది. లేదన్నవారికి తన ప్రసాదం పొట్లం నుంచి కొంత పంచిపెట్టాలన్న ఉద్దేశ్యంతో తన పొట్లం చించి స్వీటు బయటకు తీస్తుంటే.... అద్భుతాలలో కెల్లా అద్భుతం... ఆ స్వీటుతోపాటు ఆమె మంగళసూత్రం కుంకుమతో సహా బయటికి వచ్చింది!

[ఈవిషయాన్ని కేరళ రాష్ట్ర సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు ప్రా. ముకుందన్ గారు స్వయంగా నిర్ధారించారు - సం॥]

ఈ దివ్యానుభూతులను తలుచుకుంటుంటే, నాకిప్పుడు ఎంత త్వరగా ప్రశాంతి నిలయం వెళ్ళగలనా అనిపిస్తున్నది. స్వామి మహాసమాధిపై శిరసు వంచి నమస్కరించాలని మనసు తహతహలాడుతున్నది. అదిగో, నన్ను రమ్మని స్వామి పిలిచే ప్రేమ పిలుపులు కూడా వినపడుతున్నవి. “త్వరపడుమా త్వరపడుమా... ప్రభు సాయీశుని ప్రేమ పిలుపులవి వినపడుచున్నవి రమ్మనుచు...”

✽

జాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 18వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

చల్లని గాలి. ఇంకా తెలవారలేదు. ఎదురుగా చాలా పెద్దదైన సరస్సు. ఎక్కడించో పక్షులు బారులు తీరి ఎగురుతూ వచ్చి ముచ్చటగా వాలాయి. ఉదయభానుని కిరణాలు నీటిపై మిలమిలా మెరిసిపోతున్నాయి. రైల్వో ప్రయాణిస్తూ కిటికీలోంచి చూస్తుంటే ఎంతో రమణీయంగా ఉంది ఆ దృశ్యం. కోణార్క్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో ప్రయాణిస్తూ ఒరిస్సా రాజధాని భువనేశ్వర్ చేరుతున్న సమయంలో మనల్ని మైమరపించే ప్రకృతి శోభ అది.

‘చిలకా సరస్సు’గా పిలవబడేది మన తలను ప్రకృతి కూడా తిప్పనీయదు. నేటి ఒడిషా, నాటి ఒరిస్సాకు నేను చేరుకున్న ఘట్టమది. శ్రీ బ్రహ్మానందపాండాగారు రాష్ట్ర సంస్థల అధ్యక్షులు ఆనాడు. రాష్ట్ర సమావేశాలకు నన్ను ఆహ్వానించారు. 35 సం॥ల నాటి మాట ఇది. మంచి వక్తగా, రచయితగా, రాజనీతిజ్ఞులుగా రాష్ట్రమంతటా గౌరవాభిమానాలు చూరగొన్నవారు శ్రీ బ్రహ్మానందజీ. ఒడిషాలో ‘రాయగడ’ సమావేశాలకు, ‘తాల్చేర్ - డెంకనాల్’ సమావేశాలకు, భువనేశ్వర్ ఆడిటోరియంలో ప్రసంగించడానికి బ్రహ్మానందజీ నన్ను ఆహ్వానించారు. ఆ తరువాత చాలా ఊళ్ళలో తిరిగి ప్రసంగించడం జరిగింది.

‘జయపూర్’లో ‘సత్యం’ బస్సు కండక్టరనుకుంటాను, ప్రసంగిస్తూండగా వేదికపైకి వచ్చి, “సార్! మీరు ప్రయాణించే బస్సు మనదే! నేను డ్యూటీ మార్చుకొని వస్తున్నాను. ఏం ఫరవాలేదు. ఇంకాసేపు ప్రసంగించండి” అని నా చెవిలో రహస్యంగా ఊదాడు. జయపూర్‌లో చాలామంది తెలుగువారున్నారు.

శ్రీ తమ్మా జగన్నాథంగారు ఒరిస్సాలో జయపూర్ వాస్తవ్యులు. మన సంస్థల జోనల్ కన్వీనరు. వారు స్వయంగా వచ్చి ‘రాయగడ’ సమావేశాలకు ముందుగా

‘కోరాపుట్’ జిల్లా అంతటా నన్ను త్రిప్పారు. మొదట లక్ష్మీపురం వెళ్ళాము. అది ఆనాటి మంత్రి శ్రీ లుకలాపు లక్ష్మణదాసుగారి స్వగ్రామం. మందిరంలో విగ్రహాలను చూశాను. ‘మల్కన్‌గిరి’ ‘సునాబేడా’, ‘కోరాపుట్’, ‘జయపూర్’లలో ప్రసంగించి ‘రాయగడ’ సమావేశాలకు చేరుకున్నాం. తమ్మా జగన్నాథంగారు వీర వైష్ణవ భక్తులనవచ్చు. కారు ఇంజన్ స్టార్ట్ చేస్తూ ‘ఓంకారం’ వినపడుతోందా? అని అడిగితే నేనేం చెప్పను! ఎదురుగా పడగెత్తి తోకపై లేచిన నాగుపామును ‘సాయిరాం’ నామంతో తోక ముడిచేలా చేసిన ఆయన భక్తిని అంచనా వేయగలమా!

‘జరంపురం’ మందిర ప్రారంభోత్సవం బాబావారి ఆశీస్సులు, అనుజ్ఞతో నేను చేశాను. ఉపన్యాసమిస్తూ, “ప్రారంభించేది స్వామేకాని మనం కాదు. నాకిప్పుడు భగవాన్ బాబావారు ఇక్కడే ఉన్నట్లనిపిస్తున్నది” అన్నాను. ఏమైందనుకున్నారు? స్వామి నిలువెత్తు చిత్రపటానికి అలంకరించిన పెద్ద పూలదండ ఊగిసలాడి జారి క్రింద పడింది. ఇంక చూడండి, భక్తుల ఆనందం వర్ణనాతీతం. కరతాళ ధ్వనులు మిన్నుముట్టాయి.

శ్రీ ప్రహ్లాద పట్నాయక్‌గారు బ్రహ్మ కన్వీనరుగా, ఒరిస్సా గవర్నమెంటులో సెక్రెటరీగా ఉండేవారు. మీటింగు అయిన తరువాత బ్రహ్మానందపాండాగారు నన్ను పిల్చి, “బాబూ! నీకు మావాళ్ళు చాలా శ్రమ ఇచ్చారు. నీకేమన్నా ఇబ్బంది కలిగితే స్వామి మమ్మల్ని క్షమించరు. అందుకని తప్పక నీకు ఈ రాత్రి విశ్రాంతి అవసరం. ‘తప్తపానీ’ అన్నచోట విడిది ఏర్పాటు చేశాం. నిన్ను ఎవరూ డిస్టర్బ్ చెయ్యరు” అంటూ భోజనానంతరం నన్ను ప్రహ్లాద్ పట్నాయక్‌గారితో పంపించారు. ఒక ఎత్తయిన కొండమీద

చాలా అందంగా గెస్టుహౌసు కట్టినారు. 'తప్తపానీ' అంటే 'హాట్ స్ప్రింగ్స్' అని అర్థం. ఆ గెస్ట్ హౌస్‌లోని ఇద్దరు ఇంజనీర్లు బాబా భక్తులే! స్వామి శివానంద, ఇందిరా గాంధీవంటి ప్రముఖులు అక్కడ గడిపారట. నాకనిపిస్తుంది నిరంతరం, "ఇదంతా బాబా దయయే కదా! ఎక్కడి నేను, ఈ సత్కారం ఎక్కడిది! ఈ హోదా ఎక్కడిది!" సమాధానం బాబావారి మాటల్లో చెప్పాలంటే, "ఒకటి ప్రక్కన సున్నకు అబ్బు విలువ." అలాగే, హీరోగా ఒకటి అంకె ఉంటే, ప్రక్కన జీరోలెన్ని ఉన్నా విలువ ఉంటుంది, పెరుగుతుంది. మనం జీరోలం, స్వామి హీరో.

ఒరిస్సా సత్యసాయి సంస్థల యంత్రాంగం అత్యంత సమర్థవంతం, అసమానం అని చెప్పవచ్చు. ఏ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సెక్రటరీయేట్ కూడా ఒరిస్సా సాయి సంస్థల యాజమాన్య వ్యవహార శైలి ముందు లాభం లేదనిపిస్తుంది. "జట్నీ - ఖుర్దారోడ్" వాస్తవ్యుడు శ్రీ సుబ్బారావుగారు సెక్రటరీగా ఉండేవారు. పెద్ద ట్రంకులలో రికార్డులన్నీ పేర్చుకుని వాటి మధ్య కూర్చునేవారు. ఒక పెద్ద బోర్డుపైన సంస్థల విభాగాలన్నీ రాశారు. ఆ బోర్డుపైన ఎడమ ప్రక్కన జిల్లాలు / టౌన్లు పేర్లు రాసి, కుడి ప్రక్కన అడ్డ గీతలు, నిలువు గీతలతో ఏర్పరచిన గళ్ళలో ఎక్కడెక్కడించి సేవాకార్యక్రమాల నివేదికలు వచ్చాయో అక్కడ ☒, రానిచోట ☐ గుర్తులు వేసి ఉంటాయి. ఆఫీసుకు వెళ్లగానే ప్రతి కార్యకర్తకీ తన జాతకం తెలిసిపోతుంది. ఎన్ని బాలవికాస్ సెంటర్లు ఉన్నాయి? ఒకటి, రెండు, మూడు గ్రూపులలో ఎంతెంతమంది? స్టడీ సర్కిల్స్ ఎక్కడెక్కడ నిర్వహిస్తున్నారు? వాటిలో ఎంతమంది పాల్గొంటున్నారు? సేవావిభాగంలో శిక్షణ పొందిన, పొందని యువజనుల సంఖ్య, ఊరూరా జరుగుతున్న సేవాకార్యక్రమాల వివరాలు తెలిపే రికార్డులు సిద్ధంగా ఉంటాయి. ఏ జిల్లా అయినా కానివ్వండి, మారుమూల భజన మండలి అయినా, దానికి సంబంధించిన రికార్డు రెడీగా ఉంటుంది. నేను చూసి నేర్చుకుంది ఇక్కడ! ఆప్రకారమే నేను రాష్ట్ర అధ్యక్షునిగా పనిచేశాను.

అక్కడ కార్యకర్తల చర్యలు, సమావేశాలు కేవలం మన సంస్థల లక్ష్యాలు, మార్గాలు, విధివిధానాలు, సమీక్ష

వివరాలపైనే ఉంటాయి. ఒకవేళ ఎవరైనా అత్యుత్సాహంతో స్వగతం, స్వానుభవాలగురించి మాట్లాడితే, శ్రీ ద్వారకా మోహన్ మిశ్రా గంటకొట్టి చర్చనీయాంశంగురించే ప్రస్తావించమని, సమయం పాటించమని హెచ్చరించేవారు. అందువల్ల చర్చాగోష్ఠులు, సమావేశాలు సంస్థల లక్ష్యాలపై కేంద్రీకృతమై సత్ఫలితాలను సాధించేవి. గ్రామసేవలలో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొన్నవారు చక్కగా వివరిస్తారు. ఎక్కడా అరుపులూ, కేకలూ, పరుషపదజాలం, ఆధిపత్య ధోరణి, పెత్తనం చెలాయించడం మచ్చుకైనా కనపడవు. ప్రతి ఒక్కరిలో ప్రశాంతత, పరస్పర గౌరవం, వినయం తొణికిసలాడతాయి. సంస్థలు పెట్టింది వీటికొరకే! పదవులు, ఆజమాయిషీ, స్వలాభాలకోసం కాదు. దేశంలో అక్షరాస్యత తక్కువై జీవన ప్రమాణాలు క్షీణించి, ఆర్థిక స్తోమత అంతంతమాత్రమై వెనుకబడిన రాష్ట్రంగా పేరుమోసిన ఒరిస్సా నేడు సత్యసాయి సంస్థలలో జాతీయ స్థాయిలో ప్రత్యేకతను సంతరించుకుని, బాబావారి ప్రశంసల నందుకున్నది. ఈనాడు పర్తియాత్రలు నిర్వహించే స్థాయికి చేరుకుంది.

పూరీ వెళ్లాను. జగన్నాథ రథయాత్రలో ఏ కొద్దిగా పాల్గొన్నా అదృష్టమనుకుంటారు, ఒరియావాళ్లు. బాబావారి రథాన్ని లాగడంలో కూడా అదే భక్తి భావం. భువనేశ్వర్ కూడా వెళ్ళాను. ఇంజనీరు శ్రీ రాఘవరావు ట్రస్టుకు సహాయం చేసేవారు. సుభద్రగారు రాష్ట్ర బాలవికాస్ కన్వీనరు. గోపాల్‌రావుగారు ఒరియా సనాతన సారథి ప్రచురణలో పనిచేసేవారు. డా॥ ఐ.ఎస్. రావుగారు ఉత్కల్ యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్. మంచి కార్యకర్త. రాష్ట్ర అధ్యక్షులుగా కూడా పనిచేశారు. డ్రగ్ కంట్రోలర్ శ్రీపాణిగారు స్టేట్ సేవాదళ్ కన్వీనరుగా ఉండేవారు. మానవతా విలువలు జోడించి పాఠ్యాంశాలను బోధించే పాఠశాలను బుర్లాలో కరుణా కపాసీగారు ఏనాడో ప్రారంభించారు. భువనేశ్వర్‌లో ఎయిర్ పోర్టుకు దగ్గరగా శ్రీ సత్యసాయి మహిళా కళాశాల ఉన్నది.

ఒరియా భక్తులందరూ రైలెక్కిందగ్గర్నుంచి ప్రశాంతి నిలయం స్టేషను చేరేదాకా సుమారు రెండు రోజుల ప్రయాణం అంతా భజనలు చేస్తారు. ఎక్కువ సంఖ్యలో

వస్తారు. ప్రతి కంపార్టుమెంటులోనూ ఒరిస్సా సాయి భక్తులుంటారు. రైలంతా సంకీర్తనతో మార్మోగిపోతుంది. అందుకే కాబోలు, పూర్వం విశాఖపట్టణండాకా వెళ్లే ప్రశాంతి ఎక్స్‌ప్రెస్ ఇప్పుడు భువనేశ్వర్ దాకా వెళుతోంది. ఈ రద్దీకి రిజర్వేషన్లు కష్టమైపోయాయి.

శ్రీ సత్యసాయి జాతీయ అంతర్జాతీయ సమావేశాలన్నింటిలోనూ ఒరిస్సా సేవాదళ్ పాత్ర ప్రముఖమైనది. జన్మదినోత్సవ వేడుకలతోపాటు వారం, పది రోజుల ఉచిత అల్పాహార, భోజన వినియోగం లక్షలాది భక్తులకు జరిపినా, మరునాటికల్లా ప్రశాంతి నిలయం ఎంతో పరిశుభ్రంగా ఉంటుంది. రోడ్లు, టాయ్‌లెట్లు, స్నానాల గదులు చాలా నీట్‌గా ఉండడానికి ఒరిస్సా సేవాదళ్ సభ్యులే కారణం. అనుక్షణం సేవాసక్తి కలిగి శ్రమకోర్చి, కష్టసాధ్యమైన సేవలందించే ఒరిస్సా సంస్థలకు జేజేలు పలకాలి. వారినుండి నేర్చుకోవలసినది చాలా ఉంది. భగవాన్ బాబావారుకూడా ఆ సేవాతత్పరులను ప్రత్యేకంగా చూచేవారు. దుస్తులనిచ్చి, ఛార్జీలనిచ్చి, ప్రసాదాలు, ఫోటోలు ప్రసాదించి, పాద నమస్కారముల ననుగ్రహించి మహదానందంతో పంపేవారు.

అవ్యాజ కరుణామూర్తి

కారులో గోకులంవైపుగా వెళ్తూ మార్గమధ్యంలో నన్ను చూసి, “అదుగో! కస్తూరి! నీ శిష్యుడు వెళ్తున్నాడు. ఈ బ్యాడ్జి ఇవ్వు” అన్న మాట బాబావారి కరుణ కాక మరేమిటి?!

“ఇప్పుడు కాదు, రెండు మూడు రోజులాగు. జనం బాగా వస్తారు. అప్పుడు మాట్లాడుదువుగాని” అని దసరాలలో బాబావారన్న మాటలు నాకు ఈ జన్మలో మరపుకు వస్తాయా?!

“నడువవద్దు. నా కారులో కూర్చో. ఆపరేషన్ అయ్యాక స్ట్రెయిన్ కాకూడదు” అంటూ బృందావనంలో కారు ఆపి నన్నెక్కించుకున్న నా సాయి ఆనందదాయి అవ్యాజ కరుణామూర్తియే కదా!

పూర్ణచంద్ర పైభాగాన, క్రింద కొన్ని మార్పులుచేసి స్వామికి వసతి ఏర్పరచిన సందర్భంలో మంత్రులు,

వైస్‌ఛాన్సలర్లు ఉన్నారు. నన్ను పట్టించుకోలేదని నాకు బాధనిపించింది. అరగంటలో నాకు కబురంపి, “చుప్పనాతీ! నిన్ను పిలువలేదనుకుంటున్నావు కదూ? రా, రా...” అని చిరునవ్వులు చిందించిన చిన్మయసాయి ప్రేమ, వాత్సల్యములను మరువగలనా?!

“బాగుందా? నేను బెంగళూరులో ఉండగా ఈ మార్పులన్నీ చేసినారు. నాకు ఇవన్నీ అక్కర్లేదు” అంటూ, “అక్కడ ఇటలీ స్వీట్లు ప్రసాదం ఉంది, తీసుకో” అని నా స్వామి అంటే, “నాకెందుకు స్వామీ? మీ దివ్యహస్తాలతో ఇస్తేనే ప్రసాదం, లేకపోతే నాకెందుకు?” అని నేనంటే, లేచి నడచి టేబుల్ దగ్గరికి వచ్చి తమ అమృతహస్తాలతో ప్రసాదాన్నిచ్చిన సాయి అభీష్టప్రదాయి.

పర్తినుంచి బెంగళూరు స్వామితో వారి కారులో ప్రయాణం. బయల్దేరిన 15 నిమిషాలకు ఒక టవలు తమ ఒడిపై పరచుకొని, ఒక స్టీలు భరిణ తెరిచి పేపర్ ప్లేట్లపై టిఫిన్లు సర్ది మమ్మల్ని తినమన్న సాయిమాత సాక్షాత్తు అన్నపూర్ణేశ్వరి. మరో అరగంటకు మళ్ళీ అదే కార్యక్రమం. ఈమాటు స్వీట్లు. మళ్ళీ అరగంటయ్యాక ఈసారి జంతికలు, వగైరా. ప్రతి అరగంటకు వారు రకరకాల తినుబండారాలు మాకు పెట్టడమేకాని వారు దేనినికూడా రుచి చూడలేదు.

“ఏమి? తిను. తప్పేమి? అంతగా అయితే రాత్రి భోజనం మానెద్దువులే” అన్న బాబాకు మించిన ప్రాణమిత్రుడు ఎవరు?!

కొత్త సూటు కదా అని ఏదో రంగుది వేసుకుంటే, “ఏమి? డిఎమ్‌కె కలరు వేసినావే!” అన్న హాస్యాక్తి మరువగలనా?!

భోజన సమయంలో ఆవకాయ కలుపుతుంటే గమనించి నాపై - అరనవ్వు అననా, ఎగతాళి నవ్వు అననా, నాకు తెలుసులే అంటున్న అంగీకార నవ్వు అననా - చిందించిన స్వామిని చూడాలికాని, చెప్పనలవి కాదు.

ఓసారి పాదనమస్కారం చేసుకుంటుంటే, “బెల్లు పెట్టుకోలేదేమి? జాగ్రత్త” అన్న హాస్యచతురులు మన స్వామి.

(సశేషం)

విభీషణుడు



గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి



విభీషణుడు విశ్వవసు బ్రహ్మ మరియు కైకసి అనే దంపతులకు పుట్టినవాడు. రావణ, కుంభకర్ణులు ఇతని సోదరులు. ఇతను మహాసాత్త్వికుడు, గొప్ప భక్తుడు. అతడు తపస్సు ఆచరిస్తున్నప్పుడు బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమై, “నీకేమి వరము కావలెనో కోరుకో” అని పలుకగా, “నా చిత్తము భగవంతుని పాదపద్మములందు స్థిరముగా నెలకొనియుండునట్లు వరమిమ్మ”ని ప్రార్థించాడు. అటువంటి సాత్త్విక హృదయము కలిగియుండుటచేతనే శ్రీరామచంద్రుని చేరగలిగాడు.

సీతాన్వేషణలో భాగంగా హనుమంతుడు లంకలో ప్రవేశించినప్పుడు విభీషణుడు, “వాయుపుత్రా! దంతముల మధ్య నాలుకవలె నేను ఈ రాక్షసులమధ్య జీవిస్తున్నాను. నిరంతరం రాముని దర్శన సంభాషణ భాగ్యమును అనుభవిస్తున్న నీవెంత అదృష్టవంతుడవు! నేను కూడా నిరంతరము రామచింతన చేస్తున్నాను. కానీ, ఇంతవరకు నాకు రామ దర్శన భాగ్యము కలుగలేదు, రాముని అనుగ్రహము నాపై ప్రసరించలేదు” అని వాపోయాడు.

“విభీషణా! నీవు రామ చింతన చేస్తున్నావు కానీ, రామ కార్యములో ఏమైనా పాల్గొంటున్నావా? నీ సోదరుడైన రావణుడు సీతామాతను అపహరించి లంకకు తెచ్చి పది నెలలు కావస్తున్నది. సీతామాత విడుదలకు నీవేమైనా ప్రయత్నించినావా? రామకార్యంలో పాల్గొనకుండా రామానుగ్రహానికి ఏరీతిగా పాత్రుడవు కాగలవు?!” అన్న హనుమంతుని మాటలు విభీషణునికి కనువిప్పు కలిగించాయి. వెంటనే రావణుణ్ణి విడిచిపెట్టి శ్రీరాముని శరణుజొచ్చాలని సంకల్పించుకున్నాడు.

అది పౌర్ణమి రాత్రి. రాముడు లక్ష్మణుని తొడపై తలపెట్టి విశ్రమించి సుగ్రీవ, అంగద, జాంబవంతుడులను తమాషాగా పలుకరిస్తూ ముచ్చటలాడుతున్నాడు. ఇంతలో

“రామా! రామా!” అని చేతులు జోడించి ప్రార్థిస్తూ విభీషణుడు వచ్చాడు. వానరులతనిని దూరంగానే ఆపివేసి, “నీవెవరు?” అని ప్రశ్నించారు. “నేను విభీషణుడను. నా సోదరుడైన రావణుడు సాక్షాత్తు నారాయణునితో విరోధం పెంచుకుంటున్నాడు. ఇలాంటి దుర్మార్గుడైన సోదరునివద్ద ఉండటానికి నాకు ఇష్టం లేదు. రామునికి శరణాగతుడను. దయచేసి నన్ను రామ పాదముల చెంతకు చేర్చండి” అని ప్రార్థించాడు.

సుగ్రీవుడు రామునితో, “స్వామీ, మన విరోధి సోదరుడైన విభీషణుడు మీ పాదములచెంతకు రావాలని ఆశిస్తున్నాడు. ఇతడు మన రహస్యాలను తెలుసుకోవడానికి వస్తున్నాడని నా అనుమానం. స్వంత అన్ననే విడిచిపెట్టి వచ్చినవానిని మనం ఏవిధంగా నమ్మగలము?!” అన్నాడు. అప్పుడు శ్రీరాముడు చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, “సుగ్రీవా! నీవు కూడా నీ అన్నను వదిలిపెట్టి వచ్చినవాడవే కదా!” అన్నాడు. అంతేకాదు. “నీవాడనని ఒకపరియన ఏవాడైనను ఏలుదు వానిన్... ‘నీవాడన’ని నన్ను శరణు జొచ్చిన తరువాత వారు ఎవరైనా సరే, రక్షించడం నా కర్తవ్యం” అని చెప్పి విభీషణుని దగ్గరకు పిలిచాడు.

విభీషణుడు, “రామచంద్రా! రావణుని అధర్మ వర్తనకు అడ్డుతగిలి సీతామాతను విడిచిపెట్టి మిమ్మల్ని శరణు వేడమని చెప్పినందుకు రావణునికి నాపై కోపం వచ్చింది. ఇలాంటి సోదర ద్రోహి, రాజద్రోహి లంకలో ఉండటానికి వీలులేదు, బయటికి పొమ్మ”న్నాడు. ఇదీ నామంచికేనని భావించి తక్షణమే ఇక్కడికి వచ్చేశాను. నాకు కావల్సింది మీరే! మీ పాద సన్నిధికి చేరి నా జీవితమును సార్థకం చేసుకోవాలని సంకల్పించుకున్నాను” అన్నాడు.

అప్పుడు రాముడు, “విభీషణా! నీ సోదరుడు తాను చేసిన పాపానికి తగిన శాస్తి త్వరలోనే అనుభవిస్తాడు.

దీనిని నీవు కళ్ళారా చూడగలవు. నిన్నే ఆ లంకకు రాజుగా చేయగలను” అని చెప్పి, సముద్ర జలము తెప్పించి లంకా రాజ్యమునకు విభీషణుని రాజుగా అభిషిక్తుని గావించాడు. అయితే, విభీషణుడు మాత్రం, “స్వామీ, నేను రాజ్యముపై ఆశతో మీదగ్గరకు రాలేదు. రామ నామ సామ్రాజ్యమే నా రాజ్యము. మీ రాజ్యములో నేనొక సేవకునిగా ఉంటాను” అన్నాడు.

యుద్ధము ప్రారంభమై భీకరంగా కొనసాగుతున్నది. ఒకరోజున వానరులంతా మూర్ఛిల్లినట్లుగా పడిపోయారు. అప్పుడు విభీషణుడు, “ఇది రాక్షసుల మాయ. మీరు ధైర్యంగా ఉండండి” అని చెప్పతూ ఏదో ఒక మంత్రం చెప్పాడు. తక్షణమే వానరులంతా లేచారు. మరొక రోజున లక్ష్మణుడు మూర్ఛిల్లాడు. అప్పుడు విభీషణుడు హనుమంతునిచే సంజీవని మూలిక తెప్పించి దాని రసమును తీసి పోసేటప్పటికి లక్ష్మణుడు లేచాడు. తర్వాత రావణుని రెండవ కుమారుడు యుద్ధభూమిలో ప్రవేశించి అనేక విధములైన మాయలు చేస్తూ వానరులను బాధిస్తూ వచ్చాడు. విభీషణుడు మధ్యలో ఉండి ప్రత్యామ్నాయ మార్గములద్వారా వాటిని ఎదుర్కొంటూ వానర సైన్యానికి ధైర్యం చెబుతూ వచ్చాడు. అప్పుడు రాముడు, “లక్ష్మణా! ఆనాడు ఎవరేమి చెప్పినా ఈనాడు విభీషణుడు మనతో ఉండటంవలన మనకు ఎంతో మేలయింది” అన్నాడు.

రావణుని కుమారుడైన ఇంద్రజిత్తు రామలక్ష్మణులను మట్టుబెట్టాలనే ఉద్దేశ్యముతో ఒక యజ్ఞం ప్రారంభించాడు. ఆ సమయంలో విభీషణుడు హనుమంతుణ్ణి, లక్ష్మణుణ్ణి తీసికొనివెళ్లి, ఒక నల్లని మారేడు వృక్షము క్రింద క్షుద్ర పూజలు చేస్తున్న ఇంద్రజిత్తును చూపించి, అతను చేస్తున్న యజ్ఞము సంపూర్ణమైన యెడల వానిని జయించుట కష్టమని తెలిపి, యజ్ఞ భంగము కావించడానికి తగిన తోడ్పాటు నందించాడు. ఈవిధంగా రాక్షసుల రహస్యాలు కొన్ని వెల్లడిస్తూ రామ, లక్ష్మణులను, వానర సైన్యమును కాపాడుతూ వచ్చాడు.

ఒకరోజున రావణుని పోలికలు కలిగిన ఒక వీరుడు యుద్ధభూమికి వచ్చాడు. విభీషణుడు, “రామా! రావణుని సైన్యాధిపతియైన ఈ వీరుడు మహా బలశాలి. వీణ్ణి చంపితే మీరు రావణుణ్ణి చంపినట్లే! ఇతని కుడిచేతి బొటనవ్రేలు

కొట్టండి, పడిపోతాడు” అని సలహా ఇచ్చాడు. రాముడు ఆవిధంగా చేసేటప్పటికి ఆ సైన్యాధిపతి పడిపోయాడు. విభీషణుడు కంటిధారలు తుడుచుకోవడం లక్ష్మణుడు గమనించి, “విభీషణా! ఈ యుద్ధంలో ఇంతమంది వీరులు చనిపోయినప్పటికీ నీవు కంటిధారలు పెట్టలేదు. ఇతను పోతే నీవెందుకు కంటిధారలు పెట్టావు?” అని అడిగాడు. అందుకు విభీషణుడు, “స్వామీ! ఇతను నా ఏకైక పుత్రుడు. పుత్రవాత్సల్యంచేత నా కంటి వెంట నీరు వచ్చిందిగాని, నిజంగా వాడు పడిపోవడం మంచిదే! వాని బలము, అండదండలు చూసుకొనే రావణుడు ఇన్ని దుర్మార్గుపు పనులు చేస్తూ వస్తున్నాడు” అని చెప్పాడు.

ఇక రావణుడే స్వయంగా యుద్ధం చేయడానికి వచ్చాడు. అతని తలను రాముడు త్రుంచివేస్తుంటే, అది తిరిగి వచ్చి అతుక్కుంటున్నది. అప్పుడు విభీషణుడే ఒక ఉపాయం చెప్పాడు: “స్వామీ! నేనీ విషయం స్వార్థంతో చెప్పడం లేదు. నాకు లంకా రాజ్యమునకు రాజును కావాలనే ఆశ లేదు. నేను ఆశించేదల్లా దుర్మార్గుడైన రావణుడు చనిపోవాలనే! వాని నాభిప్రదేశమున గల అమృత కలశమును కొడితే చనిపోతాడు.”

అప్పుడు రాముడు విభీషణుడు చెప్పినట్లు ఏక కాలమున అనేక బాణములు ప్రయోగించి, అందులో ఒక బాణముచేత వాని నాభిప్రదేశమున గల అమృత కలశాన్ని శోషింపజేసి రావణుని సంహరించాడు.

మహాభారతంలో భీష్ముడు కౌరవులు చేస్తున్నది తప్పని, మహాపాపమని తెలిసినా వారికి ఎదురు చెప్పలేకపోయాడు. పైగా, యుద్ధంలో వారి పక్షాన సైన్యాధిపతిగా నిలిచి ధర్మమూర్తులైన పాండవులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాడు. ఈవిషయంలో భీష్మునికంటే విభీషణుడే గొప్పవాడు. ఎందుకంటే, విభీషణుడు తన అన్న చేసిన పని చాలా తప్పని, అధర్మమని కచ్చితంగా చెప్పాడు. సీతను రామునికి అప్పజెప్పమని ధైర్యంగా చెప్పాడు. రావణుని సన్మార్గంలోకి మళ్ళించాలని ఎంతో ప్రయత్నం చేశాడు. కానీ, అతను తన బోధలను పెడచెవిని పెట్టడంతో అన్ననే త్యజించి వచ్చి రాముని పాదములు పట్టాడు. రామతత్త్వమే తన ప్రాణతత్త్వమనే సత్యాన్ని అతను విశ్వసించి తన జన్మను సార్థకం చేసుకున్నాడు.

✽

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 23వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

సరియైన వేళకు స్వామి ప్రసాదం

సాయి మోహన్ రైల్వే ఉద్యోగి. 1962 నుండి భక్తుడు. అతని అనుభవాలు “లీలా మోహన సాయి” అనే పుస్తకంలో ప్రచురించబడ్డాయి. అందులో నుండి మచ్చుకు మూడు సంఘటనలు ఈక్రింద ఉదహరిస్తున్నాను.

స్వామి తిరుచిరాపల్లి వచ్చినప్పుడు, కంఠంమీద బాధాకరమైన కంఠి ఉండి చీము కారుతున్న తన స్నేహితుని భార్యకు, స్వామి ఆ కంఠంమీద తమ చేతి వ్రేళ్ళతో స్పృశించగా, సాయంత్రానికి ఆ కంఠి మాయమైంది. నాటినుండి మోహన్ కు స్వామియెడల భక్తి విశ్వాసాలు ఏర్పడ్డాయి.

తిరుచిరాపల్లివద్దనున్న తన స్వగృహమునకు వెళ్ళి కొన్ని రోజులుండి తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు అతని అన్నగారికి జ్వరం వచ్చింది. తాను ద్యూటీ మీద మద్రాసు వెడుతున్నట్లు, తన అన్నగారికి జ్వరం ఎక్కువయితే టెలిగ్రామ్ ఇస్తే తిరిగి వస్తానని చెప్పి బయల్దేరి, మద్రాసు వెళ్ళి ఒక రోజు ఉండి, అక్కడినుండి పుట్టపర్తికి వెళ్లాడు.

మర్నాడు సాయంత్రం దర్శనం టైమ్ లో స్వామి చూసి సంతోషించి, మర్నాడు ఉదయం ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి మాట్లాడిన తర్వాత, “నువ్విప్పుడు వెంటనే మీ ఊరికి వెళ్ళు. మీ అన్నయ్యకు సీరియస్ గా ఉంది. ఈ విభూతి కొంచెం నోట్లో వేసి మంచి నీళ్ళు త్రాగించు” అని చెప్పి ఆశీర్వదించి పంపేరు.

రెండు రోజులతర్వాత అతడు ఇంటికి వెళ్ళేటప్పటికి అన్నగారి పరిస్థితి దిగజారి అతనిని మంచంపైనుండి క్రిందికి దింపేరు. “మద్రాసుకు వెళుతున్నానని చెప్పి ఎక్కడికి వెళ్ళేవు? నీకొరకు నీ మద్రాసు ఎడ్రెస్ కి రెండు

టెలిగ్రామ్ లిచ్చేం” అని దుఃఖాతిశయంతో అందరూ నిష్కారంగా మాట్లాడేరు. బిగుసుకుపోయిన అతని అన్నగారి పండ్లను ఒక చెంచాతో విడదీసి నోట్లో విభూతి వేసి కొంచెం మంచినీళ్ళు త్రాగించేడు. వెంటనే అతని వ్యాధి తగ్గముఖం పట్టి, సాయంత్రానికి లేచి కూర్చుని, మర్నాడు పూర్తిగా కోలుకున్నాడు. ఆ ప్రత్యక్ష నిదర్శనంతో ఆ కుటుంబ సభ్యులందరూ సాయి భక్తులయ్యేరు.

పేరు పెట్టి పిలిచేరు

తిరుచిరాపల్లి సత్యసాయి సేవాసమితికి మోహన్ సెక్రటరీగా ఉన్న రోజులవి. 1962లో స్వామి జన్మదినోత్సవంనాడు తిరుచిరాపల్లి సెషన్స్ జడ్జి శ్రీ శ్యామ్ దాస్ గార్ని ముఖ్య అతిథిగా ఆహ్వానించగా, “నేను మహారాష్ట్రీయుణ్ణి, శిరిడీ సాయి భక్తుణ్ణి. నాకు సత్యసాయి గురించి ఏమీ తెలియదు” అని ఆయన అనగా మోహన్ రెండు పుస్తకములు ఆయనకి తెచ్చి ఇవ్వగా, అవి చదువుకుని స్వామి జన్మదినోత్సవంలో ఇద్దరు సాయి అవతారముల మహిమలను కొనియాడుతూ చక్కగా ఉపన్యసించేడు. పర్వదినం ఆనందంగా పరిసమాప్తమైంది. కొన్ని దినాలు పోయిన తర్వాత ఆయనకు పుట్టపర్తి వెళ్లి అసలు సత్యసాయి ఎవరో తెలుసుకోవాలని బుద్ధిపుట్టి, మోహన్ ని సంప్రదించి సతీసమేతంగా పుట్టపర్తి వెళ్ళేడు. మోహన్ కస్తూరిగారికి టెలిగ్రామ్ ఇవ్వడంవల్ల రాగానే వారికి వసతి ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది.

ఆ రాత్రి రెండు గంటలకు బాత్ రూమ్ కు వెడుతూ గడప కాలుకి తగిలి తాను క్రిందపడటంవల్ల శ్యామ్ దాస్ కాలి బొటన వ్రేలు ఫ్రేక్చరయ్యి విపరీతమైన సలుపు పోటుతో బాధపడుతున్నాడు. శిరిడీ సాయిని తల్చుకుని ప్రార్థిస్తూ, తెల్లవారిన తరువాత వైద్య సహాయంకోసం

ప్రయత్నించాలని ఎదురు చూస్తున్నాడు. అతని భార్య తడిగుడ్డ కట్టి పరిచర్యలు చేస్తోంది. సరిగ్గా ఉదయం నాలుగున్నరకు తలుపు చప్పుడయింది. తలుపు తెరిస్తే ఎదురుగా సత్యసాయిబాబావారు. “ఏమి శ్యామ్దాస్! పాపం, కాలి బొటన వ్రేలు మడతపడింది. చాలా బాధపడుతూ ప్రార్థిస్తున్నావు. అందుచేత వచ్చేను” అనగానే వాళ్లు లేచి నిలబడబోతుంటే వారిచి, స్వామి విభూతి సృష్టించి ఆ బొటన వ్రేలుమీద రాస్తూండగా బాధ నివారణ అయింది. “ఫ్రెక్చరయింది. దాన్ని సరిచేశాను” అని చెప్పి ఆశీర్వదించి స్వామి వెళ్లిపోయారు.

ఉదయం అయిదున్నరకి లేచేటప్పటికి పూర్తిగా వాపుకూడా తగ్గిపోయి ఎప్పటిమాదిరి నడవగల్గుతున్నాడు. తను ప్రార్థించినది శిరిడీ సాయిని. ఈ సత్యసాయి తనను పేరు పెట్టి పిలిచి, “నీ ప్రార్థన విని వచ్చాను” అన్నారు. ఆయనే ఈయన అనుకోవడానికి ఇంతకంటే నిదర్శనం ఏమి కావాలని సమాధానపడ్డాడు. మర్నాడు స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, వారి హృదయాలను భక్తి, విశ్వాసాలతో నింపేరు.

సందేహ నివారణ

ప్రశాంతి నిలయంలో ప్రెస్ వద్ద కస్తూరిగారు గొడుగు పట్టుకొని ఉండగా, స్వామి నడచి వస్తున్నారు. మోహన్ ని గొడుగు పట్టుకొని రమ్మని చెప్పి కస్తూరిగారిని పంపించేశారు. అలా నడుస్తూ అతని కుటుంబ సభ్యుల యొక్క క్షేమసమాచారాలనుగురించి మాట్లాడుతూ స్వామి ఒక పెద్ద బండపైన ఎక్కి కూర్చున్నారు. గొడుగు పట్టుకొని ప్రక్కన నిలబడబోగా స్వామి ఇటూ అటూ ఊగుతూ పడిపోతున్నారు. గొడుగు వదలిపెట్టి స్వామి తలను తన తొడమీద పెట్టుకుని, స్వామి శరీరము జారిపోకుండా గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. చుట్టుప్రక్కల ఎవరూ లేరు. తాను కదిలితే స్వామి జారిపోతారేమోనని శరీర కండరాలన్నీ బిగపెట్టుకుని కూర్చున్నాడు. భయంతో ముచ్చెమటలు పోశాయి. ‘సాయిరాం, సాయిరాం’ అని జపం చేస్తున్నాడు. స్వామి చేతులు అతని చేతికి చల్లగా తగుల్తున్నాయి.

ఇరవై ఐదు నిమిషాల తర్వాత స్వామి లేచి నిలువుగా కూర్చుని, “భయపడ్డావా?” అని అడిగేరు.

“భయపడకుండా ఎలా ఉండగలను స్వామీ? ఇదిగో, ముచ్చెమటలు పోశాయి” అన్నాడతను. అప్పుడప్పుడు స్వామి ట్రాన్స్ లోకి వెళతారన్న మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి.

“నాకేమైందంటావు?” అడిగారు స్వామి.

“స్వామి ఎవరో రక్షించడానికి శరీరం విడిచి వెళ్లి ఉంటారు” అన్నాడు.

“కలకత్తాలో ఒక ఎనభై యేళ్ళ భక్తుడికి గుండె ఆపరేషన్ జరుగుతుంటే నేను సరిచేసి, మరో మూడేళ్ళు ఆయుర్దాయం పెంచి వచ్చాను. మొన్న రాము నీతో స్వామి మూడు గంటలు దేహాంతర ప్రయాణం చేసి వచ్చారని చెపితే నువ్వు నమ్మలేదు. ఇప్పుడు సందేహం నివారణ అయిందా?” అన్నారు నవ్వుతూ.

“స్వామీ, మళ్ళీ నాకిలాంటి అనుభవం కల్పించొద్దు” అంటూ లేచి గొడుగు అందుకుంటుంటే స్వామి లేచి, “రాము మాటల్లోని నిజాయతీ నీకు ఋజువు చేయడానికే ఈ అనుభవం నీకు కలిగించాను” అన్నారు నవ్వుతూ.

కుక్క పిల్లకు పునర్జన్మ

తేదీ 24.1.1969న స్వామి రాజమండ్రి నుండి రాజోలు సపరివారంగా రెండు కార్లలో వెళుతూ త్రోవలో లక్కవరం అనే గ్రామంలో బాలాజీ అనే భక్తుని ఇంటివద్ద కొన్ని నిమిషాలు ఆగేరు. వారింట్లో, వారు పెంచుకుంటున్న చిన్న కుక్కపిల్ల కొద్ది దినములుగా వ్యాధితో బాధపడుతూ ఆ ఉదయం మరణించింది. తరువాత దానిని ఖననం చేయుటకు బయటికి తీసుకుపోదలచి, ఒక బుట్టలో పెట్టి పెరడులో ఒక మూల ఉంచేరు. తలవని తలంపుగా స్వామి రాకకుముందు, అప్పటికే మరణించి నాలుగు గంటలవటంచేత ఎట్టి దుర్వాసనకూడా రాకుండా ఉండేందుకై దానిపై ఎండు గడ్డి పరిచేరు.

స్వామి వచ్చి ఆ ఇంటివారినందరినీ పలకరించి ఆశీర్వదిస్తూ ఇంట్లో అటూ ఇటూ తిరిగి, చివరకు ఆ పెరడులోని తట్టవద్దకు వెళ్ళి గడ్డి తీయించి, ఆ కుక్కపిల్ల కళేబరముపై హస్తచాలనముతో విభూతి సృష్టించి చల్లేరు. చూస్తూండగా అది కళ్ళు తెరచి తోక ఊపుతూ నెమ్మదిగా లేచింది. స్వామి ప్రేమతో దానిని స్పృశించి వెంటనే గోరు

వెచ్చని పాలు తెప్పించి దానిచేత త్రాగించేరు. ఆవిధముగా దానికి పునర్జన్మ ప్రసాదించేరు.

నిజమైన వైరాగ్యం

ఆ పర్యటనలోనే దేవాలయాదాయాల శాఖామాత్యులు శ్రీ రుద్రంరాజు రామలింగరాజు సఖినేటిపల్లిలో గీతా భవన ప్రారంభోత్సవముకొరకు స్వామిని ఆహ్వానించగా, త్రోవలో కడలి గ్రామం కాలువగట్టున కార్లన్నీ ఆపమన్నారు. తాము మాత్రం కారులో సఖినేటిపల్లి వెళ్ళి త్వరలో తిరిగి వస్తామని చెప్పి, ఒక కారులో ఉన్న వేదపండితులు కామావధానిగారితో, “కడలి మీ ఊరే కనుక ఊళ్ళోకి వెళ్లి, మీ బంధుజనులను పలుకరించి రావచ్చు” అన్నారు.

స్వామి గీతాభవనం ప్రారంభోత్సవం ముగించి నలభై నిమిషాలలో తిరిగి వచ్చేరు. ఈలోగా కామావధానిగారి కుటుంబ సభ్యులు వచ్చి వారిని రమ్మని బ్రతిమిలాడినా వారు కారు దిగలేదు. స్వామి తిరిగి వచ్చిన తరువాత, కామావధానిగారు అసలు కారు దిగలేదని కుటుంబ సభ్యులు చెప్పగా స్వామి, “నేను తీసుకొస్తాను. వెళ్ళి భోజనాలు ఏర్పాటు చెయ్యండి” అనగానే ఆ ఊరివారు అమితానందం చెందారు.

స్వామి సపరివారంగా ఆ చిన్న పెంకుటింటిలో భోజనం చేసిన తరువాత ఆ ఊరివారినుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ, కామావధానిగారిది నిజమైన వైరాగ్యమని ప్రశంసించారు. హస్తచాలనముచేత ఒక సువర్ణ హారమును సృష్టించి వారి మెడలో వేశారు.

గోదావరి ఇసుక తిన్నెలపై వెన్నెలలో...

తేదీ 26.1.1969న రాజమండ్రిలో మూడు మోటారు బోట్లలో భక్తులు వెంటరాగా, గోదావరి తీరమునకు సుమారు నాలుగు మైళ్ళ దూరమున ఒక పెద్ద ఇసుక తిప్పపై వెన్నెలలో రాత్రి 9 గంటలకు సమావేశమై కూర్చున్నారు. పారమార్థిక విషయాలపై ప్రవచిస్తూ భగవాన్ సందర్భ వశమున తమ ముందు ఉన్న ఇసుకను కొంచెం కుప్పగా చేసి దానినుండి ఒక అద్భుతమైన సృటిక లింగమును సృష్టించారు. అది వెనుక స్వామి సోమనాథ దేవాలయమునందు ప్రతిష్ఠించిన లింగమని చెప్పి దానినొక వెండి పళ్ళెములో ఉంచి, అందరూ దానికి

నమస్కరించే వీలు కల్పించారు. తరువాత మరికొంత సమయమునకు అదే ఇసుకనుండి బాలకృష్ణుని వెండి విగ్రహమును సృష్టించి ఆ పళ్ళెములో ఉంచారు. రాత్రి సుమారు 10 గంటలకు అందరూ ఆ ఇసుక తిన్నెలలో వెన్నెలలో భోజనమునకు కూర్చుంటూ ఉండగా, స్వామి ఆ లింగమును, బాలకృష్ణుని విగ్రహమును ఒక భక్తునికిచ్చి జాగ్రత్తగా ఉంచి, భోజనానంతరం ఇమ్మని చెప్పారు. భోజనానంతరం స్వామి ఆ భక్తుని పిలిచి వాటిని తిరిగి ఇవ్వమనగా, అతడు భద్రముగా తనవద్ద దాచుకున్న సంచీలో బాలకృష్ణుని విగ్రహము మాత్రమే ఉంది, లింగము లేదు. చిరుకోపం నటిస్తూ, “దాన్ని ఏం చేశావు?” అని స్వామి అడుగగా అతడు బిక్కమొహం వెయ్యడం చూసి స్వామి చిరునవ్వుతో తామే దాన్ని తిరిగి సోమనాథ దేవాలయానికి పంపించివేసినట్లు చెప్పారు. వెండి బాలకృష్ణుని విగ్రహమును ఒక భక్తునికి ప్రసాదించారు.

“ఏదీ! ఆ లింగం ఇలా ఇయ్యి”

1992 వేసవి తరగతులలో భగవాన్ ఇటువంటి చమత్కారమే చేశారు. అందుకే కాలక్రమమును ఉల్లంఘించి ఈ సంఘటనను ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాను.

ఆ సంవత్సరం, వేసవి తరగతులలో తమ దివ్యోపన్యాసానికి సంబంధించిన అంశం హిరణ్యగర్భ లింగం అగుటచేత, దాన్ని సువర్ణ ప్రతీకమును సృష్టించి, విద్యార్థులకు కన్నులు మిరుమిట్లుగొల్పే ఆ లింగమును చూపి, దానినొక చేతిరుమాలులో చుట్టి స్వామి ప్రక్కనున్న వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొఫెసర్ సంపత్కి ఇచ్చి, “భద్రంగా దీన్ని జేబులో ఉంచుకొని, మీటింగ్ అయిపోయిన తరువాత నా చేతికియ్యి” అని ఆదేశించారు.

ఆయన దానిని కళ్ళకద్దుకొని చేతిరుమాలుతో సహా తమ జేబులో పెట్టుకొని భద్రపరచారు. మీటింగ్ తరువాత స్వామి కారులో కూర్చునే ముందు, “ఏదీ, ఆ లింగం ఇలా ఇయ్యి” అనగా, ఆయన జేబులో రుమాలే ఉందికాని లింగం లేదు. “కహో హై? చోర్!” అని, ఆయన కంగారుగా జేబులు తడుముకుంటూండగా చిరునవ్వుతో, ‘మాయమై పోయిందా?’ అన్నారు భక్త మానస చోరులు.

(సశేషం)

చిరుప్రార్థన సాయి ప్రభూ!

సాయి శ్రీనివాస్

నీ ప్రేమను పొందుటకు మించిన విజయం
ఈ లోకంలో వేరు ఏదీ లేదు స్వామీ!
నిన్ను తృప్తి పరచుటకు మించిన ఆనందం
ఈ జగతిలో వేరు ఏదీ ఉండబోదు సాయీ!
ప్రతి క్షణం, ప్రతి తలపులో ఉండిపో దేవా!
ప్రతి క్షణం, ప్రతి మాటలో నిండిపో ప్రభూ!
ప్రతి క్షణం, ప్రతి కార్యంలో కలిసిపో తండ్రీ!
మేము వేరన్న భ్రాంతిని నిండుగా తొలగించి
నీవే సత్యమన్న వాస్తవాన్ని సదా మాలో నిలుపు
లోకాన ఏదో పొందాలన్న మాయను మాలో చేర్చకు
క్షణిక సుఖాలవైపు మా దృష్టిని మళ్ళించకు
నీకు మించిన శక్తి వేరున్నదన్న భ్రాంతి కప్పకు
నిన్ను మించిన రక్ష వేరెక్కడోనని మమ్ము తిప్పుకు
అంతర్దృష్టితో ఆత్మభావంతో తరింపనివ్వు
ఆశలు లేని అమృత శాంతిని అనుభవింపనివ్వు
ఆకారాలు తాత్కాలికమన్న సత్యాన్ని నిలుపుకోనివ్వు
వైరాగ్య చింతన మదిలో నిత్యం మెదలనివ్వు
నీ ప్రేమతో ప్రతి అణువు పులకించనివ్వు
నీ సత్యంతో హృదయ తత్వం వికసించనివ్వు
సేవాకార్యాలకై మా అంజాలు సదా సిద్ధముగా ఉండనివ్వు
త్యాగానికై సేకరించిన సంపదను ఉపయోగపడనివ్వు
రాగద్వేషాలు లేని రాజ్యాన్ని లోన స్థాపించనివ్వు
సమభావంతో సదా చిత్తం మెలుకువలో నిద్రించనివ్వు
దయకు మించిన సాధన లేదన్నది నిలువనివ్వు
క్షమకు మించిన గుణము లేదన్నది స్థిరము కానివ్వు
నిత్య నిరంతరము నీ కీర్తిని లోన మెదలనివ్వు
సత్యార్థితో జీవాల్ని ఇంకా ఇంకా పవిత్రం కానివ్వు
అన్ని రూపాల్లోని నిన్ను దర్శించి అనుభవించు భాగ్యం పొందనివ్వు స్వామీ!
ఏకాత్మభావంతో విశ్వశాంతికై నిర్విరామంగా మా ప్రార్థన సాగుతూ ఉండనివ్వు సాయి ప్రభూ!



“నువ్వు నాకు కావాలి”



యు. తులసీరాం



నెల్లూరు జిల్లా శ్రీహరికోట రాకెట్టు సెంటరునందు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసమితిలో నేను ఒక సామాన్య కార్యకర్తగా అనేక సంవత్సరాలు అన్ని సేవలందు చురుకుగా పాల్గొన్నాను. 2004 సం॥లో ఉద్యోగం నుంచి రిటైర్ అయిన తరువాత 2005 మార్చి నెలలో మొదటిసారిగా సేవాదళ్ సభ్యునిగా పుట్టపర్తికి వచ్చాను. వారం రోజులు సేవలో పాల్గొనటానికి వచ్చిన నాకు శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్‌లో మూడు నెలలపాటు సేవ చేసే భాగ్యం లభించటం స్వామి అనుగ్రహం తప్ప వేరు కాదని భావించాను.

మే నెలలో సేవ ముగియుటకు ముందు రోజు రాత్రి కలలో స్వామి కనిపించగానే వారి దివ్యపాదములపై పడి నేను ఆర్తితో కన్నీరు కారుస్తూ, “స్వామీ, నాకు అన్నీ నెరవేర్చినారు. నాకింక జీవించాలని లేదు. మీ దివ్యపాదాలలో నన్ను చేర్చుకోండి” అని ప్రార్థించగా స్వామి తమ కుడిచేతి చూపుడువ్రేలును నావైపు చూపిస్తూ, “నువ్వు నాకు కావాలి” అని పలికారు. నా ఆనందానికి అవధులేవు.

మరుసటి దినము నేను సేవ పూర్తి అయి ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళే సమయంలో మర్యాదపూర్వకంగా కనబడి చెప్పటానికి అకౌంట్స్ విభాగంలోని అప్పటి ఫైనాన్స్ కంట్రోలరుగారి గదిలోకి వెళ్ళాను. ఆయన నన్ను చూసిన తక్షణమే, “తులసీరాం! నీకు ఇక్కడ ఆనరరీ ఉద్యోగం పర్మనెంటుగా ఇస్తాము. చేస్తావా?” అని అడిగారు. నేను ఆనందంగా అంగీకరించాను. నాకు ఉద్యోగం ఇవ్వమని స్వామే ఆయనకు చెప్పినట్లు నాకు తరువాత తెలిసింది. నా మనసులోని కోరికను ఆరోజున ఆయనద్వారా పలికించి స్వామి నాకు కలలో చెప్పినది నిజం చేశారు. ఆనాటినుండి నేటివరకు ఇక్కడే సేవ చేస్తున్నాను.

నేను స్వామిని వారి దివ్య పాదాలలో చేర్చుకొమ్మని ప్రార్థిస్తే, వారు తమ దివ్య సన్నిధిలో శాశ్వతంగా ఉండే మహద్భాగ్యాన్ని నాకు ప్రసాదించారు. ఇంతకుమించి నాకింకేమి కావాలి?!

✽

భక్త పాఠకులకు ఒక విజ్ఞప్తి

మానవాళిపై తమకు గల అపారమైన ప్రేమతో భగవాన్ బాబావారు అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసాలను శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, ప్రచురణల విభాగం సంవత్సరాల వారీగా సంకలనం చేసి, “శ్రీ సత్యసాయి వచనామృతం” పేరిట ప్రచురిస్తున్న సంగతి విదితమే! 1986నుండి భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసాల టేపులు చాలావరకు అందుబాటులో ఉండటంవల్ల వాటిని గ్రంథస్థం చేసే మహత్కార్యానికి ప్రచురణల విభాగం ఉపక్రమించింది. 1960 నుండి 1985 సంవత్సరాలకు సంబంధించిన భగవాన్ దివ్యోపన్యాసాల స్పూల్స్ / ఆడియో టేపులు మాకు ఇంకా చాలావరకు లభ్యంకావలసి ఉన్నది. అవి మీవద్ద ఉన్నట్లయితే వాటిని - కె.ఎస్. రాజన్, కన్నీసర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, ప్రచురణల విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134 అనే చిరునామాకు పంపవలసిందిగా కోరుతున్నాము. వాటిని మేము సీడీలలో కాపీ చేసుకొని, ఒక కాపీని మీకు కూడా పంపగలము. మీరు పంపించే దివ్యోపన్యాసాల స్పూల్స్ / ఆడియో టేపులను కూడా భద్రంగా మీకు తిరిగి అందజేస్తాము.

- కన్నీసర్

అభయ ప్రదాత

ఎ. జనార్దన్ రెడ్డి

1959 సం॥ దసరా పండుగ ముందు బెంగళూరు నుంచి ఒక భక్తుడు గర్భవతియైన తన భార్యతో ప్రశాంతి నిలయం వచ్చినాడు. అప్పటికి ఆమెకు ఐదారుసార్లు గర్భములు పోయినవట. గర్భస్రావం జరగటమో, లేక బిడ్డ పుట్టి చనిపోవడమో జరిగేది. ఆ భక్తుడు తన భార్యను ప్రశాంతి నిలయంలో దిగబెట్టి, స్వామివారు అంతా చూసుకుంటారని ఆమెకు ధైర్యం చెప్పి బెంగళూరు వెళ్లిపోయాడు.

భక్తులు సాయంత్రంపూట చెట్లకు నీరు పోసేటప్పుడు స్వామివారు మేడ దిగి క్రిందకు వచ్చేవారు. స్వామిని చూసి ఆ గర్భవతి ఏడుస్తూండేది. “ఎందుకమ్మా ఏడుస్తావు? నీకు పండంటి బిడ్డ పుడతాడు, నేను పేరు పెడతాను” అని స్వామి ధైర్యం చెప్తూ ఆమెను ఓదార్చేవారు.

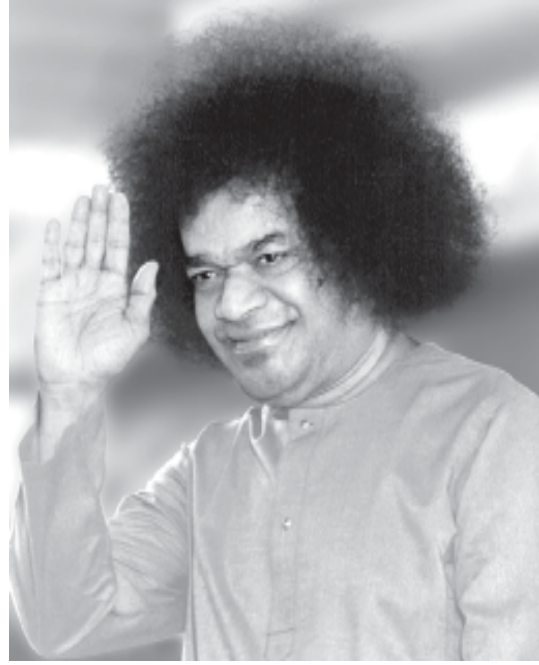
కొద్ది రోజుల తర్వాత ఆమెకు డెలివరీ టైమ్ దగ్గరకు వచ్చి జనరల్ హాస్పిటల్‌లో చేరింది.

ఆరోజుల్లో హాస్పిటల్‌లో డా॥ సీతారామయ్య, డా॥ బ్రహ్మం మరియు డా॥ జయలక్ష్మి అని ముగ్గురు డాక్టర్లు పనిచేసేవారు.

స్వామివారు ప్రతి రోజు సాయంత్రం మందిరంపై నుంచి క్రిందికి వచ్చి హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళేవారు. నేను, శ్రీనివాసులు రెడ్డి కూడా స్వామి వెంట వెళ్ళేవారము.

స్వామిని చూసి ఆమె ఏడుస్తుండేది. స్వామి ఆమెకు ధైర్యం చెబుతూ, “నీకు పండంటి బిడ్డ పుడతాడు, నేనే పేరు పెడతాను” అనేవారు.

ఒకరోజు మధ్యాహ్నం మూడు గంటల ప్రాంతంలో నేను, శ్రీనివాసులు రెడ్డి, రాజారెడ్డి గారు స్వామివారి వద్ద కూర్చొని పాదసేవ చేస్తున్నాము. ఇంతలో మహిళలు



‘యోగ క్షేమం వహామ్యహం’

కూర్చునేవైపు నుంచి డా॥ జయలక్ష్మి పైకి వచ్చింది. “హాస్పిటల్‌లో ఆమె పరిస్థితి బాగాలేదు స్వామీ, వెంటనే ఆపరేషన్ చేయకుంటే తల్లి ప్రాణానికి కూడా ప్రమాదం” అని చెప్పింది. “ఫరవాలేదు లక్ష్మీ, నీవు వెళ్ళు. స్వామి అంతా చూసుకుంటారు” అన్నారు స్వామి. కానీ, డా॥ లక్ష్మి కదలలేదు. అక్కడే నిలబడింది. స్వామి కొంచెం కోపంగా, “లక్ష్మీ, నువ్వు వెళ్ళు. స్వామి వస్తున్నారు” అని చెప్పారు.

డా॥ లక్ష్మి వెళ్ళిపోయిందికానీ, స్వామి హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళలేదు. మేడపైనే ఉన్నారు. సాయంత్రం ఐదు గంటలకు క్రిందికి వచ్చి భక్తులకు దర్శనము, ఇంటర్వ్యూలు ఇచ్చిన తరువాత హాస్పిటల్‌కు బయల్దేరినారు. స్వామివారితో నేను, శ్రీనివాసులు రెడ్డి కూడా వెళ్ళినాము.

స్వామిని చూసి డా॥ లక్ష్మి, “స్వామీ, ఇప్పుడైనా మీరు అనుజ్ఞ ఇవ్వండి. ఆపరేషన్ చేసి బిడ్డను తీస్తాను” అన్నది. “బిడ్డ అడ్డము తిరిగినది, తల్లికి కూడా ప్రమాదం స్వామీ” అని చెప్పింది.

పాపం, ఆ గర్భిణీ స్త్రీ ఏడుస్తూ స్వామివారి చేతులు పట్టుకుంది. “లక్ష్మీ, స్వామి వచ్చినారు కదా, స్వామి అంతా

చూసుకుంటారు, నీవు అనవసరంగా కంగారుపడకు” అని చెప్పి స్వామి ఆ గర్భిణీ స్త్రీకి ధైర్యం చెప్పారు.

అక్కడున్న డాక్టర్లను మేము అడిగితే, “పరిస్థితి చాలా ప్రమాదకరంగా ఉంది, ఇక స్వామి దయ” అన్నారు.

మరుసటి దినము మధ్యాహ్నం 3 గంటల ప్రాంతంలో మళ్ళీ డా॥ లక్ష్మి ఇంటర్వ్యూ గదిలోంచి పైకి వచ్చి ద్వారం దగ్గర నిలబడింది.

“ఏమి లక్ష్మీ, ఎందుకు వచ్చావు?” అని అంతకు ముందురోజు అడిగినట్లే స్వామి అడిగారు.

“స్వామీ, ఆమె పరిస్థితి విషమిస్తున్నది. కడుపులో బిడ్డ చనిపోయింది. అడ్డము తిరిగింది. స్వామి అనుజ్ఞ ఇస్తే ఆపరేషన్ చేస్తాను” అంది.

“నేను చూసుకుంటాను, నువ్వెళ్ళు” అన్నారు స్వామి. కానీ, ఆమె కదలలేదు. స్వామి కొంచెం గట్టిగా, “లక్ష్మీ, వెళ్ళు ఇక్కడినుంచి” అనేసరికి, స్వామివారి కోపం చూసి ఆమె వెళ్ళిపోయింది. ఒక డాక్టరుగా ఆమె చెప్పవలసింది చెప్పింది, భగవంతునిగా స్వామి ఆమెకు అభయ మిస్తున్నారు.

కొద్ది నిమిషాల తర్వాత స్వామివారు, “ఏయ్ జనార్దన్, శ్రీనూ, మీరు క్రిందికి వెళ్ళి రెస్టు తీసుకోండి” అన్నారు. మేము క్రిందికి వచ్చినాము.

ఆరోజుల్లో మందిరం ప్రక్కన ఇప్పుడున్నట్లు వినాయకుని గుడికాని ఏమీ లేవు. ఒక బావి మాత్రం ఉండేది. నేను ఆ ప్రక్కకు వెళ్ళగా స్వామివారు పాదపూజ గదిలోనుంచి క్రిందికి దిగి హాస్పిటల్ వైపు వెళ్ళడం గమనించాను. వెంటనే శ్రీనివాసులు రెడ్డిని కూడా పిలిచాను. ఇద్దరం పది పదహారు అడుగుల దూరంలో స్వామిని అనుసరిస్తూ వెళుతున్నాము.

ఆరోజుల్లో హాస్పిటల్ కు వెళ్ళాలంటే కొన్ని మెట్లుండేవి. స్వామి మెట్లు ఎక్కుతూ వెనక్కి తిరిగి, కోపం ప్రదర్శిస్తూ, “ఏయ్, మీరు వెళ్ళిపోండి. మగవారు ఇక్కడికి రాకూడదు” అని చెప్పి గదిలోకి వెళ్ళి తలుపు వేసుకొన్నారు. ఆ గది కిటికీ రెక్కలు క్రింద మూసి ఉన్నాయి, పైన తీసి ఉన్నాయి.

స్వామి గదిలోకి వెళ్ళిన తక్షణమే డా॥ లక్ష్మి, “స్వామీ! ఆపరేషన్ చేసేస్తాను, అనుజ్ఞ ఇవ్వండి” అని అడిగింది.

5

“లక్ష్మీ, నేను వచ్చాను కదా! అంతా స్వామి చూసుకుంటారు” అని స్వామి చెబుతున్నారు. ఆ గర్భిణీ స్త్రీ భోరుమని ఏడుస్తూ స్వామి చేతులు పట్టుకున్నది. “ఏడవకు, నీకు బంగారంలాంటి బిడ్డ పుడతాడు” అని స్వామి మళ్ళీ ధైర్యం చెబుతున్నారు.

స్వామి ఆమెతో మాట్లాడుతూనే ఉన్నారు, ఆమె ప్రసవించడమూ జరిగిపోయింది. కానీ, ఆ బిడ్డ చనిపోయి ఉంది. దేహం నీలం రంగులోకి మారిపోయింది.

“పండంటి బిడ్డ పుడతాడని స్వామి చెప్పారే, ఇలా జరిగిందేమిటి!” అని మేమనుకుంటున్నాము.

అక్కడున్న సిస్టర్ తో స్వామి ఆ బిడ్డను తల్లి ప్రక్కన పరుండబెట్టమన్నారు.

“ఇదేమిటి, చనిపోయిన బిడ్డను తల్లి ప్రక్కన ఉంచమంటున్నారేమిటి!” అని మేము రకరకాలుగా ఆలోచిస్తున్నాము.

స్వామి తల్లి మంచం ప్రక్కన నిలబడి ఆ బిడ్డ ఒంటి మీద తమ చేతితో నెమ్మదిగా తట్టినారు. అంతే! స్వామి దివ్య స్పర్శతో రెండు నిమిషాలలో ఆ బిడ్డ శరీరమంతా నెమ్మదిగా మంచి ఎరుపు రంగుకు మారిపోయింది. స్వామి ఆ బిడ్డకు ప్రాణదానం చేశారు. పంచభూతాలు, పంచప్రాణాలు వారి హస్తగతమై ఉన్నాయనడానికి ఇదొక చిన్న ఉదాహరణ.

ఆ బిడ్డ ప్రక్కగా నిలబడి స్వామివారు నోటితో చిన్నగా శబ్దం చేసినారు. అప్పుడే పుట్టిన ఆ బిడ్డ స్వామివారు శబ్దం చేసినవైపుకి తల త్రిప్పింది. స్వామివారు మంచమునకు అటువైపు వెళ్ళి మళ్ళీ నోటితో శబ్దం చేసినారు. ఆ బిడ్డ స్వామివారు నిలబడిన ప్రక్కకు మళ్ళీ నెమ్మదిగా తన తల త్రిప్పింది.

ఆ తల్లిని, బిడ్డను ఆశీర్వదించి స్వామి గది బయటకు వచ్చినారు. నన్ను, శ్రీనివాసులు రెడ్డిని చూసి కోపం నటిస్తూ, “ఏమి, మీరిద్దరూ ఇక్కడే ఉన్నారా! ఇక్కడ ఉండకూడదని చెప్పానుగా” అన్నారు.

మందిరానికి తిరిగి వస్తూ, “ఏయ్ జనార్దన్! రేపు హాస్పిటల్ కు వెళ్ళి ఆ అమ్మాయిని అడిగి అడ్రస్సు తీసికొని ఆమె భర్తకు టెలిగ్రామ్ ఇవ్వు” అని ఆదేశించారు. ✽

“మిరకిల్ స్కూల్”

ఆ (విక్టర్ కానూ అనుభవం) జ

1987 జులైలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు విక్టర్ కానూ దంపతులకు అనుగ్రహించిన ఇంటర్వ్యూలో ఆ దంపతులను, “జాంబియా వెళ్ళండి; అక్కడ నా ప్రేమ సందేశాన్ని విద్యాబోధనద్వారా వ్యాప్తి గావించండి. అక్కడ ఒక విద్యాలయాన్ని నిర్మించి సేవలందించండి” అని ఆదేశించారు. అందుకు, విక్టర్ మౌనం వహించారు; కానీ, ధైర్యవంతురాలైన ఆయన సతీమణి జెనోవేవా మాత్రం, “స్వామీ, మావద్ద తగినంత మూలధనం లేదు...” అని చెప్పగలిగారు.

అందుకు భగవాన్ తక్షణమే స్పందిస్తూ, “మీ ఇంటిని అమ్మివేయండి. ఆ సొమ్ము చాలకపోతే, బ్యాంకులనుండి ఋణాలు తీసుకోండి” అన్నారు.

భగవానుల ఆ ఆజ్ఞను వింటూనే యథార్థ క్రైస్తవులగు ఆ దంపతుల మనస్సులలో పరిశుద్ధ బైబిలు గ్రంథంలోని ఏసుక్రీస్తు ప్రబోధ సంఘటన ఒకటి - తళుక్కున మెరిసినట్లు స్ఫురించింది...

ఏసుక్రీస్తును అత్యంత ధనికుడైన ఒక యౌవనుడు సమీపించి, “బోధకుడా, దైవ సామీప్యమును, శాశ్వత జీవనమును బడయుటకు నేను ఎట్టి మంచికార్యము చేయవలెను?” అని అడుగగా, అందుకు ఏసుక్రీస్తు, “నీవు పరిపూర్ణుడవగుటకు కోరినయెడల - పోయి నీ ఆస్తిని అమ్మి బీదలకిమ్ము; అప్పుడు పరలోకమందు నీకు ధనము కలుగును; నీవు వచ్చి, శిలువను ఎత్తుకొని, నన్ను వెంబడింపుము” అని చెప్పగా ఆ యౌవనుడు అక్కడి నుండి తక్షణమే వెళ్ళిపోయాడు...

పై సంఘటనలోని ధనికుడగు ఆ యౌవనునివలె కానూ దంపతులు ధనికులు కాకపోయినప్పటికీ, వారు తమ ప్రభువు దివ్యాజ్ఞకు అత్యంత పరమానందభరితులై, భగవాన్ ఆదేశము ననుసరించి 1992లో మధ్య ఆఫ్రికా ఖండంలోని జాంబియాలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయం

స్థాపించారు. భారతదేశానికి వెలుపల వేరే దేశంలో శ్రీ సత్యసాయి పేరిట ప్రప్రథమంగా ఒక విద్యాలయాన్ని నెలకొల్పి, నిర్వహించటానికి భగవాన్ దయతో అనుమతించి ఆశీర్వదించిన శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయం జాంబియాలో ‘స్కోలా’ శివార్లలో పామోడ్జి పట్టణ వాటికలో ప్రారంభింపబడింది. ఆ విద్యాలయం “మానవతా విలువలతోకూడిన విద్యాబోధనద్వారా జాతి నిర్మాణం” అన్న పరమోన్నత లక్ష్యసాధనకోసమే స్థాపించబడినది.

ఆ విద్యాలయం అన్ని మతాలనూ గుర్తించి అంగీకరిస్తుంది, గౌరవిస్తుంది. ఆ పాఠశాలలో ప్రపంచ ప్రధాన మతాలైన క్రైస్తవ, హిందూ, ఇస్లామ్, బౌద్ధ మతాలకు సంబంధించిన ముఖ్య పండుగల వేడుకలు వైభవంగా నిర్వహింపబడుతాయి. ఆ పాఠశాలలో విద్య పూర్తిగా ఉచితంగా అందించబడుతోంది.

1992 సం॥ జనవరిలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయం ప్రారంభింపబడిన తరువాత అప్పటివరకూ మందకొడిగా, స్తబ్ధంగా, మొద్దుగా నిద్రిస్తూండిన చిన్న పట్టణవాటికయైన ‘పామోడ్జి’లో కార్యకలాపాలు చురుకుగా పెరిగిపోయి, ఎంతో కళను సంతరించుకొంది. 1997 జులైలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయాన్ని మొదటిసారిగా సందర్శించిన అప్పటి జాంబియా రిపబ్లిక్ అధ్యక్షులైన శ్రీ ఎఫ్.జి.టి. చిలుబాగారు చేసిన వ్యాఖ్యలు గమనార్హమైనవి: “ఇంత మంచి పాఠశాలను ‘పామోడ్జి’ వంటి ఈ దూరప్రాంతంలో ఎందుకు నిర్మించారా అని నేనెప్పుడూ ఆశ్చర్యపడుతూ ఉండేవాడిని. కానీ, నాకిప్పుడు అర్థమౌతోంది - ఈ పాఠశాల రాకతో ఈ ఊరే మెరుగులుదిద్దుకొని, ప్రకాశంతో వెలిగిపోతున్నది.”

“మిరకిల్ స్కూల్”: జాంబియాలోని ‘స్కోలా’ సాయి విద్యాలయం మొదటి తరగతిలో (గ్రేడ్-1) ప్రవేశానికి చుట్టుప్రక్కల పట్టణవాటికల పిల్లలలోనుండి కేవలం వారి

దేహారోగ్యము, వయోఅర్హతల ఆధారంగా మాత్రమే విద్యార్థులను ఎంపిక చేయడం జరిగింది. కానీ, 8వ తరగతితో (గ్రేడ్-8) ప్రారంభమయ్యే మాధ్యమిక విద్యావిభాగంలో మాత్రం, అన్ని ఇతర స్కూళ్ళు తీరస్కరించబడినవారిని (రిజిస్ట్రేడ్), చదువు వదిలిపెట్టినవారిని (డ్రాప్-అవుట్స్) చేర్చుకోవలసి వచ్చింది. ఆ పిల్లలు విద్యాసంబంధముగానూ, నైతికంగా కూడా చాలా బలహీనులు. వాళ్ళలో చాలామంది పనీపాటా లేకుండా వ్యర్థంగా తిరగటం అలవాటైన సోమరిపోతులు. అలాంటి విద్యార్థుల విషయంలో సాయి విద్యాలయం నిర్వాహకులు, బోధనా సిబ్బంది, విశేష శ్రద్ధవహించి, కష్టపడి పనిచెయ్యాలి వచ్చింది. వారి ఆ శ్రమ మరో రూపంలో ఆ విద్యాసంస్థకు లభించిన వరమేనని చెప్పాలి. 1994లో జాతీయస్థాయిలో మాధ్యమిక పాఠశాల పరీక్షలలో - పైన పేర్కొన్న విపరీత లక్షణాలుగల ఆ 'తిరస్కృత' విద్యార్థులే - దేశం యావత్తు అచ్చెరువొందేలా అద్భుతమైన ఫలితాలను సాధించటంతో, ఆ పాఠశాల జాతీయస్థాయిలో గుర్తింపును పొందగలిగింది.

మూడేళ్ళ తరువాత, 1997లో ఆ విద్యార్థులే 12వ తరగతికి వచ్చేసరికి, జాంబియా మొత్తంమీద అత్యధిక ఉత్తీర్ణతా శాతమును (100%), అత్యధిక మార్కులను, డిస్టింక్షన్స్ను సాధించటంతో జాంబియా దేశమేకాక, యావత్ ప్రపంచం ఆ స్కూల్ని "మిరకిల్ స్కూల్"గా ప్రస్తుతించింది.

అదేవిధంగా, 10 సంవత్సరాలపాటు వరుసగా ప్రతి సంవత్సరమూ విడువకుండా ఆ పాఠశాల అత్యధిక శ్రేణిలో అత్యుత్తమ ఫలితాలు సాధిస్తూ ఉండటం నిజంగా భగవాన్ బాబావారి పరమాద్భుత లీల మాత్రమే! ఒకప్పుడు సమాజంచే తృణీకరింపబడి, ఇతర స్కూళ్ళు తీరస్కరింపబడిన నాటి ఆ విద్యార్థులే - నేడు సంఘంలో ఉన్నత స్థానాల్లో లాయర్లుగా, ఇంజనీర్లుగా, విద్యాధికులుగా మన్నన పొందుతున్నారంటే, అది భగవాన్ అనుగ్రహం, 'కానూ' దంపతుల కృషి ఫలితమనే చెప్పాలి.



‘మిరకిల్ స్కూలు’కు అంతర్జాతీయ గుర్తింపు

పాఠశాల పనితీరును పర్యవేక్షించే అధికారులూ, పాఠశాలను సందర్శించే పలువురు ప్రముఖులు, ఆ పాఠశాల విద్యాసంబంధ విషయాలతోపాటుగా, నైతిక, ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రాలలోకూడా విజయవంతంగా పని చేస్తోందని గ్రహించగలిగారు. శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయ విద్యార్థులు మానవతా విలువలను, సేవాతత్పరతను, తమ జీవితాలలో ప్రతిబింబింపజేస్తూ ఆ స్కూల్కి మంచిపేరు, గుర్తింపు తీసుకొస్తున్నారు. ఆ విద్యాలయం అవార్డులతో పాటుగా స్థానిక బాలబాలికల తల్లిదండ్రులలోకూడా సత్పరివర్తనా పరిణామాలను తీసికొని వచ్చింది.

కానూ దంపతుల ఆదర్శ విద్యాలయ నిర్వహణా దక్షతకు, సేవాతత్పరతకూ, గుర్తింపుగా 2005 మే 30న ప్యారిస్లో నిర్వహించబడిన అంతర్జాతీయ నాణ్యతా ప్రమాణాల నిబద్ధతా సమ్మేళనంలో (వరల్డ్ క్వాలిటీ కాన్ఫరెన్స్) “అత్యుత్తమ విలువలతో నడుపబడుతున్న సంస్థ”కు ప్రతిష్టాత్మకమైన అంతర్జాతీయ అవార్డును; బిజినెస్ ఇనీషియేటివ్ డైరెక్టర్స్కు స్వర్ణ జ్ఞాపికను “శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయం (జాంబియా)”కు ప్రకటించారు. తమ స్కూల్ తరపున ఆ అంతర్జాతీయ అవార్డును విక్టర్ మరియు జెనోవేవా కానూ దంపతులు అందుకున్నారు.

(సత్యం శివం సుందరం - 7వ సంపుటం నుండి)

అనువాదం: సాయిదాసు



త్యాగరాజ ఆరాధన

తమిళనాడు భక్తులు వారి పర్తియాత్రలో భాగంగా 2013 ఫిబ్రవరి 2వ తేదీ సాయంకాలం త్యాగరాజ పంచరత్న కృతులను ఆలపించారు. ఈ సంగీత కార్యక్రమంలో 75మంది పాల్గొన్నారు. సంకీర్తనను ప్రారంభించే ముందు ఈ బృందానికి నాయకత్వం వహించిన భక్తుడు తన స్వాగతోపన్యాసంలో ప్రఖ్యాత గాయకురాలు నాగరత్నమ్మాళ్ అనుభవాన్ని ప్రస్తావించారు. ఆ విద్వాంసురాలికి త్యాగరాజు స్వప్నదర్శనమిచ్చి ఆ శ్రీరాముడే శ్రీసత్యసాయిగా అవతరించారని, శ్రీ వెంకటగిరి రాజు భవనంలో దర్శించుకొమ్మని ఆదేశించారు. ఆ తర్వాత శ్రీమతి నాగరత్నమ్మాళ్కు స్వామి సన్నిధిలో రెండు గంటలపాటు సంకీర్తన చేసే మహద్భాగ్యం లభించిందని ఆ భక్తుడు పేర్కొన్నారు. త్యాగరాజ కీర్తనలలో పంచరత్న కృతులు - “జగదానందకారకా”, “దుడుకుగల”, “సాధించెనే”, “కనకనరుచిరా”, మరియు “ఎందరో మహానుభావులు” కీర్తనలకు విశిష్ట స్థానమున్నది. కర్ణాటక సంగీతములో నిష్ణాతులయిన ఎందరో విద్వాంసులు ఈ సంకీర్తనలో పాల్గొనటం విశేషం. ‘పద్మభూషణ్’ త్రిచూర్ రామచంద్రన్ ఈ విభావరికి నాయకత్వం వహించారు. ‘పద్మభూషణ్’ పి.ఎస్. నారాయణస్వామి, ఓ.యెస్. త్యాగరాజన్, డా॥ గణేశ్, బాంబే సిస్టర్స్ సి. సరోజ మరియు సి. లలిత, ఇంకా అనురాధా కృష్ణమూర్తి, డా॥ వి.వి. రవి, డా॥ లలిత, చిత్తూర్ వెంకటేశన్ మరియు డా॥ మాలా చంద్రశేఖరన్ తదితరులు ఈ విభావరిలో పాల్గొన్నారు.

సనాతన సారథి, ఏప్రిల్ 2013

సాయి విద్యార్థులచే త్యాగరాజ కృతుల సమర్పణ

ఫిబ్రవరి 7వ తేదీన సాయం సమయంలో శ్రీ సత్యసాయి మీర్పూరి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు గణేశ ప్రార్థనతో ప్రారంభించి సంకీర్తన చేశారు. ‘జగదానంద కారకా’, ‘ఎందరో మహానుభావులు’, ‘రామా రామా నీవారము’, ‘మనసా ఎటులోర్తునె’, ‘నగుమోము’ కీర్తనలు కార్యక్రమంలో చోటుచేసుకున్నాయి.

కాంచీపురం భక్తుల పర్తియాత్ర

తమిళనాడుయందలి కాంచీపురం ఉత్తర, దక్షిణ జిల్లాల నుండి 2,200 మంది భక్తులు ఫిబ్రవరి 9, 10 తేదీల్లో ప్రశాంతి నిలయంలో అన్ని ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నారు. వీరిలో 1,500 మంది ప్రశాంతి నిలయానికి మొదటిసారిగా వచ్చారు. ఈ బృందానికి నాయకత్వం వహించిన భక్తుడు ఫిబ్రవరి 9వ తేదీన ప్రసంగిస్తూ తాము భౌతిక వాంఛలు ఈడేరాలన్న భావముతో ఈ యాత్రను చేపట్టలేదన్నారు. ఆధ్యాత్మిక పునరుత్తేజము ఒక్కటే తమ ఆకాంక్ష అన్నారు.

ఆనాటి సాయంకాలం కాంచీపురం భక్తులు నాదోపాసన చేశారు. సంకీర్తనానంతరం సమర్పించిన ‘కాళీయ మర్దనం’ నాటికలో శ్రీకృష్ణ లీలలు మానవుని మానసమునుండి అజ్ఞానమనే చీకటిని తొలగించాయని తెలియజేశారు. తమిళనాడు బాలవికాస్ బాలలు, “సాయి ప్రేమయే వేద సారము” అన్న ప్రదర్శనను సమర్పించారు. భగవాన్ బాబావారి వేద పోషణ, భక్త రక్షణ ఇందులో ముఖ్యాంశాలు.

చైన్యముల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

ఇండోనేషియా, మలేషియా, థాయ్‌లాండ్, హాంగ్‌కాంగ్ మరియు సింగపూర్ దేశాలనుండి చైనా సంతతివారు ఫిబ్రవరి 15, 16 తేదీలలో నూతన సంవత్సర వేడుకలు జరుపుకున్నారు. ఫిబ్రవరి 9వ తేదీననే ప్రపంచమంతటా చైన్యములు నూతన సంవత్సర వేడుకలను నిర్వహించారు.

ఫిబ్రవరి 15న ఈ ఉత్సవాల కోఆర్డినేటర్ శ్రీ బిల్లీ ఫాంగ్ ప్రసంగిస్తూ, “ఈ నూతన సంవత్సరం ప్రత్యేకంగా శ్రద్ధ చూపించవలసిన అంశం - తల్లిదండ్రులపట్ల నిత్యం చూపించవలసిన గౌరవ మర్యాదలు” అన్నారు.

రుద్ర పఠనమూ, సంప్రదాయ టిబెట్ ప్రార్థనల అనంతరం భక్తులు చైనా భాషలోనూ, ఇంగ్లీషులోనూ సంకీర్తన చేశారు.

ఫిబ్రవరి 16వ తేదీన ఇండోనేషియా బాలలు వసంత ఋతువుకు స్వాగతం పలుకుతూ నర్తించారు. తదుపరి సాంప్రదాయ దుస్తులను ధరించిన చైనీయులు స్వామికి ప్రణామములు అర్పించారు. బుద్ధుని పవిత్ర వచనాలను పఠించారు. తదుపరి పెనాంగ్, మలేషియా సాయి కేంద్రం అధ్యక్షురాలు శ్రీమతి ఓ.పి. సుయన్ భగవద్విశ్వాసము లేని తనను స్వామి చిత్రముగా ఆధ్యాత్మిక పథములోకి నడిపించారని, తానిప్పుడు బాలలకు స్వామి సూచించిన విధముగా మానవాభ్యుదయ శిక్షణ ఇస్తున్నానని చెప్పారు.

మలేషియానుండి వచ్చిన శ్రీ టోనీ బాంగ్ స్వామి తమ సర్వాంతర్యామిత్వాన్ని తనకు నిదర్శనపూర్వకంగా చూపించారని, ప్రతి భక్తుని ప్రార్థన తమకు చేరుతుందని తెలియజేశారన్నారు. రెండు పర్యాయములు తనకు తీవ్రమైన ఛాతి నొప్పి వచ్చిందని, స్వామిని ప్రార్థించగా వెనువెంటనే స్వస్థత చేకూరిందని చెప్పారు.

వీరి ప్రసంగాల తరువాత ఇండోనేషియా సాయి స్టడీ గ్రూపువారు కుంగ్ పూ మాస్టర్ నృత్యాన్ని సమర్పించారు. తదుపరి చైనా భక్తులందరూ సంకీర్తన చేశారు.

ఫిబ్రవరి 17వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ 10, 12 తరగతుల విద్యార్థులు స్వామికి కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా ఒక కార్యక్రమాన్ని సమర్పించారు. సాయంకాలం గం. 5 లకు వేద పఠనానంతరం విద్యార్థులు తమ అనుభవాలతో, వ్యాఖ్యానాలతో, గాత్ర వాయిద్య సంగీతముతో భక్తులను ఉత్తేజపరచారు.

ఆరోజు వారు సమర్పించిన నాటికలో అత్యుజ్జానాన్ని ఆశించిన ఒక యువకుడు ఒక సద్గురువును ఆశ్రయించి పన్నెండు సంవత్సరాలు సేవిస్తాడు. శిష్యుడు ఉపదేశం పొందడానికి అర్హత సాధించేవరకు గురువు వేచి ఉంటాడు. ఒకరోజు శిష్యుడు పవిత్ర గంగానదిలో స్నానమాచరించి వచ్చేలోపల తనకు మరణమాసన్నం కావడంతో గురువు ఇసుకపై మంత్రాన్ని వ్రాసి తనవు చాలిస్తాడు. అక్కడ పశువులను మేపుకుంటూ గురువు చర్యలను గమనిస్తున్న ఒక దొమ్మరి స్త్రీ తాటి ఆకులపై ఆ మంత్రాన్ని వ్రాసుకొని,

ఇసుకపై వ్రాసిన అక్షరాలను చెరిపివేసి, ఆ ఆకులను చుట్టి కర్ణాభరణాలు (చెవాకులు)గా ధరిస్తుంది. ఈవిషయాన్ని తెలుసుకున్న శిష్యుడు ఆ దొమ్మరి స్త్రీని ఆ మంత్రం ఇమ్మని కోరగా ఆమె అతనిచేత ఊడిగం చేయించుకుంటుంది.

ఆ దేశపు రాజు సంతాన ప్రాప్తికోసం రాజ గురువు సలహాపై ఉచిత భోజనాలయాన్ని ప్రారంభిస్తాడు. అత్యంత పవిత్రమైన వ్యక్తి ఎవరైనా ఆ భోజనాలయానికి వస్తే అక్కడి గుడిగంటలు వాటంతటవే మ్రోగుతాయని, ఆ తరువాత రాజుకు సంతానప్రాప్తి కలుగుతుందని గురువు చెబుతాడు. ఒకరోజున భోజనాలయం మూసివేసిన తరువాత ఆకలితో అలమటిస్తూ శిష్యుడు అక్కడికి వస్తాడు. భోజనాలయంలో మిగిలిపోగా పడవేసిన అన్నాన్ని భుజిస్తాడు. వెంటనే గుడి గంటలు మ్రోగుతాయి. రాజు ఆ యువకుని పిలిపించి అతని అవస్థను గ్రహిస్తాడు. వెంటనే తన సభలో నృత్య విన్యాసాలు ప్రదర్శించమని ఆ దొమ్మరి స్త్రీని ఆహ్వానిస్తాడు. ఆమె ప్రదర్శన పూర్తి అయిన తరువాత అత్యంత విలువైన కర్ణాభరణాలను బహూకరిస్తాడు. ఆమె ఆనందంతో, తాను ధరించిన చెవాకులను క్రిందపడేసి, రాజు బహూకరించిన కర్ణాభరణాలను ధరిస్తుంది. క్రింద పడిన చెవాకులను తీసి, వాటిపై వ్రాసిన మంత్రాన్ని చదువుతూ ఉండగానే శిష్యునికి శ్రీకృష్ణ దర్శనప్రాప్తి కలుగుతుంది. సద్గురువు సశరీరంగా లేకపోయినా పవిత్రత, సహనము, పట్టుదల కలిగిన శిష్యులు వారి ఆశీస్సులు పొంది ఆధ్యాత్మికంగా మహోన్నత స్థానానికి చేరుకోవచ్చని ఈ నాటిక సందేశం.

ఆదిలాబాద్ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

గత ఏడు సంవత్సరాలుగా ఆదిలాబాద్ జిల్లా భక్తులు ప్రతి సంవత్సరం పర్తియాత్రలో పాల్గొంటున్నారు. ఆదిలాబాద్ జిల్లాకు చెందిన సాయిపూర్వవిద్యార్థి శ్రీ వై. శ్రీరంగనాథరాజు ఫిబ్రవరి 23వ తేదీన సాయికుల్యంత్ హాలులో ప్రసంగిస్తూ, వారి మూడవ పర్తియాత్రలో పాల్గొన్న 3,300 మంది భక్తులకు స్వామి పాదసమస్కారం అనుగ్రహించారని చెప్పారు.

ఫిబ్రవరి 23న ఆదిలాబాద్ భక్తులు ప్రదర్శించిన నృత్య నాటికలో నారద మహర్షి కథకునిగా వ్యవహరిస్తాడు. సరస్వతీ దేవి, వినాయకుడు మరియు హనుమంతుడు ...

వీరి జాడ తెలియక కలతచెంది బ్రహ్మ, ఇంద్రాది దేవతలు శ్రీమన్నారాయణుని ఆశ్రయించగా, శివశక్తులు ఏకమై శ్రీ సత్యసాయిగా భువిపై అవతరించి అక్కడ ఈ దేవతామూర్తులను ప్రతిష్ఠించారని చెబుతాడు.

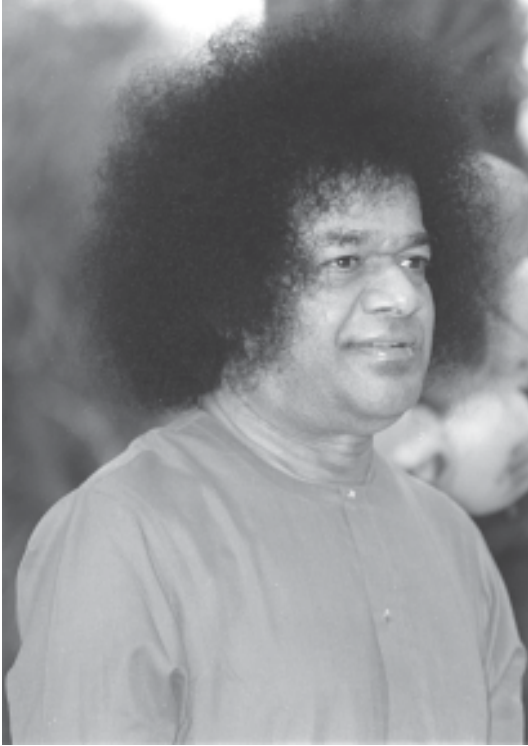
ఇంకొక దృశ్యంలో భగవాన్ బాబావారి నిష్క్రమణ గురించి భక్తులు కలతచెందగా నారద మహర్షి భక్తుల ప్రార్థనలను భగవంతుడు మన్నిస్తాడని; శబరి, రాధల హృదయావేదన వారికి భగవత్సాన్నిధ్యాన్ని చేకూర్చిన

వృత్తాంతాలను తెలియజేస్తాడు. “మిమ్మల్ని మీరు సంస్కరించుకోండి” అని వారికి సలహా ఇస్తాడు.

ఫిబ్రవరి 24వ తేదీన జన్మతః దృష్టిలోపమున్న ఇద్దరు సోదరులు శ్రీ రోషన్ రాజన్, శ్రీ ఋత్విక్ రాజన్లు సంకీర్తన చేశారు. “పర్తిశ్వరా సత్యసాయిశ్వరా”, “అరుణాచల శివ”, “శివ శంకర్”, “మానవ సేవయే మాధవ సేవ” కీర్తనలు భక్తులను ఆకట్టుకున్నాయి.

- దివి చతుర్వేది

త్రికాలజ్ఞాడను



భగవంతుడికి మానవరూపంలో అవతరించడం ఆనందకరం అనుకుంటారు. కానీ, మీరు నా స్థానంలో ఉంటే అది అంత ఆనందకరం కాదని గ్రహిస్తారు.

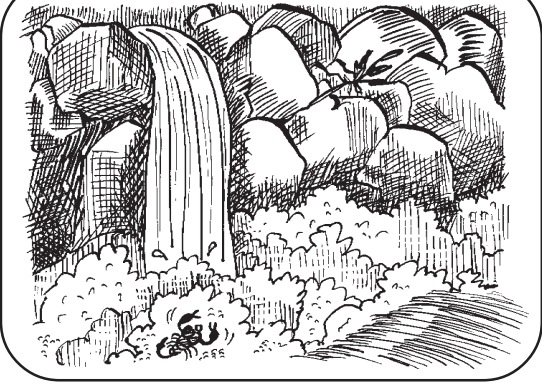
ప్రతి ఒక్కరికీ గతంలో జరిగిందీ, వర్తమానంలో జరుగుతున్నదీ, భవిష్యత్తులో జరుగబోయేదీ అంతా నాకు తెలుసు. ప్రపంచంలో ఏ వ్యక్తి ఎందుకు బాధపడుతున్నాడో, తరువాత అతనికి ఏం జరగబోతోందో, అంతేకాక, ఆ బాధ పడటానికే ఈ జన్మ ఎత్తేడనీ - అంతా నాకు తెలుసు. నేను సహజంగా సత్ చిత్ ఆనంద స్వరూపుడను కనుక, జన్మాంతర కర్మఫలాల శాసనాన్ని ప్రవేశపెట్టిందీ నేనే కనుక, నాకు బాధ తెలియదు.

వ్యక్తి స్వభావాన్ని, ప్రవర్తననీ దృష్టిలో పెట్టుకుని బాధని వెంటనే నివారణ చెయ్యడమా, ఇంకొన్నాళ్ళు అనుభవించనీయడమా, లేదా నివారించక పోవడమా అన్న విషయాన్ని నేను నిర్ణయిస్తాను.

ఏమి చేసినా ఆ వ్యక్తి మంచికే! బాధ తొలగించకపోయినా నన్నాశ్రయించేడు కనుక, ఆ బాధను భరించగల శక్తినిచ్చి ఉపశమనం కలిగిస్తాను. ఏది ఎప్పుడు ఎలా జరుగుతుందో నాకు తెలిసినా నేను సాక్షిభూతునిగానే ఉంటాను. నా తత్త్వం ఎప్పటికీ అగమ్యగోచరం.

- బాబా

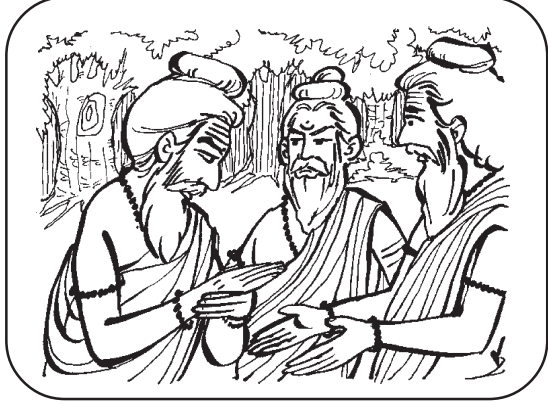
స్వభావం



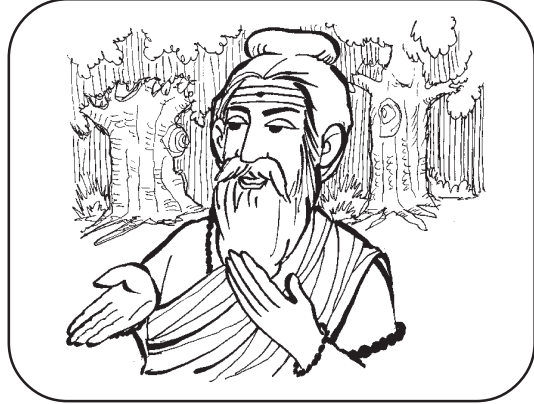
ఒకసారి కొందరు సన్యాసులు గంగాతీరంలో నడుస్తున్నారు. వారు గంగా ప్రవాహాన్ని చూసి ఆనందిస్తూ వెళ్తున్నారు. ఒక ప్రదేశంలో గంగ నీరు ఎత్తునుండి క్రిందకు పడటంవలన అక్కడ ఒక పెద్దగుంట ఏర్పడి నీటిపై దట్టంగా నురుగు నిండింది. ఎక్కడినుండి వచ్చిందో ఒక తేలు ఆ నురుగు మీద ఉంది.



ఒక సన్యాసి ఆ తేలును చూసి, దానిని కాపాడటానికి నీటిలోకి దిగాడు. చేతిలో తీసుకోవటానికి నురుగులో చేయి పెట్టాడు. వెంటనే తేలు అతని చేతిని కుట్టింది. మళ్ళీ చేయి పెట్టాడు. ఆ తేలు మళ్ళీ అతని చేతిని కుట్టింది.



అయినా ఆ సన్యాసి తేలును కాపాడాలనే దీక్షను మాత్రం వదలలేదు. ఎన్నిసార్లు తేలు కుట్టినా లెక్కచేయక ఆ సన్యాసి తేలును ఒడ్డుకు చేర్చాడు. ప్రక్కనున్న ఇతర సన్యాసులు “అయ్యా! నీవు కాపాడటానికి ఎంత ప్రయత్నం చేసినా ఆ తేలు అది గుర్తించక నిన్ను కుట్టడం మానలేదు. అది దాని స్వభావం కదా! నీవు శ్రమపడ్డావు” అన్నారు.



అప్పుడా సన్యాసి, “అవును, స్వభావం గురించి తేలు నాకు చక్కని గుణపాఠం చెప్పింది. చావు, బ్రతుకులమధ్య ఉన్నప్పటికీ ఆ తేలు తన స్వభావాన్ని విడువనప్పుడు మానవుణ్ణి నేను నా స్వభావాన్ని ఎలా మార్చుకోగలను?! ఆ తేలును కాపాడటంద్వారా నేను నా మానవ స్వభావాన్ని వ్యక్తం చేశాను. మానవుడు తన స్వభావాన్ని, తన ధర్మాన్ని గుర్తించి వర్తించినపుడే తన సత్యాన్ని తాను గుర్తించగలడనే సందేశాన్ని తేలు నాకు బోధించింది” అన్నాడు.

- డా.బా

చిత్రరచన: జి.వి. సత్యమూర్తి

**SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL,
PRASANTHINILAYAM-515134**

ANANTAPUR DIST

PHONE: 08555-289289 web site www.ssshss.org.in E-Mail: ssshss@gmail.com

(Affiliated to CBSE, New Delhi)

Applications are invited from the eligible candidates (preferably men) by sending their Bio-datas with academic qualifications and experience particulars to work in Sri Sathya Sai Higher Secondary School (boys wing), Prasanthi Nilayam for the following posts. A recent passport size colour photo is to be attached. Phone number and Email address can also be provided. Fluency in English is required.

1. Postgraduate teacher in Physics
2. Postgraduate teacher in Informatics (computer science)
3. Trained graduate teacher in Sanskrit

Qualifications required for the posts:

A Postgraduate degree with second class and teachers training degree done in English Medium
OR

A Postgraduate degree with first class and 3 years experience in the above mentioned subjects done in English Medium.

Qualifications required for TGT in Sanskrit, Modern Indian Languages and Classical Languages (either of the two).

- i) a) Graduate in / with the subject concerned or its equivalent.
b) A recognised Degree / Diploma in education.
- ii) B.A. Ed. with language concerned of the Regional College of Education.

Pay scale for PGT ₹. 18030-43630

Pay scale for TGT ₹. 14860-39540

The last date for the receipt of application is 20-04-2013.

The selected candidates will be called for an interview at a short notice.

Note:- Fresh candidates from S.S.S.I.H.L, who are interested to work in the school may meet the Principal personally.

PRINCIPAL

Sri Sathya Sai General Hospital, Alike

Post: Sathya Sai Vihar, Bantwal TQ., D.K., Karnataka, India
Ph.: 08255-265566 / 265567 / 9480228674 / 9449281254, Email:
ssslsalike@yahoo.com

Applications are invited with full bio-data and photograph immediately for the following posts:

Physician: MD / DNB – preferably with experience, full time or part time

Medical Officer: MBBS – preferably with considerable experience, full time or part time.

Retired persons may also apply. Salary + accommodation will be provided.

Chairman

Managing Committee, Sri Sathya Sai Loka Seva Trust, Alike



“కారుణ్య దృష్టితో లావణ్యముగ నిల్చు కళ్యాణ సాయికి వందనాలు”



త్యాగరాజ ఆరాధనోత్సవం



చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు



ఇండొనేషియా బాలల ప్రదర్శన

వార్షిక చందా: రూ॥ 60.00 (భారతదేశంలో)
రూ॥ 550 లేక \$13 లేక £9 (విదేశాలకు)
చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు
సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును



‘ఆంగీరసాయనమః’

దేహంలోని ప్రతి అంగములోను దైవము రసస్వరూపుడై సంచరిస్తున్నాడు. కనుకనే, భగవంతుణ్ని ‘ఆంగీరసాయనమః’ అని స్తుతిస్తున్నారు. రసస్వరూపుడైన పరమాత్మను ఒక ఆకారానికి పరిమితం చేయడం అజ్ఞానం. ఎవరైతే భగవంతుణ్ని ఒక ఆకారానికి పరిమితం చేస్తారో అలాంటి వారికి భగవంతుడు చిక్కడు. “యద్భావం తద్భవతి”. కాబట్టి, మీరు నన్ను దేహస్వరూపునిగా భావించకండి. దేహము ఆహార సంబంధమైనది. ఈరోజు బాలుడు, రేపు యువకుడు, ఎల్లుండి వృద్ధుడు... ఈరీతిగా దేహము మార్పుచెందుతూనే ఉంటుంది. నేను దేహము కాదు, దేహిని. నాలో సర్వశక్తులూ ఉన్నవి. నాది అత్మస్వరూపమే గాని, అంగస్వరూపం కాదు. దేహాభిమానమును ప్రక్కకు నెట్టి ఆత్మస్థాయిని విశ్వసించండి. ఆధ్యాత్మికతను అభివృద్ధి పరచుకున్నప్పుడే మీకు ఆత్మస్వరూపం అర్థమవుతుంది.

- బాబా